

ΤΜΗΜΑ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΚΤΙΚΗΣ

Πτυχιακή Εργασία με θέμα:

**Η Ασφαλιστική Κάλυψη της Αστικής Ευθύνης
Επαγγελματιών. Συγκριτική Παρουσίαση
Προγραμμάτων Ασφάλισης Αστικής Ευθύνης
Ιατρών, Δικηγόρων, Λογιστών & Ασφαλιστικών
Συμβούλων Δύο Ασφαλιστικών Εταιριών.
Εξαγωγή Συμπερασμάτων**

**Κάργας Ευστάθιος
Πανταλέων Θωμάς**

ΕΞΑΜΗΝΟ: Η΄
ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ-ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΓΙΑΝΝΑΚΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΚΑΛΑΜΑΤΑ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2005

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

A. Εισαγωγή	6
1. Ο Κοινωνικός και Νομικός Χαρακτήρας της Ασφάλισης.....	6
B. Βασικές Διακρίσεις Ασφαλίσεων	7
1. Κοινωνική Ασφάλιση	7
1.1 Η Έννοια της Κοινωνικής Ασφάλισης.....	7
1.2 Ο Ρόλος της Κοινωνικής Ασφάλισης.....	8
1.3 Ιστορική Αναδρομή στην Ελλάδα.....	9
1.4 Ιστορική Αναδρομή στον Διεθνή Χώρο.....	10
1.5 Σχέση Κοινωνικής Ασφάλισης και Κράτους.....	11
1.6 Κοινωνική Ασφάλιση και Ευρωπαϊκή Ένωση.....	12
2. Ιδιωτική Ασφάλιση	15
2.1 Η Έννοια και ο Ρόλος της Ιδιωτικής Ασφάλισης.....	15
2.2 Ιστορική Αναδρομή στην Ιδιωτική Ασφάλιση.....	15
2.3 Ιστορική Αναδρομή στις Ιδιωτικές Ασφαλιστικές Εταιρίες της Ελλάδας.....	18
2.4 Η Αγορά της Ιδιωτικής Ασφάλισης στην Ελλάδα.....	19
2.5 Σχέση Ιδιωτικής Ασφάλισης και Κράτους.....	21
2.6 Ιδιωτική Ασφάλιση και Ευρωπαϊκή Ένωση.....	22
2.7 Ταξινόμηση των Ασφαλειών.....	24
Γ. Αστική Ευθύνη	25
1. Εισαγωγή.....	25
2. Έννοια και Σκοπός.....	26
3. Εξέλιξη.....	28
4. Παράγοντας Στήριξης της Οικονομίας.....	28
5. Νομικό Πλαίσιο.....	31
6. Νομοθεσία Αστικής Ευθύνης.....	32
7. Είδη Αστικής Ευθύνης.....	34
7.1 Υποκειμενική και Αντικειμενική Ευθύνη.....	34
7.2 Γνήσια και Νόθος Αντικειμενική Ευθύνη.....	34
7.3 Συμβατική και Εξωσυμβατική Ευθύνη.....	35
8. Κατηγορίες Αστικής Ευθύνης.....	36

Δ. Επαγγελματική Αστική Ευθύνη	37
1. Η Έννοια και ο Ρόλος της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης.....	37
2. Η Επαγγελματική Αστική Ευθύνη στην Ελλάδα.....	37
3. Προβλήματα και Προοπτικές του Κλάδου της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης.....	38
4. Κατηγορίες Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης.....	39
5. Επαγγελματική Αστική Ευθύνη Ιατρών.....	39
5.1 Το Ανθρώπινο Ιατρικό Λάθος.....	39
5.2 Ιστορικό στην Ελλάδα.....	42
5.3 Ο Ρόλος της Αστικής Ευθύνης των Ιατρών.....	43
5.4 Καλύψεις.....	47
5.5 Άλλες Καλύψεις.....	48
5.6 Εξαιρέσεις.....	48
5.7 Γεωγραφικά Όρια.....	49
5.8 Το Ασφάλιστρο.....	49
5.9 Όριο Ευθύνης του Ασφαλιστή.....	51
5.10 Ζημιά.....	52
5.11 Αν ο Ασφαλιστής.....	52
5.12 Σύγκριση Ανάπτυξης του Κλάδου σε Ελλάδα και Ευρωπαϊκή Ένωση.....	53
5.13 Υποχρεωτικότητα ή μη της Ασφάλισης.....	53
5.14 Ποσοστό Ασφαλισμένων Γιατρών στην Ευρώπη.....	54
5.15 Αποζημιώσεις που Απορρέουν από την Ιατρική Αστική Ευθύνη σε χώρες της Ευρώπης.....	54
5.16 Περιπτώσεις που Αποζημιώθηκαν.....	54
5.17 Νομικό Πλαίσιο.....	55
6. Επαγγελματική Αστική Ευθύνη Δικηγόρων.....	57
6.1 Εισαγωγικά.....	57
6.2 Προβλήματα κατά την Άσκηση του Επαγγέλματος του Δικηγόρου.....	57
6.3 Η Ευθύνη του Δικηγόρου.....	58
6.4 Σχέση Δικηγόρου και Πελάτη.....	58
6.5 Κάλυψη Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης Δικηγόρων.....	59
6.6 Ειδικές Εξαιρέσεις.....	60

7. Επαγγελματική Αστική Ευθύνη Λογιστών.....	62
7.1 Η Ευθύνη από την Άσκηση του Επαγγέλματος του Λογιστή.....	62
7.2 Νομικό Υπόβαθρο.....	62
7.3 Σχέση Λογιστών και Τρίτων.....	63
7.4 Καθορισμός Ευθύνης.....	63
7.5 Ζημιές.....	64
7.6 Αιτίες Ζημιάς.....	64
7.7 Ύψος των Ζημιών.....	65
7.8 Καλύψεις.....	65
7.9 Όρια της Ασφάλισης.....	66
7.10 Εξαιρέσεις.....	66
7.11 Ασφάλιστρο.....	67
8. Επαγγελματική Αστική Ευθύνη Ασφαλιστικών Συμβούλων.....	68
8.1 Η Έννοια και ο Ρόλος του Ασφαλιστικού Πράκτορα.....	68
8.2 Η Έννοια και ο Ρόλος του Μεσίτη Ασφαλίσεων.....	68
8.3 Υποχρεώσεις Ασφαλιστικού Συμβούλου Έναντι του Πελάτη.....	69
8.4 Κοινοτική Οδηγία 2002/92.....	70
8.5 Επαγγελματική Αστική Ευθύνη Ασφαλιστικού Συμβούλου και Ευρωπαϊκή Ένωση.....	71
8.6 Κατηγορίες Ασφαλιστικών Συμβούλων.....	72
8.7 Αγωγές.....	73
8.8 Εξαιρέσεις Κοινοτικής Οδηγίας.....	73
8.9 Επιστροφή Ασφαλίσεων.....	74
8.10 Προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας στην Κοινοτική Οδηγία 2002/92.....	75
Ε. Προγράμματα Εταιριών στην Επαγγελματική Αστική Ευθύνη.....	76
1. Προγράμματα Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης Ιατρού των Εταιριών Interamerican και Εθνικής Ασφαλιστικής.....	76
2. Προγράμματα Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης Δικηγόρων, Λογιστών, Ασφαλιστικών Συμβούλων των Εταιριών Interamerican και Εθνικής Ασφαλιστική.....	78

ΣΤ. Επίλογος	79
1. Συμπεράσματα Σχετικά με τον Κλάδο της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης.....	79
Ζ. Παράρτημα	81
1. Επιρροή της Ασφάλισης στο Α.Ε.Π.....	82
2. Παραγωγή Ασφαλίσεων στον Κλάδο Ζημιών.....	84
3. Κατά Κεφαλήν Ασφάλιστρα.....	87
4. Στατιστικά Στοιχεία στο Κλάδο της Επαγγελματικής Ιατρικής Αστικής Ευθύνης των Τεσσάρων Μεγαλύτερων Χωρών.....	89
5. Κατανομή Δαπανών ανά Ειδικότητα Ιατρού στην Ευρωπαϊκή Ένωση.....	90
6. Κατανομή Ζημιών ανά Ειδικότητα Ιατρού στην Ευρωπαϊκή Ένωση.....	90
7. Συντελεστές Ασφαλίσεων για Ιατρούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση.....	90
8. Εξέλιξη Ζημιών στην Ασφάλιση Ιατρικής Αστικής Ευθύνης στην Ελλάδα.....	91
9. Εταιρίες που δραστηριοποιούνται στον Κλάδο της Γενικής Αστικής Ευθύνης.....	91
10. Οργανισμοί-Φορείς της Ελληνικής Ασφαλιστικής Αγοράς.....	92
11. Κατηγορίες Ασφαλιστικών Εταιριών στην Ελλάδα.....	93
12. Εποπτεία της Ιδιωτικής Ασφάλισης (Ν.3229/2004.).....	94
13. Κοινοτική Οδηγία για τον Κλάδο των Ασφαλιστικών Συμβούλων(2002/92),.....	94
14. Αίτηση Ασφάλισης Αστικής Ευθύνης προς Τρίτους της Εταιρία Εθνικής Ασφαλιστικής.....	121
15. Αίτηση Ασφάλισης Αστικής Ευθύνης της Εταιρίας Interamerican.....	131
16. Ασφαλιστήριο Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης της Εταιρίας Εθνικής Ασφαλιστικής.....	139
17. Ασφαλιστήριο Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης της Εταιρίας Interamerican..	141
Η: Βιβλιογραφία:	146

A. Εισαγωγή

1. Ο Κοινωνικός και Νομικός Χαρακτήρας της Ασφάλισης

Τα αγαθά του ανθρώπου, όπως η ζωή, η υγεία, η περιουσία είναι δυνατόν να πληγούν από απρόβλεπτα περιστατικά, με αποτέλεσμα να υποφέρει οικονομικά ο φορέας τους. Άλλοτε είναι πιθανόν να θιγούν από κάποιο τυχαίο περιστατικό τρίτοι, αλλά να ευθύνεται για την αποκατάσταση της ζημίας ένας, ο οποίος και θα υποφέρει οικονομικά.

Τα τυχαία και απρόβλεπτα αυτά περιστατικά που γεννούν οικονομική επιβάρυνση και ζημία αποτελούν κίνδυνο για αυτό που υφίσταται τις οικονομικές συνέπειες.

Η ασφάλιση είναι το μέσον ώστε να επιμερίζονται σε πολλά πρόσωπα οι δυσβάστακτες συνέπειες της πραγματοποίησης των κινδύνων και να μην επιβαρύνεται μόνο αυτός εις βάρος του οποίου επήλθε ο συγκεκριμένος κίνδυνος.

Η ασφάλιση, νομικά, ορίζεται ως η ένωση προσώπων(ασφαλισμένοι) που είναι εκτεθειμένοι σε ομοειδείς κινδύνους και δημιουργώντας ασφαλιστική σχέση με τον ασφαλιστικό φορέα (είτε δυνάμει σύμβασης- στην ιδιωτική ασφάλιση- είτε δυνάμει του νόμου- στην κοινωνική ασφάλιση) αντί ανταλλάγματος (ασφάλιστρο προκειμένου περί ιδιωτικής και εισφοράς, προκειμένου περί κοινωνικής ασφάλισης) αποκτούν κατ' αυτού αυτοτελείς νομικές αξιώσεις για την κάλυψη του οικονομικού βάρους που τους προκαλεί η επέλευση του κινδύνου.

Η ασφάλιση είναι ένας αποτελεσματικός τρόπος αντιμετώπισης αβέβαιης μελλοντικής οικονομικής ανάγκης, που χωρίς να απαιτεί μεγάλες οικονομικές θυσίες από κάθε εκτεθειμένο σε κινδύνους πρόσωπο, επιτυγχάνει με τη μέθοδο του επιμερισμού σε όλα τα συμμετέχοντα πρόσωπα, την απαλλαγή του συμμετέχοντα εις βάρος του οποίου εκάστοτε πραγματοποιείται ο κίνδυνος από τις απορρέουσες δυσβάστακτες οικονομικές συνέπειες.

Η ορθή οργάνωση του μηχανισμού της ασφάλισης έχει ευεργετικά αποτελέσματα για τα άτομα και κατ' επέκταση για την κοινωνία, εξασφαλίζοντας σε αυτά τη δυνατότητα να αντιμετωπίζουν άμεσα και χωρίς να καταρρεύσουν οικονομικά, μεγάλους κινδύνους που μπορούν να συμβούν ξαφνικά, μη έχοντας εξαντληθεί από πολυετείς επώδυνες προσπάθειες

συγκεντρώσεως κεφαλαίων, κάτι που συχνά δεν είναι εφικτό εν όψει των εισοδημάτων τους, ενώ δύσκολα επαυξάνονται και πιθανότατα δεν επαρκούν τελικά προς κάλυψη του κινδύνου.

Έτσι, η ασφάλιση αποκτά προέχοντος κοινωνικό χαρακτήρα, αφού μεριμνά για την προστασία των μελών του κοινωνικού συνόλου από εκτεταμένη οικονομική ζημία σε περίπτωση επέλευσης επαπειλούμενων κινδύνων, προφυλάσσοντας παράλληλα αυτά από τις μεγάλες οικονομικές θυσίες, που ελλείπει του θεσμού της ασφάλισης θα απαιτούσε η προστασία αυτή και μάλιστα με αμφίβολα αποτελέσματα.

B. Βασικές Διακρίσεις Ασφαλίσεων

1. Κοινωνική Ασφάλιση

1.1 Η Έννοια της Κοινωνικής Ασφάλισης

Κάθε άνθρωπος έχει ανάγκη προστασίας, όταν συμβαίνουν γεγονότα που επηρεάζουν την επαγγελματική του απασχόληση ή μειώνουν το εισόδημα του. Έτσι επινοήθηκαν θεσμοί για ν' αντιμετωπίζονται οι οικονομικές επιπτώσεις από τους λεγόμενους κοινωνικούς κινδύνους.

Η οικογένεια ήταν η πρώτη κοινωνική ομάδα που αναπτύχθηκαν αισθήματα αλληλεγγύης. Η κάλυψη των κοινωνικών κινδύνων με υπηρεσίες ή παροχές συγγενικών προσώπων υπήρξε αρκετά αποτελεσματική.

Με την εξάντληση όμως των οικονομικών μέσων της οικογένειας, οι κοινωνικοί κίνδυνοι αντιμετωπίστηκαν από εκδηλώσεις μιας πιο πλατιάς αλληλεγγύης. Η ιδιωτική φιλανθρωπία θεωρήθηκε από τις πρώτες κοινωνίες ανώτατο ηθικό καθήκον, ωστόσο κατηγορήθηκε με το πέρασμα των αιώνων ότι μειώνει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Με την εξέλιξη των αντιλήψεων γύρω από τα καθήκοντα του κράτους απέναντι στους πολίτες είχε ως αποτέλεσμα την μεταβίβαση ενός μέρους της ευθύνης για κοινωνική προστασία. Η κρατική μέριμνα, που ονομάστηκε κοινωνική πρόνοια παρουσιάζει έντονα χαρακτηριστικά φιλανθρωπίας. Οι οργανισμοί κοινωνικής πρόνοιας χορηγούσαν τις απαραίτητες παροχές για να ικανοποιηθούν ανάγκες στοιχειώδους συντήρησης και περίθαλψης των πολιτών. Δεν είναι όμως προκαθορισμένο το είδος και η έκταση των

παροχών. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα την δημιουργία αισθημάτων ανασφάλειας και αβεβαιότητας.

Η αβεβαιότητα της κρατικής συνδρομής, καθώς και το αίσθημα αυτοπροστασίας, προκάλεσαν την προσφυγή σε θεσμούς της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, όπως η αποταμίευση και η ιδιωτική ασφάλιση. Ωστόσο αποτέλεσαν θεσμούς που δεν εξυπηρετούσαν τους πολίτες με χαμηλά εισοδήματα, ιδιαίτερα σε περιόδους πληθωριστικών πιέσεων.

Επόμενο ήταν με τον καιρό να επινοηθεί άλλος μηχανισμός για την αντιμετώπιση των κινδύνων, χωρίς τις ατέλειες των προηγούμενων θεσμών.

Έτσι δημιουργήθηκαν οι κοινωνικές ασφαλίσεις. Πρόκειται για συστήματα κανόνων που ρυθμίζουν, ποια οικονομικά μέσα (ασφαλιστικές παροχές) πρέπει να χορηγήσει ένας δημόσιος συνήθως οργανισμός(ασφαλιστικός φορέας) στα πρόσωπα που υπάγονται σ' αυτόν (ασφαλισμένους), εφόσον συμπληρώνουν αναγκαίες χρονικές και οικονομικές προϋποθέσεις(χρόνο ασφάλισης, ασφαλιστικές εισφορές) και κινδυνεύουν από μείωση εισοδημάτων ή αύξηση των δαπανών τους (ασφαλιστικούς κινδύνους).

1.2 Ο Ρόλος της Κοινωνικής Ασφάλισης

Η κοινωνική ασφάλιση, παρέχεται από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου(το ΙΚΑ, το ΝΑΤ, τα διάφορα Ταμεία των Επαγγελματιών κλπ.), ενώ η ασφαλιστική σχέση που συνδέει φορείς και ασφαλισμένους διέπεται από διατάξεις δημοσίου δικαίου και γεννάται, όχι από την ελεύθερη βούληση των ασφαλιζομένων αλλά όταν από το νόμο συντρέξουν οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις στο πρόσωπο των ασφαλισμένων, οι δε όροι και οι παροχές είναι συγκεκριμένοι και όχι διαπραγματεύσιμοι ούτε προϊόντα ανταγωνισμού.

Επίσης, η κοινωνική ασφάλιση δεν έχει ανταποδοτικό χαρακτήρα, αφού οι παροχές των φορέων της δεν προέρχονται μόνο από τις εισφορές των ασφαλισμένων αλλά και από κρατικές ενισχύσεις που στα πλαίσια της άσκησης κοινωνικής πολιτικής καλύπτουν τα μόνιμα, οφειλόμενα στη μη ορθολογική οργάνωση του πλέγματος δικαιωμάτων και υποχρεώσεων και διαχείριση των πόρων, ελλείμματα.

Σκοπός και στόχος της κοινωνικής ασφάλισης αποτελεί η αποκατάσταση ή αναπλήρωση της εργασιακής ικανότητας των

ασφαλισμένων, ώστε να διατηρείται το βιοτικό τους επίπεδο σε περίπτωση ασφαλιστικών κινδύνων, καθώς επίσης και η αναδιανομή εισοδημάτων μέσα στην ασφαλιστική κοινότητα, αφού όλα τα μέλη της εισφέρουν ανάλογα με τις δυνάμεις τους, ενώ ωφελούνται μόνο όσα βρεθούν σε κίνδυνο.

Επιπλέον στόχος και σκοπός της κοινωνικής ασφάλισης αποτελεί η αύξηση της παραγωγής και η σταθεροποίηση της οικονομίας, καθώς ενισχύεται η ζήτηση καταναλωτικών αγαθών από μεγαλύτερες ομάδες πληθυσμού, καθώς επίσης και η άμβλυση των κοινωνικών αντιθέσεων, γιατί η μετατόπιση των κινδύνων από μεμονωμένα άτομα σε ομοιόμορφες ομάδες προάγει το αίσθημα της κοινωνικής αλληλεγγύης.

1.3 Ιστορική Αναδρομή στην Ελλάδα

Από τον 6^ο π.χ αιώνα συναντούμε στην αρχαία Ελλάδα ίχνη κοινωνικής ασφάλισης, με την χορήγηση βοηθημάτων προς τους ανάικτους για εργασία από ένα ιδιαίτερο ταμείο που είχε ιδρυθεί στην Αθήνα, καθώς επίσης και την ύπαρξη του θεσμού των «δημοσιευόντων ιατρών» που εκλέγονταν από την Πόλη.

Στη Βυζαντινή περίοδο υπήρχε εκτεταμένη ιδρυματική περίθαλψη των άπορων πολιτών. Η αγία Ελένη και ο συγκλητικός Εύβουλος θεωρούνται ιδρυτές των πρώτων νοσοκομείων.

Στους χρόνους της τουρκοκρατίας ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων ενδιαφέρθηκαν να οργανώσουν ειδικά συστήματα κοινωνικής προστασίας με συντεχνιακή βάση.

Αξιόλογοι ήταν οι ναυτικοί συνεταιρισμοί της Ύδρας, Σπετσών και Ψαρών, που εξασφάλισαν υγειονομική περίθαλψη στις χήρες και ορφανά. Ατελής μορφή κοινωνικής ασφάλισης συγκαλύπτεται επίσης στα άρθρα 33 και 36 του Καταστατικού της συντεχνίας των υποδηματοποιών της Ζακύνθου.

Η χρονική περίοδος από το 1860 μέχρι το 1930 μπορεί να χαρακτηριστεί κλασική περίοδος της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα.

Η απόλυτη ελευθερία της οικονομίας και η σχετική βιομηχανοποίηση της παραγωγής οδήγησε στην λειτουργία αρκετών ασφαλιστικών φορέων για την προστασία των εργαζομένων στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.

Πρώτος ασφαλιστικός φορέας είναι το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο, που ιδρύθηκε με Διάταγμα της 18-12-1836 και λειτούργησε με το Ν. ΧΛΘ' (1861).

Μεγάλη ώθηση για τη δημιουργία ασφαλιστικών ταμείων στις μεγάλες ιδιωτικές επιχειρήσεις έδωσε ο Ν. 2868/22. Οι πρώτοι φορείς κοινωνικής ασφάλισης των ανεξάρτητων επαγγελματιών κάνουν την εμφάνισή τους με το Ταμείο Νομικών(1928). Ακολούθησε το Ταμείο Συντάξεων Εκτελωνιστών.

Η νεώτερη περίοδος των κοινωνικών ασφαλίσεων άρχισε να διαφαίνεται στις 7-4-1929, όταν ο πρωθυπουργός Ελ. Βενιζέλος είχε την ιδέα δημιουργίας εθνικού συστήματος ασφαλιστικής προστασίας των πολιτών.

Η ιδέα αυτή δεν πραγματοποιήθηκε μέχρι σήμερα, αλλά ούτε έχει εγκαταλειφτεί. Αποφασιστικό, όχι όμως και αποτελεσματικό βήμα για την πραγματοποίησή της υπήρξε η ίδρυση και λειτουργία ενός βασικού φορέα κοινωνικής ασφάλισης (ΙΚΑ).

1.4 Ιστορική Αναδρομή στον Διεθνή Χώρο

Στο διεθνή χώρο οι κοινωνικές ασφαλίσεις κάνουν την εμφάνισή τους στις 17.11.1881, όταν ο γερμανός καγκελάριος von Bismarck διακήρυξε σε αυτοκρατορικό διάγγελμα ότι ο ρόλος του κράτους πρέπει να επεκταθεί.

Πολλοί θεωρούν την Δυτική Γερμανία χώρα που διαπλάστηκε ο θεσμός των κοινωνικών ασφαλίσεων. Πραγματικά για πρώτη φορά, με τα νομοθετικά μέτρα που ακολούθησαν (ασφάλιση ασθενείας 1883, ασφάλιση εργατικών ατυχημάτων 1884, ασφάλιση γηρατειών και αναπηρίας 1889, ασφάλιση θανάτου 1911 και ασφάλιση ανεργίας 1927), καθιερώθηκε ένα γενικό σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισης των εργαζομένων. Το γερμανικό σύστημα μ' επουσιώδεις παραλλαγές ακολούθησαν διαδοχικά η Αυστροουγγαρία, η Νορβηγία και η Ρωσία.

Στην Αγγλία οι κοινωνικές ασφαλίσεις εισάγονται στις 16.12.1911 με νομοθέτημα που κάλυπτε τους κινδύνους ασθένειας, αναπηρίας και ανεργίας. Σε πρώτη φάση το σύστημα φιλοδοξούσε να συμπληρώσει τις μέχρι τότε παροχές κοινωνικής πρόνοιας και αλληλοβοήθειας από ιδιωτικούς φορείς. Το 1942 αναμορφώθηκε το σύστημα στα πρότυπα του θεσμού της κοινωνικής ασφάλισης μετά από ειδικό σχεδιασμό του λόρδου Beveridge, που είχε μεγάλο διεθνή αντίκτυπο.

Στη Γαλλία καθιερώθηκε με αρκετή καθυστέρηση, μόλις το 1930, σύστημα υποχρεωτικής ασφάλισης. Αυτό οφείλεται στις αντιδράσεις των θιγόμενων επαγγελματικών κύκλων(εργοδοτών και γιατρών) και των ανεξάρτητων ταμείων αλληλοβοήθειας της εποχής. Ωστόσο το γαλλικό σύστημα παρουσιάζει μέχρι σήμερα αρκετά πολύπλοκη δομή, εξαιτίας της παράλληλης λειτουργίας σημαντικών ταμείων αλληλοβοήθειας.

Στη Σοβιετική Ένωση ο κλάδος ασφάλισης ασθένειας είχε αποτελέσει κρατική μέριμνα από το 1912, ωστόσο το δικαίωμα για σύνταξη αναπηρίας, γηρατειών και θανάτου πρωτορυθμίστηκε το 1922 με το Εργατικό Κώδικα. Το 1956 η συνταξιοδότηση των εργαζομένων ανατέθηκε σε ανεξάρτητο κλάδο ασφάλισης.

1.5 Σχέση Κοινωνικής Ασφάλισης και Κράτους

Μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου, όλα τα κράτη του δυτικού πολιτισμού και πολλά άλλα θέσπισαν με νόμους την υποχρεωτική κρατική κοινωνική ασφάλιση, το καθένα διαλέγοντας το σύστημα που του ταίριαζε.

Παρά τις διαφορές τους, όλα τα συστήματα υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης έχουν το κοινό χαρακτηριστικό ότι είναι αναγκαστικά και εγγυημένα από το κράτος. Φυσικό είναι ότι το κράτος-εγγυητής επιθυμεί να ελέγχει το σύστημα, αλλά ο βαθμός ελέγχου διέφερε από χώρα σε χώρα.

Υπάρχει η άποψη ότι ο ρόλος του κράτους πρέπει να περιορίζεται στην προστασία του συστήματος από εξωτερικές παρεμβάσεις και στην επίβλεψη της καλής λειτουργίας και διαχείρισής του από ανεξάρτητους φορείς. Στον αντίποδα επικρατεί η άποψη της κρατικής κηδεμονίας, που θέλει το σύστημα της κοινωνικής ασφάλισης να λειτουργεί όπως μια οποιαδήποτε άλλη κρατική υπηρεσία.

Και οι δύο πλευρές έχουν επιχειρήματα. Όταν το κράτος εγγυάται, αλλά και στηρίζει με τον προϋπολογισμό κάποιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, έχει εκ των πραγμάτων μεγάλη εμπλοκή και καθήκον να το επιβλέπει αυστηρά. Ωστόσο στην περίπτωση που ένας οργανισμός συντηρείται με εισφορές των ασφαλισμένων και των εργοδοτών, η στενή ανάμειξη του κράτους είναι λιγότερο δικαιολογημένη.

Στην πράξη μεγαλύτερη σημασία από τον βαθμό ανάμειξης του κράτους σε ένα σύστημα κοινωνικής ασφάλισης έχει το επίπεδο της δημόσιας διοίκησης. Σε χώρες που αυτό είναι υψηλό, ανεξάρτητο και καλά οργανωμένο, ακόμη και μεγάλη εμπλοκή του κράτους στη λειτουργία του συστήματος δεν δημιουργεί προβλήματα. Το αντίθετο συμβαίνει όταν η δημόσια διοίκηση χωλαίνει. Τότε παρουσιάζονται σοβαρά προβλήματα, όπως η διαχείριση κεφαλαίων του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης για κάλυψη κρατικών αναγκών, με την υπόσχεση επιστροφής αυτών, που σπανίως πραγματοποιείται, καθώς επίσης και η παροχή προνομίων σε ισχυρές ομάδες που έχουν πρόσβαση στον προϋπολογισμό του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, από τις κυβερνήσεις, έχει σαν αποτέλεσμα την ταχύτερη εξάντληση των ασφαλιστικών πόρων και τελικά την επιβάρυνση του συνόλου μέσα από τον προϋπολογισμό.

1.6 Κοινωνική Ασφάλιση και Ευρωπαϊκή Ένωση

Η κοινωνική ασφάλιση ανεβαίνει σταθερά την ιεράρχηση των θεμάτων που απασχολούν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό είναι επόμενο, γιατί δεν νοείται Ενωμένη Ευρώπη, με δικαίωμα ελεύθερης διακίνησης, εγκατάστασης και εργασίας, δίχως ενιαίο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Αναγνωρίζοντας την πολιτικά εκρηκτική φύση του θέματος και τις τεχνικές δυσκολίες, τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς το παρόν έχουν υιοθετήσει μια έμμεση τακτική βαθμιαίας προσέγγισης. Αποφεύγουν απευθείας παρεμβάσεις στα εσωτερικά κρατών-μελών σε θέματα που σχετίζονται με την κοινωνική ασφάλιση. Αρκούνται στη ρύθμιση προβλημάτων όπως αυτό της μεταφοράς ασφαλιστικών δικαιωμάτων μεταναστών και παλιννοστούντων. Καθιερώνουν κανόνες για τη διαχείριση ιδιωτικών συνταξιοδοτικών σχημάτων, ομοιόμορφης φορολογίας επενδύσεων που προορίζονται για χρηματοδότηση συντάξεων και άλλων θεμάτων της «περιφέρειας» του ασφαλιστικού. Ανάμεσα σ' αυτά είναι η προστασία των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων εργαζομένων σε επιχειρήσεις που εξαγοράζονται ή απορροφούνται. Μέσα, επίσης, από την επιβολή της εφαρμογής γενικών αρχών, όπως αυτή της ισότητας, υποχρεώνουν χώρες να εξαλείψουν από τα ασφαλιστικά τους συστήματα διακρίσεις μεταξύ ανδρών

και γυναικών. Τέτοια μέτρα αρχίζουν να διαμορφώνουν ένα δεσμευτικό νομικό πλαίσιο που περιορίζει την ευχέρεια των κρατών- μελών να αποφασίζουν, ερήμην της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε πολλά θέματα που άπτονται της κοινωνικής ασφάλισης.

Ταυτόχρονα η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει βάλει στόχο να διαμορφώσει «συντονισμένη στρατηγική για τον εκσυγχρονισμό της κοινωνικής πρόνοιας» σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Διάφορες ομάδες μελετούν τα συστήματα των κρατών-μελών και παρεμφερή θέματα, όπως το δημογραφικό.

Ανταποκρινόμενη σε αιτήματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για «τη μελέτη των προνομιακών συστημάτων σε μακροπρόθεσμη βάση και από τη σκοπιά της βιωσιμότητας των συνταξιοδοτικών συστημάτων», η Ευρωπαϊκή Επιτροπή συνέταξε ανακοίνωση « για την εξέλιξη της κοινωνικής πρόνοιας σε μακροπρόθεσμη βάση και για βιώσιμα συνταξιοδοτικά συστήματα».

Υπάρχει επίσης, πρόσφατη έκθεση της Επιτροπής Οικονομικών Εμπειρογνομώνων της ECOFIN για «τις επιπτώσεις της γήρανσης του πληθυσμού στα δημόσια συνταξιοδοτικά συστήματα».

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο υιοθέτησε την «ανοιχτή μέθοδο συντονισμού» ώστε «οι εταίροι να αρχίσουν να συγκλίνουν ως προς την πολιτική τους στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης» και η σύνοδος κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης τον Ιούνιο του 2001 περιέλαβε στα συμπεράσματα της τη φράση: « απαιτείται μια συνεκτική πολιτική από τις χώρες-μέλη, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι συνέπειες που δημιουργεί η γήρανση του πληθυσμού». Στην ίδια συνεδρίαση η Ευρωπαϊκή Ένωση αποδέχτηκε τρεις γενικές αρχές:

- Εξασφάλιση της δυνατότητας των συστημάτων να εκπληρώσουν τους κοινωνικούς τους στόχους.
- Διατήρηση της δημοσιονομικής βιωσιμότητας.
- Προσαρμογή των συστημάτων στις μεταβαλλόμενες κοινωνικές συνθήκες και ανάγκες.

Η υιοθέτηση των αρχών αυτών δείχνει καθαρά την κατεύθυνση που θέλει να ακολουθήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Αργότερα, το καλοκαίρι του 2001 η Κομισιόν, το ανώτατο όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξειδικεύοντας τις

γενικές αρχές, έθεσε δέκα στόχους-όρους για την προώθηση βιώσιμης ασφαλιστικής μεταρρύθμισης:

1. Την εξασφάλιση ενός αξιοπρεπούς διαβίωσης σε όλους τους ηλικιωμένους.
2. Την εξασφάλιση πρόσβασης σε κατάλληλες συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις των αναπήρων και των εξαρτώμενων προσώπων.
3. Την εφαρμογή πολιτικών ενίσχυσης της απασχόλησης, ώστε να εξασφαλίζεται η μεγαλύτερη δυνατή ισορροπία μεταξύ εργαζομένων και συνταξιούχων.
4. Τη λήψη μέτρων που δεν θα ενθαρρύνουν την πρόωρη συνταξιοδότηση, δεν θα τιμωρούν όσους μένουν στην εργασία και πέραν του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης και θα στηρίζουν την επιλογή της σταδιακής συνταξιοδότησης.
5. Τη διατήρηση των δαπανών για συντάξεις σε ένα ποσοστό του ΑΕΠ που θα είναι συμβατό με το σύμφωνο ανάπτυξης και σταθερότητας που εξασφαλίζει τη μακροοικονομική σταθερότητα στην ευρωζώνη.
6. Τη δίκαιη εξισορρόπηση του επιπέδου των εισφορών και φόρων που καταβάλλει ο ενεργός πληθυσμός και του επιπέδου συνταξιοδοτικών παροχών.
7. Τη θέσπιση ρυθμιστικών πλαισίων που θα διευκολύνουν την εισαγωγή ιδιωτικών συστημάτων κεφαλαιοποίησης των εισφορών.
8. Την εξασφάλιση συμβατότητας των συνταξιοδοτικών συστημάτων με τις απαιτήσεις ευελιξίας της αγοράς εργασίας και τις άτυπες μορφές απασχόλησης.
9. Την εξάλειψη των διακρίσεων με βάση το φύλο που υφίσταται στα συστήματα συντάξεων.
10. Την απλοποίηση των συνταξιοδοτικών συστημάτων, ώστε να είναι πιο διαφανή και προβλέψιμα.

Σύμφωνα Με απόφαση που πάρθηκε τα τέλη του 2001, όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να υποβάλουν τον Σεπτέμβριο του 2002 σχέδιο εθνικής στρατηγικής για τη μεταρρύθμιση των συνταξιοδοτικών τους συστημάτων. Το 2003, επί ελληνικής προεδρίας, θα συζητηθεί η πρώτη κοινή έκθεση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το πώς έχουν προχωρήσει σε κάθε χώρα οι μεταρρυθμίσεις.

2. Ιδιωτική Ασφάλιση

2.1 Η Έννοια και ο Ρόλος της Ιδιωτικής Ασφάλισης

Ιδιωτική ασφάλιση είναι η ασφάλιση που παρέχεται από ιδιωτικούς φορείς(ασφαλιστικές εταιρίες) και διέπεται από τις διατάξεις του ιδιωτικού δικαίου, η σχέση δε που συνδέει τον ασφαλιστή με τον ασφαλισμένο είναι κατά βάση ασφαλιστική σύμβαση, ενώ η νομοθεσία παρεμβαίνει διορθωτικά και δευτερευόντως, μόνο για να προστατεύσει τον ασφαλισμένο ως τον ασθενέστερο συμβαλλόμενο ή προκειμένου να θεσπίσει περιπτώσεις υποχρεωτικής ασφάλισης για την προστασία του κοινωνικού συνόλου.

Κατά κανόνα πάντως,(δηλαδή πλην των περιπτώσεων υποχρεωτικής ασφάλισης), η ιδιωτική ασφάλιση αποτελεί ελεύθερη επιλογή του ασφαλισμένου, ενώ και στις περιπτώσεις υποχρεωτικής ασφάλισης ο ασφαλισμένος είναι ελεύθερος να επιλέξει το φορέα που του παρέχει τους συμφερότερους όρους, δεδομένου ότι η αγορά είναι ιδιαίτερα ανταγωνιστική.

Η ιδιωτική ασφάλιση έχει χαρακτήρα επικουρικό, δηλαδή δεν έρχεται να αντικαταστήσει την κοινωνική ασφάλιση άλλα να την συμπληρώσει.

Τέλος βασικό στοιχείο του χαρακτήρα της ιδιωτικής ασφάλισης είναι η πλήρως ανταποδοτικότητα της , δεδομένου ότι οι φορείς αυτής αποκτούν τους πόρους για την καταβολή των ασφαλιστικών αποζημιώσεων μόνο από τα εισπραττόμενα ασφάλιστρα, τα οποία και επενδύουν με σκοπό τη διατήρηση και επαύξησή τους, ενεργώντας ως διαχειριστές του καταμερισμού των κινδύνων μεταξύ των ασφαλισμένων.

2.2 Ιστορική Αναδρομή στην Ιδιωτική Ασφάλιση

Υπάρχουν συγγράμματα που αποδεικνύουν την ύπαρξη ασφαλιστικών συμφωνιών και τα οποία χρονολογούνται τρεις γενεές πριν από την ισχύ του «Κώδικα του Χαμουραμπί».

4.830π.Χ: Ομάδες εργαζομένων σχηματίζουν ένα είδος ταμείου αλληλοβοήθειας για τους ίδιους ή τις οικογένειες τους.

3.000π.Χ:Στην Βαβυλώνα εφαρμόζεται ο όρος της απαλλαγής των μεταφορέων από κάθε αποζημίωση του εμπόρου, σε περίπτωση ληστείας.

1730π.Χ :Ο κώδικας της Εσονούνα αναφέρει στο άρθρο 5 ότι «Αν από αμέλεια του καπετάνιου βυθισθεί το πλοίο, τότε θα πληρώσει στο ακέραιο όλα όσα χάθηκαν».

1280π.Χ: Η «ΚΡΗΤΙΚΗ» νομοθεσία αναφέρει ότι οι δούλοι πλήρωναν ο καθένας ένα ποσόν (ασφάλιστρο) για την διαβίωση των Ελευθέρων.

900π.Χ Κωνσταντινούπολη: ο Νικηφόρος είχε θεμελιώσει μία Τράπεζα, η οποία επίσημα, χορηγούσε ναυτικά δάνεια.

639π.Χ :Τα μέλη των «ΕΡΑΝΙΚΩΝ ΕΤΑΙΡΙΩΝ», πλήρωναν μια τακτική εισφορά, έτσι ώστε να τακτοποιηθεί ένα μέρος από τα έξοδα κηδείας κάθε μέλους της εταιρείας.

500π.Χ. Αθήνα: Συνάπτονταν από Τράπεζες αλλά και από ιδιώτες «ναυτοδάνεια» με καθαρά ασφαλιστικό περιεχόμενο.

400π.Χ: Το «Ναυτοδάνειο» ή «οι Θαλάσσιαι πιστώσεις» θεωρείται και είναι η απαρχή τη δημιουργίας της ασφαλίσεως θαλάσσιας μεταφοράς.

324π.Χ :Σύσταση της πρώτης στον κόσμο Κρατική Ασφαλιστική Εταιρία, η οποία ασφάλιζε την ζημιά του ιδιοκτήτη του δούλου, στην περίπτωση απόδρασης.

600μ.Χ : Σύσταση της «ΕΝΩΣΗ ΕΒΡΑΙΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ και ΓΑΙΔΑΡΩΝ», με σκοπό την συνεισφορά των μελών της ενώσεως, σε περίπτωση ζημιάς κατά την διάρκεια θαλάσσιου ή χερσαίου ταξιδιού.

800μ.Χ : Εμφάνιση στην Γερμανία συντεχνιών με σκοπό την αμοιβαία συνδρομή για ζημιές από φωτιά και αργότερα για σύνταξη, ιατρική και νοσοκομειακή περίθαλψη.

1200μ.Χ.Εμφάνιση σε Γαλλία, Ολλανδία, Δανία και Ισλανδία των πρώτων ασφαλιστικών συνεταιρισμών.

1236μ.Χ.: Απαγόρευση από την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία όλων των συμφωνιών με τόκο. Αποτέλεσμα της απαγόρευσης, η μετατροπή του ναυτικού δανείου σε θαλασσοασφάλιση.

21 Οκτωβρίου 1369 μ.Χ.: Αναγνωρίζεται δια νόμου για πρώτη φορά στην Ιταλία, το κύρος, η έννοια και η χρησιμότητα ασφαλίσεως.

1400-1600 μ.Χ.:Εμφάνιση των πρώτων δειγμάτων ασφάλισης ζωής σε Ιταλία και Γαλλία, γνωστά ως ασφάλειες προικοδοτήσεως.

1435μ.Χ: Η πρώτη προσπάθεια για νομοθετική κάλυψη του ασφαλιστηρίου συμβολαίου στην Ισπανία με τις διατάξεις του «LOS CAPITULOS DE BARCELONA».

500μ.Χ. : Αντασφάλιση. Υπάρχουν ενδείξεις ότι λειτουργούσε στην Βαρκελώνη, που τότε ήταν το μεγαλύτερο ναυτικό κέντρο της περιοχής.

1629μ.Χ.: Σύσταση των πρώτων Ασφαλιστικών Ανώνυμων Εταιριών.

1667μ.Χ: Επιχειρηματίας οικοδομών ονόματι Nicolas BARBON, άνοιξε το πρώτο γραφείο για πυρασφάλειες κατοικιών με την επωνυμία «BARBON`s fire office».

1688μ.Χ:Οργάνωση του πρώτου δικτύου τοπικών αλλά και διεθνών πρακτόρων από τον Edward Lloyd.

1705μ.Χ:Ίδρυση της «AMICABLE SOCIETY»,Ασφαλιστική Εταιρεία Αμοιβαίας Βάσεως (MUTUAL SOCIETY).

1775μ.Χ: Ο Άγγλος μαθηματικός James Dadson, θα επινοήσει ένα σύστημα υπολογισμού ενός μέσου ασφαλιστρού για όλα τα χρόνια της ασφαλίσεως στις ασφάλειες ζωής.

1789μ.Χ Τεργέστη : Η πρώτη γνωστή Ελληνική Ασφαλιστική Εταιρεία στον κόσμο ονομαζόμενη «SOCIETA GRECA D `ASSICURAZIONI».

2.3 Ιστορική Αναδρομή στις Ιδιωτικές Ασφαλιστικές Εταιρίες της Ελλάδας

1825μ.Χ Σύρος: Η ίδρυση των πρώτων ασφαλιστικών εταιριών στην ελεύθερη πλέον Ελλάδα με βασική τους εργασία τα «ναυτοδάνεια» και η «ναυτασφάλιση».

1826μ.Χ: Οι Έλληνες της διασποράς, αποφασίζουν την ίδρυση της Τράπεζα «BANCO ADRIATICA», πρόδρομος της «R.A.S-ROUNIONE ADRIATICA DI SICURITA» και είχε σημαντική ασφαλιστική δραστηριότητα μέχρι τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο.

19 Απριλίου του 1835μ.Χ: Βασιλικό Διάταγμα με το οποίο θεσπίσθηκε η ισχύς του Γαλλικού Εμπορικού Κώδικα (CODE DE COMMERCE) του 1807 και στην Ελλάδα. Με την τροποποίηση του, το 1910, μπήκαν οι βάσεις για την ρύθμιση ολοκλήρου του φάσματος της ιδιωτικής ασφάλισης.

1836μ.Χ: Ίδρυση της «ΑΧΑΪΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ της ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» στην Πάτρα.

1838μ.Χ : ίδρυση της Ασφαλιστική Εταιρεία «RIUONIQNE ADRIATICA», γνωστή στην Ελλάδα ως «ΑΔΡΙΑΤΙΚΗ».

1850-1899μ.Χ: 74 ασφαλιστικές εταιρίες λειτουργούν στην Ελλάδα. Αριθμός αρκετά μεγάλος για μια μικρή χώρα σαν την Ελλάδα. Όμως άλλες διαλύθηκαν και άλλες πτώχευσαν λόγω του ανταγωνισμού από Αγγλικές Ασφαλιστικές Εταιρίες. Εξαίρεση αποτέλεσε η Εθνική Ασφαλιστική η οποία κατόρθωσε να επιβιώσει και να αποτελεί σήμερα μια από τις μεγαλύτερες και αρχαιότερες ασφαλιστικές εταιρίες στην Ελλάδα.

2000μ.Χ : Αθρόα ίδρυση Ασφαλιστικών Εταιρειών στην Ευρώπη, αλλά και στην Αμερική και στην Αυστραλία. Όμως η έλλειψη εμπειρίας στον τομέα αυτόν θα οδηγήσει πολλές Ασφαλιστικές Εταιρείες στην χρεοκοπία με πρώτη και μεγαλύτερη την Αγγλική Εταιρεία «LAW CAR and GENERAL», που ιδρύθηκε το 1906.

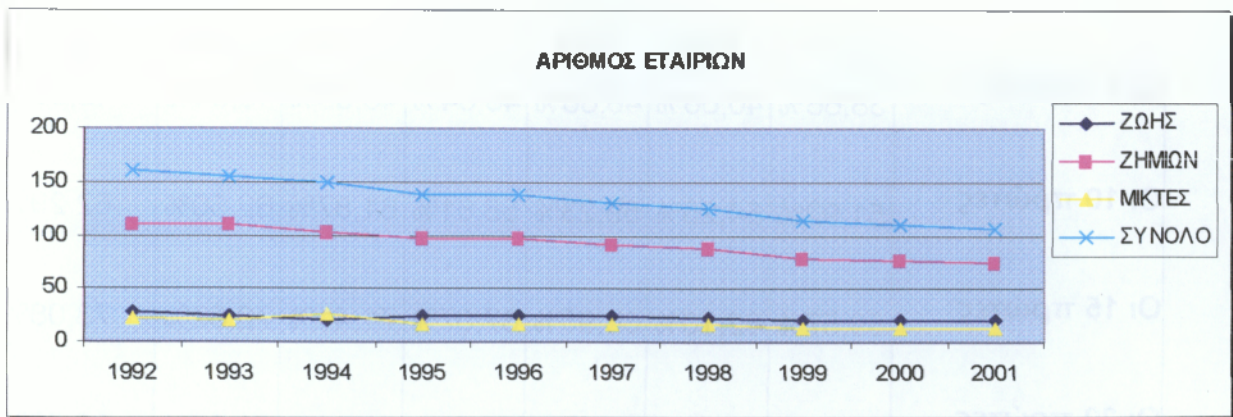
2.4 Η Αγορά της Ιδιωτικής Ασφάλισης στην Ελλάδα

Οι προοπτικές της ιδιωτικής ασφάλισης στην Ελλάδα δεν διαγράφονται ιδιαίτερα θετικές βραχυχρόνια. Τα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η ιδιωτική ασφάλιση στην Ελλάδα μπορούν να ομαδοποιηθούν σε δύο κατηγορίες: Η πρώτη, περιλαμβάνει αυτά που προέρχονται από το θεσμικό και εποπτικό πλαίσιο της Ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς, ενώ η δεύτερη τα διαρθρωτικής φύσεως προβλήματα που συνδέονται με τη δομή της αγοράς και την καθημερινή λειτουργία των επιχειρήσεων και τα οποία απαιτούν άμεση αντιμετώπιση. Όμως παράγοντες όπως η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος, η δημιουργία ισχυρών και αποτελεσματικών μηχανισμών εποπτείας, η παροχή φορολογικών κινήτρων από την πολιτεία φαίνεται να αποτελούν βασικές προϋποθέσεις για τη βελτίωση της επίδοσης του κλάδου μακροχρόνια. Παρακάτω παρατίθενται σχετικοί πίνακες και διαγράμματα όσο αναφορά των αριθμό των ασφαλιστικών εταιριών που δραστηριοποιούνται στον ελληνικό χώρο, καθώς και το μερίδιο αγοράς αυτών τόσο στις ασφαλίσεις ζωής, όσο και στις ασφαλίσεις ζημιών.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΕΤΑΙΡΙΕΣ

ΕΤΗ	ΖΩΗΣ	ΖΗΜΙΩΝ	ΜΙΚΤΕΣ	ΣΥΝΟΛΟ
1992	28	111	22	161
1993	24	111	21	156
1994	20	103	26	149
1995	25	97	17	139
1996	24	98	17	139
1997	24	91	16	131
1998	22	87	17	126
1999	21	79	14	114
2000	20	76	14	110
2001	20	74	13	107

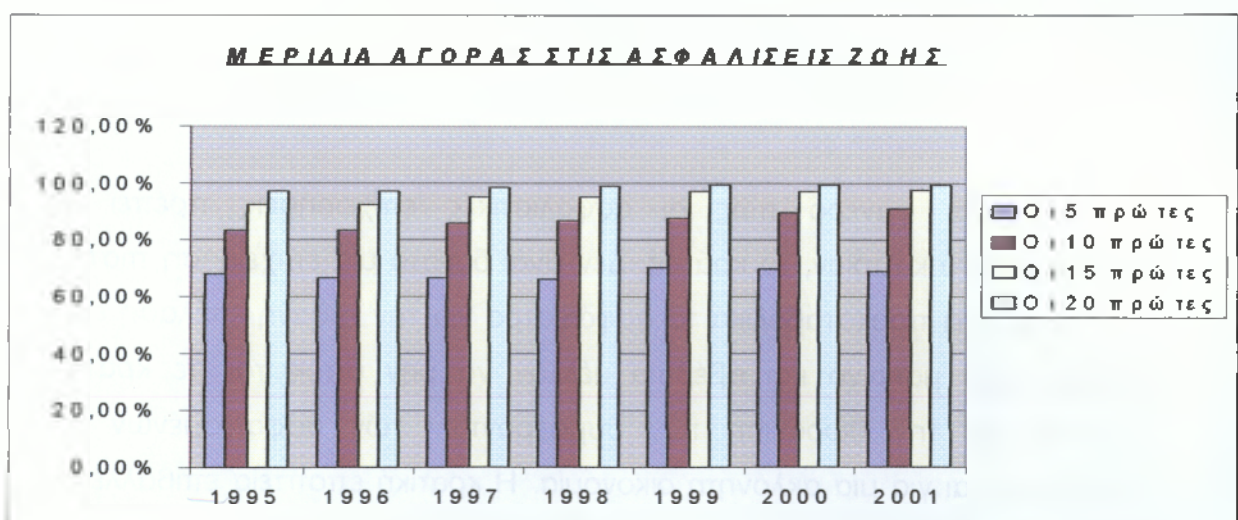
Διάγραμμα 1

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

ΜΕΡΙΔΙΟ ΑΓΟΡΑΣ

Ασφαλίσεις Ζωής

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Οι 5 πρώτες	67,76%	66,56%	66,67%	66,14%	70,39%	70,05%	69,10%
Οι 10 πρώτες	83,36%	83,39%	85,81%	86,91%	87,83%	89,46%	91,09%
Οι 15 πρώτες	92,42%	92,49%	95,10%	95,08%	96,95%	97,25%	97,54%
Οι 20 πρώτες	97,11%	97,11%	98,54%	66,14%	99,38%	99,23%	99,40%

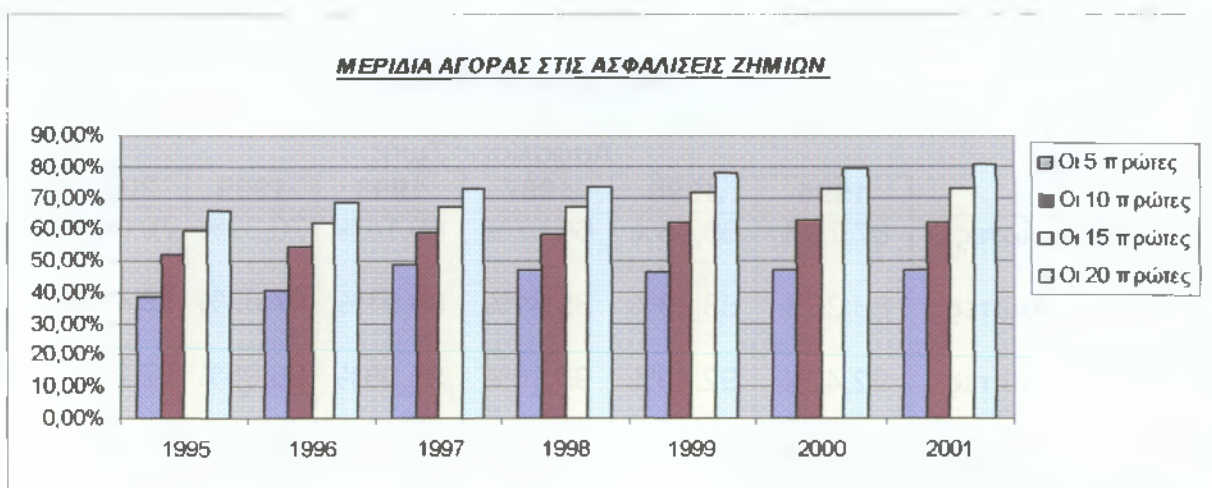

Διάγραμμα 2

ΜΕΡΙΔΙΟ ΑΓΟΡΑΣ

Ασφαλίσεις Ζημιών

	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Οι 5 πρώτες	38,66%	40,66%	48,66%	46,64%	46,38%	46,84%	46,95%
Οι 10 πρώτες	51,92%	54,25%	59,23%	58,61%	61,87%	62,60%	62,29%
Οι 15 πρώτες	59,57%	62,10%	66,95%	67,07%	71,41%	72,62%	73,08%
Οι 20 πρώτες	66,14%	68,44%	73,19%	73,82%	77,81%	79,25%	80,69%

Διάγραμμα 3

2.5 Σχέση Ιδιωτικής Ασφάλισης και Κράτους

Είναι φανερό πώς οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις πρέπει να ελέγχονται από κάποιον, το κράτος. Δεν είναι δυνατό μία επιχείρηση πίστης, που εισπράττει προκαταβολικά τα ασφάλιστρα για την πιθανή επέλαση ενός κινδύνου στο μακρινό και αβέβαιο μέλλον να μην υπόκειται σε κρατική εποπτεία για την θωράκιση των συμφερόντων των ασφαλισμένων και δικαιούχων και για μια ακλόνητη οικονομία. Η κρατική εποπτεία επιβάλλεται:

Α) Για την διατήρηση της φερεγγυότητας της ασφαλιστικής εταιρίας: Η εποπτεία στοχεύει ώστε να διατηρείται και να ενισχύεται η οικονομική δύναμη της εταιρίας. Τα ασφάλιστρα συνήθως δίνονται προκαταβολικά ωστόσο καλύπτουν τον κίνδυνο σε μεγάλο χρονικό ορίζοντα. Αν μία εταιρία

πτωχεύσει, δεν θα μπορούν να καταβληθούν οι αποζημιώσεις. Αρκετοί καταναλωτές θα έχουν αγοράσει μία ασφαλιστική κάλυψη χωρίς αντίκρισμα. Πράγμα που δημιουργεί αίσθημα αδικίας. Εκεί επεμβαίνει το κράτος για να προστατέψει τον καταναλωτή.

Β)Λόγω των ανεπαρκών γνώσεων του καταναλωτή: Ο καταναλωτής αρκετές φορές δεν έχει επαρκή γνώση των σύνθετων και εξειδικευμένων όρων που χρησιμοποιούνται στα ασφαλιστήρια συμβόλαια. Θα μπορούσε ένας ασφαλιστής να κατασκευάσει ένα συμβόλαιο τόσο περιοριστικό που να μην έχει αξία η ασφάλιση, γιατί πλέον οι όροι των ασφαλιστηρίων ζωής δεν προεγκρίνονται. Η νομοθεσία βέβαια θέτει μία σειρά από κανόνες για καλή διατύπωση των όρων, σωστή ενημέρωση, δικαίωμα εναντίωσης ή και υπαναχώρησης για να προστατέψει τον καταναλωτή.

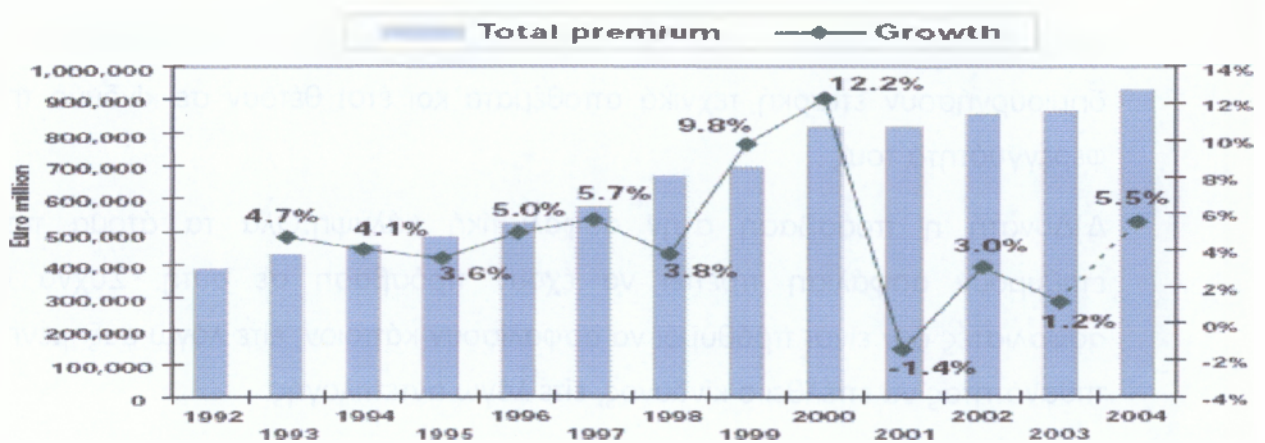
Γ)Υπάρχει ανάγκη για λογικά ασφάλιστρα: Τα ασφάλιστρα δεν θα έπρεπε να είναι ούτε πολύ υψηλά, ούτε πολύ χαμηλά. Πλέον έχει καταργηθεί ο προληπτικός έλεγχος των ασφαλιστρων. Παρόλα αυτά η εποπτική αρχή οφείλει να εξασφαλίζει μια αγορά υγιούς ανταγωνισμού. Αυτόματα δηλαδή να τίθενται εκτός αγοράς τα υπερβολικά υψηλά ασφάλιστρα. Πρέπει να εντοπίζει της εταιρίες που χρησιμοποιούν υπερβολικά χαμηλά ασφάλιστρα για να προσελκύουν κόσμο γιατί τις περισσότερες φορές δεν μπορούν να δημιουργήσουν επαρκή τεχνικά αποθέματα και έτσι θέτουν σε κίνδυνο την φερεγγυότητά τους .

Δ)Δυνατή η πρόσβαση στην ασφαλιστική κάλυψη:Όλα τα άτομα που επιθυμούν ασφάλιση πρέπει να έχουν πρόσβαση σε αυτή. Συχνά οι ασφαλιστές δεν είναι πρόθυμοι να ασφαλίσουν κάποιον, είτε λόγω αυξημένης πιθανότητας να επέλθει ο κίνδυνος, είτε λόγω αντεπιλογής.

2.6 Ιδιωτική Ασφάλιση και Ευρωπαϊκή Ένωση

Το ασφαλιστικό σύστημα βρίσκεται εδώ και καιρό στο στόχαστρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι γενική πεποίθηση ότι πρόκειται για μια εν δυνάμει τεράστια αγορά που μπορεί να εξασφαλίσει μια βροχή από κέρδη. Προϋπόθεση για όλα αυτά βέβαια, είναι να ανοίξει ο δρόμος για την ιδιωτική

ασφάλιση σε όλες τις χώρες. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει εγκρίνει ήδη μια οδηγία προς αυτή την κατεύθυνση. Δίνει το δικαίωμα σε πολυεθνικές εταιρείες στην Ευρώπη να στήνουν τα δικά τους ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά προγράμματα σε πανευρωπαϊκό επίπεδο ενώ μέχρι τώρα έπρεπε να προσαρμόζονται στις εθνικές νομοθεσίες για την ασφάλιση και τις συντάξεις. Επίσης θα έχουν το δικαίωμα να επενδύουν τα χρήματα από τις εισφορές όπου και όπως θέλουν. Σύμφωνα με μελέτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ασφαλιστικών εταιρειών, το 2004 η Ευρωπαϊκή Ασφαλιστική Αγορά κατάφερε να ξεπεράσει την χειρότερη οικονομική κρίση ύστερα από αυτή του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. υπολογίζεται ότι τα κέρδη από την εφαρμογή της οδηγίας θα φτάνουν τα 10 δις ευρώ, ετησίως. Αν κάνουμε μια σύγκριση, θα δούμε ότι αυτά τα χρήματα αποτελούν το 10% του κρατικού προϋπολογισμού. Παρακάτω παρατίθεται πίνακας με στοιχεία της εξέλιξης της Ασφαλιστικής Αγοράς στην Ευρωπαϊκή Ένωση την τελευταία δεκαετία καθώς και πίνακας με την ποσοστιαία αναλογία των μεγεθών της Ελληνικής ασφαλιστικής αγοράς σε σύγκριση με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διάγραμμα 4

ΠΙΝΑΚΑΣ 4

ΒΑΣΙΚΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ	ΕΛΛΑΔΑ	ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ %	ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
Αριθμός εταιριών	107	2,28 %	4693
Κατά κεφαλήν ασφάλιστρα	240,96	11,45 %	2105
Εκ των οποίων:			
Ασφάλιστρα κλάδου Ζωής:	117,79	8,59 %	1372
Ασφάλιστρα κλάδου Ζημιών:	123,17	16,8 %	733
Ποσοστό ασφαλιστρων επί του ΑΕΠ	2,03 %		9,1 %
Ποσοστό επενδύσεων επί του ΑΕΠ	4,37 %		54,5 %

2.7 Ταξινόμηση των Ασφαλειών

Σύμφωνα με το Άρθρο 13 του Ν.Δ. 400/1970 και το Π.Δ. 252/1996, το οποίο εναρμόνισε την Ελληνική νομοθεσία στην αντίστοιχη της Ευρωπαϊκής Ένωσης γίνεται η κατωτέρω ταξινόμηση των ασφαλειών: Κατ' αρχήν οι ασφάλειες ταξινομούνται σε δύο μεγάλους κλάδους: Α) Τον Κλάδο Ζωής (υποδιαιρείται σε εννέα κλάδους), Β) Τον κλάδο ζημιών (υποδιαιρείται σε δεκαοχτώ κλάδους).

Αναλυτικά έχουμε:

Α) Ασφαλίσεις του Κλάδου Ζωής:

1. Κλάδος ζωής:
 - α) Ασφαλίσεις επιβίωσης (Pure Endowment), θανάτου (Whole Life Insurance) και μικτές (Endowment)
 - β) Ασφαλίσεις Προσόδων (Investment Income)
 - γ) Ασφαλίσεις σωματικών βλαβών.
2. Κλάδος Γάμου και Γεννήσεων.
3. Κλάδος ασφάλισης Ζωής συνδεδεμένος με επενδύσεις. **(Unit Linked)**
4. Κλάδος ασφάλισης Υγείας (Ατύχημα – Ασθένεια)
5. Κλάδος τοντίνας
6. Κλάδος Κεφαλαιοποίησης
7. Κλάδος Διαχείρισης Ομαδικών-Συνταξιοδοτικών Ταμείων-Κεφαλαίων.
8. Κλάδος Ομαδικών Προγραμμάτων Πρόνοιας.
9. Κλάδος παρόμοιων εργασιών με την Κοινωνική ασφάλιση.

Β) Ασφαλίσεις του Κλάδου Ζημιών.

1. Ατυχήματα.
2. Ασθένειες.

3. Χερσαία Οχήματα.
4. Σιδηροδρομικά Οχήματα.
5. Αεροσκάφη.
6. Πλοία (Θαλάσσια, Λιμάνια και Ποτάμια Σκάφη).
7. Μεταφερόμενα Εμπορεύματα.
8. Πυρκαγιά και άλλα φυσικά φαινόμενα.
9. Λοιπές ζημιές Αγαθών.
10. Αστική ευθύνη από χερσαία οχήματα.
11. Αστική ευθύνη από αεροσκάφη.
12. Αστική ευθύνη από θαλάσσια, Λιμναία και Ποτάμια σκάφη.
13. Γενική αστική ευθύνη.
14. Πιστώσεις. Χωρίζονται σε:
 - Γενικές Πιστώσεις.
 - Εξαγωγικές Πιστώσεις.
 - Πιστώσεις με δόσεις.
 - Ενυπόθηκες Πιστώσεις.
 - Αγροτικές Πιστώσεις.
15. Εγγυήσεις.
16. Διάφορες χρηματικές απώλειες (Απώλεια κερδών, μισθωμάτων, κακοκαιρίας κτλ).
17. Νομική Προστασία
18. Βοήθεια. Για άτομα που περιέχονται σε δυσχερή θέση κατά τη διάρκεια απουσίας τους από την μόνιμη κατοικία τους.

Γ. Αστική Ευθύνη

1. Εισαγωγή

Η αναγνώριση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μέσα στα πλαίσια της κοινωνικής συνύπαρξης είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία κανόνων συμπεριφοράς, ώστε να εξασφαλίζονται και διαφυλάσσονται αυτά τα δικαιώματα.

Ο σεβασμός της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας, της υγείας και της ατομικής περιουσίας των τρίτων είναι θεμελιώδης υποχρέωση κάθε ατόμου

και οποιαδήποτε παράβασή της επισύρει νομικές ευθύνες σε βάρος του παραβάτη.

Η παραβίαση επομένως των βασικών κανόνων που ρυθμίζουν την ύπαρξη του ενταγμένου στο κοινωνικό σύνολο ατόμου αποτελεί παράνομη πράξη και δημιουργεί τις προϋποθέσεις της αστικής ευθύνης. Η θεμελιώδεις αυτή αρχή διατυπώνεται στο άρθρο 914 του Αστικού Κώδικα, όπου σημειώνεται ότι «όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει».

Οι οικονομικές υποχρεώσεις που δημιουργούνται σε βάρος μας λόγω άδικης πράξης ή παράλειψης, η οποία έχει ως αποτέλεσμα σωματικές βλάβες ή υλικές ζημιές σε βάρος τρίτων, αποτελούν το αντικείμενο της ασφαλιστικής κάλυψης με ασφαλιστήριο Αστικής Ευθύνης έναντι τρίτων.

Η ασφάλιση αστικής ευθύνης εμφανίστηκε στις αρχές του 19^{ου} αιώνα. Άρχισε ως ασφάλιση ευθύνης των οχημάτων, σιδηροδρόμων, εργοδοτών για εργατικά ατυχήματα στα ανεπτυγμένα Ευρωπαϊκά κράτη, Γερμανία, Γαλλία, Ιταλία, Αγγλία και αργότερα κάλυψε τα μεγάλα εργοστάσια, τους εξειδικευμένους επαγγελματίες και τις οργανωμένες ιδιωτικές επιχειρήσεις, ανάλογα πάντα με τα προβλήματα που δημιουργούνται

Η ανάγκη ασφαλιστικής κάλυψης γίνεται όλο και πιο επιτακτική στις μέρες μας, αφού τα προβλήματα που ανακύπτουν είναι πολύ πιο μεγάλα και πολύπλοκα κάτω από τις υπάρχουσες οικονομικές συνθήκες .

2. Έννοια και Σκοπός

Ο όρος «Αστική Ευθύνη», περιλαμβάνει κάθε ασφαλιστήριο, που καλύπτει αστική ευθύνη επιχειρήσεων, αστική ευθύνη παραγωγής προϊόντων και επαγγελματική αστική ευθύνη. Εξαιρείται η εκ τροχαίων ατυχημάτων αστική ευθύνη η οποία υποχρεωτικά και με νόμο ασφαλίζεται από τον κλάδο αυτοκινήτων.

Η ασφάλιση που προστατεύει το ιδιόκτητο ακίνητο από ζημιές εκ διαφόρων αιτιών(πυρός, σεισμού κλπ.) ή η ασφάλιση προσωπικών ατυχημάτων αναφέρονται μόνο στις σχέσεις δύο ατόμων. Του ασφαλιστή και του ασφαλιζόμενου, ο οποίος θα αποζημιωθεί, σε περίπτωση που η περιουσία του υποστεί ζημιά, ή θα του χορηγηθούν οι καλυπτόμενες παροχές

από το ασφαλιστήριο του προσωπικών ατυχημάτων, στην περίπτωση που υποστεί ένα ατύχημα. Σε αντίθεση με τα πιο πάνω, στην ασφάλιση αστικής ευθύνης υπάρχει μια τριγωνική σχέση, μεταξύ του ασφαλιστή του ασφαλιζόμενου και του τρίτου. Τρίτος θεωρείται αυτός που υπέστη τη ζημιά και ο οποίος πρέπει να αποζημιωθεί. Είναι δηλαδή εκείνος που ζημιώθηκε και δικαιούται αποζημίωση λόγω ζημιάς που του προξένησε ο ασφαλιζόμενος.

Σε αντίθεση με τον κλάδο Αυτοκινήτων ο ασφαλιστής Γενικής Αστικής Ευθύνης δεν οδηγείται απ' ευθείας στο δικαστήριο, αλλά βοηθά και υποστηρίζει τα συμφέροντα του ασφαλιζόμενου, είτε υποστηρίζοντας αυτόν δικαστικά, εκκαθαρίζοντας έτσι τις ζημιές στο όνομα του ασφαλιζόμενου, είτε πληρώνοντας για λογαριασμό του την αποζημίωση, που ορίζεται από το δικαστήριο ή που συμφωνείται εξώδικα μεταξύ ασφαλιστή- ασφαλιζόμενου και ενάγοντα, δηλαδή ζημιωθέντα τρίτου.

Ο ασφαλιστής πληρώνοντας τις ζημιές προσφέρει στον ασφαλιζόμενο επιπλέον υπηρεσίες(στην περίπτωση που ο ασφαλιζόμενος είναι υπαίτιος μιας ζημιάς), οι οποίες μπορούν να συνοψισθούν στις εξής ενέργειες:

1. Ερευνά την αιτία της ζημιάς εξετάζοντά τις συνθήκες που οδήγησαν σ' αυτή.

2. Εξετάζει με λεπτομέρεια, αν ο ασφαλιζόμενος είναι υπεύθυνος σύμφωνα με τη νομοθεσία που ισχύει(Αστικός Κώδικας και τυχόν άλλες διατάξεις).

3. Δεν αποδέχεται μια ζημιά και αναλαμβάνει όλα τα έξοδα για την προσφυγή στα δικαστήρια και το δικαστικό αγώνα. Στην περίπτωση που ο ασφαλιζόμενος δεν είναι υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο, δηλαδή η ευθύνη του δεν αναγνωρίζεται από τον νόμο.

4. Αποζημιώνει το ζημιωθέντα, αν αυτός πρέπει να αποζημιωθεί, με την προϋπόθεση ότι το ασφαλιστήριο του ασφαλιζόμενου- και ζημιωθέντα σ' αυτήν την περίπτωση- καλύπτει την προκληθείσα ζημιά. Θα πρέπει πάντοτε να αναλαμβάνει υπόψη ότι μόνο η αστική ευθύνη του ασφαλιζόμενου η προβλεπόμενη από τον νόμο καλύπτεται με το ασφαλιστήριο ης αστικής ευθύνης και βέβαια με τους όρους και περιορισμούς του.

3. Εξέλιξη

Κατά τα πρώτα στάδια της ασφάλισης της αστικής ευθύνης ετέθη το δίκαιο και ηθικό ερώτημα στην Ευρώπη, κατά πόσο η ασφάλιση της ευθύνης ενός προσώπου και επομένως μια πράξη από πταίσμα του, μπορεί να ασφαλισθεί και αν η ασφάλιση αυτή δεν προσκρούει στα χρηστά ήθη και έθιμα.

Η μεταβολή της άποψης για αστική ευθύνη κατά τη διάρκεια της ασφαλιστικής ιστορίας και η ανάπτυξη αυτής της ασφάλισης οφείλονται φυσικά στην πολιτική της σημερινής οικονομίας και στους συνδεδεμένους με αυτήν κινδύνους της αστικής ευθύνης, οι οποίοι δημιουργούν την ανάγκη για την ασφαλιστική τους κάλυψη. Ας αναφερθούμε π.χ. ιδιαίτερα στους κινδύνους της αστικής ευθύνης μεγάλων πυρηνικών κέντρων, ή ακόμα στους κινδύνους από την κατασκευή μεγάλων έργων, καθώς επίσης και στην αστική ευθύνη που προκύπτει από τη μαζική παραγωγή προϊόντων. Παράλληλα στη σημερινή εποχή έχουμε να ασχοληθούμε με κινδύνους, που δε γνωρίζουμε ακόμη ποια έκταση μπορούν να λάβουν, όπως π.χ. ο κίνδυνος της μόλυνσης του περιβάλλοντος. Αξιοσημείωτο είναι επίσης το γεγονός, ότι το διεθνές εμπόριο καθώς και οι οικονομικές και βιομηχανικές σχέσεις μεταξύ διαφόρων κρατών δημιούργησαν νέο αντικείμενο αστικής ευθύνης. Τον κίνδυνο αστικής ευθύνης προϊόντων.

4. Παράγοντας Στήριξης της Οικονομίας

Όταν κάποιος μιλάει για τη σχέση της ασφάλισης με την οικονομίας, εννοεί τους κλάδους ασφάλισης πραγμάτων μεγάλης αξίας.

Όμως δεν πρέπει να παραβλέψει κανείς, ότι και άλλοι κλάδοι ασφάλισης, μεταξύ των οποίων η ασφάλιση της αστικής ευθύνης, συνόδευσαν και ενίσχυσαν ουσιαστικά την ανάπτυξη της μοντέρνας οικονομίας. Επομένως θα πρέπει να εξετάσουμε, γιατί η ασφάλιση της αστικής ευθύνης αποτελεί κάτω από τα σημερινά δεδομένα ένα σπουδαίο συνεταίρο της οικονομίας.

Μπορούν να αναφερθούν οι τρεις πιο βασικές τυπικές συνεταιρικές σχέσεις της ασφάλισης αστικής ευθύνης με την οικονομική ζωή μας.

Αυτές είναι οι ακόλουθες:

A. Η ασφάλιση της θέσης του προξενήσαντος την ζημιά.

- B. Η ασφάλιση της θέσης του ζημιωθέντα, εκείνου που υπέστη τη ζημιά
- Γ. Η ασφάλιση της θέσης του κοινού.

Η πρώτη περίπτωση της ασφάλισης της θέσης του προξενήσαντος τη ζημιά αναφέρεται στη βασική έννοια της ασφάλισης της αστικής ευθύνης. Να ασφαλισθεί δηλαδή κάποιος για την περίπτωση που θα προξενήσει ζημιά σε άλλον, είτε σωματική είτε υλική. Αυτό που ισχύει για ένα άτομο ισχύει και για ολόκληρη επιχείρηση π.χ. για μια βιομηχανική επιχείρηση παραγωγής προϊόντων. Αξιώσεις Αστικής Ευθύνης τρίτων έναντι μιας βιομηχανίας μπορούν με τα σημερινά δεδομένα να επιφέρουν την οικονομική κατάρρευση ενός τέτοιου οργανισμού. Εδώ θα μπορούσαμε να αναφέρουμε άπειρα παραδείγματα με τεράστιο αριθμό ζημιών διαφορετικών βιομηχανιών, των οποίων η αποκατάσταση και επομένως η αποζημίωση πολλές φορές φθάνει ή ακόμα υπερβαίνει το μετοχικό και περιουσιακό κεφάλαιο.

Σ' όλες τις περιπτώσεις καθίσταται φανερό, ότι μόνο η ασφάλιση της αστικής ευθύνης παρέχει τη δυνατότητα και είναι σε θέση να εξασφαλίσει την περαιτέρω ύπαρξη των οικονομικών μονάδων, γιατί ως πραγματικός συνέταιρος της οικονομίας αναλαμβάνει την αποζημίωση των εκάστοτε ζημιών προς τους ζημιωθέντες τρίτους.

Στην προσπάθεια της εξασφάλισης των συμφερόντων του προξενήσαντος τη ζημιά δεν ανήκει μόνο η ετοιμότητα και η εξασφάλιση των χρηματικών μέσων για την αποζημίωση, αλλά και η διεκπεραίωση των ενεργειών αποκατάστασης της ζημιάς. Γιατί οι προαναφερθείσες μεγάλες ζημιές, αλλά και οι ζημιές μικρού μεγέθους, απαιτούν λίγο πολύ για την διεκπεραίωση και εκκαθάριση τους, μακροπρόθεσμες και δύσκολες έρευνες, νομικές εκθέσεις, γνωματεύσεις και περίπλοκες συναλλαγές με τους ζημιωθέντες, τους ειδικούς και τις δημόσιες αρχές. Επομένως θα ήταν μια σημαντική επιβάρυνση για τις περισσότερες βιομηχανικές επιχειρήσεις, αν έπρεπε να αντιμετωπίσουν με τις δικές τους δυνάμεις αυτού του είδους τις δυσκολίες και ευθύνες, που μπορεί να προκύψουν από την αστική τους ευθύνη.

Απάντηση στα παραπάνω για την αποφυγή κάθε δυσμενούς περιπέτειας δίνει ο ασφαλιστής της αστικής ευθύνης, με τους ειδικούς του στον τομέα αυτό, την πολύτιμη πείρα του και τις διεθνείς του σχέσεις. Ο

ασφαλιστής της αστικής ευθύνης είναι εκείνος, ο οποίος βοήθα τις οικονομικές επιχειρήσεις να αντιμετωπίσουν τους κινδύνους αυτούς.

Η δεύτερη περίπτωση, η εξασφάλιση της θέσης του υποστάντος τη ζημιά, του ζημιωθέντος, σημαίνει τη λήψη των απαραίτητων μέτρων για την υπεράσπιση και αποκατάσταση των συμφερόντων του θύματος, δηλαδή του ζημιωθέντος καταναλωτή. Δεν θα πρέπει όμως να εξετάσουμε μεμονωμένα το άτομο, του οποίου η περιουσία και η ύπαρξη υπέστη ζημιά λόγω της αστικής ευθύνης αλλά και τα άτομα που εξαρτώνται οικονομικά από αυτό π.χ. εξαιτίας ενός προσωπικού ατυχήματος ή ακόμη θανάτου μένει μια οικογένεια χωρίς τον προστάτη της.

Πολλές φορές συμβαίνει, αυτός που υπέστη τη ζημιά, να αποτελεί μια οικονομική μονάδα. Αυτό γίνεται κατανοητό στην περίπτωση της αστικής ευθύνης από την παραγωγή προϊόντων, όταν π.χ. λόγω ελαττωματικής και κακής κατασκευής μιας παρτίδας προϊόντων από μια μονάδα οικοδομικών υλικών υφίσταται ο εργολάβος μεγάλες ζημιές. Υποθέτοντας δε ότι ο εργολάβος δεν μπορεί να πάρει αποζημίωση για τη ζημιά που υπέστη λόγω της κακής παράδοσης της παραγγελίας από τη μονάδα κατασκευής οικοδομικών υλικών, διότι ο ιδιοκτήτης της μονάδας δεν έχει τα απαιτούμενα κεφάλαια, τότε κάτω από αυτές τις περιστάσεις, μπορεί ο εργολάβος, ως άτομο που υπέστη τη ζημιά, να καταστραφεί οικονομικά. Προκύπτει λοιπόν ότι η ασφάλιση αστικής ευθύνης αποτελεί χωρίς αμφιβολία έναν ουσιώδη παράγοντα για την εξασφάλιση της θέσης και ύπαρξης του υποστάντος τη ζημιά. Εξετάζοντας τα προαναφερθέντα και ιδιαίτερα την κοινωνική πλευρά της ασφάλισης αστικής ευθύνης, δηλαδή τη λειτουργία της ασφάλισης ως προστατευτικού μέσου του ζημιωθέντα, πρέπει να τονισθεί, ότι στη σημερινή εποχή και σε μερικά κράτη παρατηρείται η τάση του διαχωρισμού της ιδέας της αστικής ευθύνης από την αρχή της ύπαρξης πταίσματος(αρχή δηλαδή της υπαιτιότητας), ως προϋπόθεσης της ευθύνης, ανεξάρτητα από την ύπαρξη ευθύνης,(Αντικειμενική Ευθύνη).

Η αλλαγή αυτή, η τάση της χορήγησης αποζημίωσης χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ο παράγοντας της υπαιτιότητας, θα δημιουργήσει χωρίς αμφιβολία τεράστια προβλήματα στη βιομηχανία. Θα πρέπει επομένως να υπολογίσουμε ότι η μοντέρνα ιδέα της προστασίας του καταναλωτή στη σημερινή καταναλωτική κοινωνία θα επεκταθεί και θα διευρυνθεί στο μέλλον.

Η τρίτη περίπτωση, η εξασφάλιση της θέσης του κοινού, αναφέρεται σε μια μορφή εγγυητικής λειτουργίας, η οποία πραγματοποιείται έμμεσα από την ασφάλιση της αστικής ευθύνης έναντι της γενικής προστασίας, ιδιαίτερα σε ότι αφορά το δίκαιο της αστικής ευθύνης, επειδή η οικονομική ανάπτυξη θέτει ως προϋπόθεση την παράλληλη ανάπτυξη του δικαίου της αστικής ευθύνης. Επομένως το δίκαιο της αστικής ευθύνης πρέπει να συμβαδίζει και να προσαρμόζεται με την ανάπτυξη της οικονομίας.

Επίσης μέσω της ασφάλισης αστικής ευθύνης το θύμα μιας περίπτωσης αποζημίωσης τρίτων δεν επιβαρύνει το κόστος και επομένως το γενικό σύνολο. Άρα η ασφάλιση της αστικής ευθύνης βοηθά και φροντίζει τα συμφέροντα του κοινού και επιπλέον ενισχύει την ιδέα της αστικής ευθύνης.

Αν σκεφθούμε τις ατελείωτες οικονομικές σχέσεις της σημερινής εποχής, τότε χωρίς αμφιβολία θα μπορούσαμε να εξακριβώσουμε με θαυμασμό, ότι η ασφάλιση της αστικής ευθύνης πραγματοποιεί το σκοπό της, δηλαδή αποτελεί τον καλύτερο συνεταιίρο της οικονομίας.

5. Νομικό Πλαίσιο

Όταν ο άνθρωπος αποφάσισε να ζήσει σε κοινωνία με άλλους ανθρώπους, θέσπισε ορισμένους κανόνες συμπεριφοράς που ρυθμίζουν τις μεταξύ τους σχέσεις. Δημιουργήθηκε λοιπόν το Δίκαιο, που περιλαμβάνει τους κανόνες που ρυθμίζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των μελών της κοινωνίας, ενώ προβλέπουν ταυτόχρονα τις συνέπειες(κυρώσεις), όταν αυτοί οι κανόνες παραβιαστούν.

Δύο από τις βασικές κατηγορίες του Δικαίου είναι το Αστικό και το Ποινικό.

Το Αστικό προβλέπει και καθορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των ανθρώπων στις μεταξύ τους σχέσεις.

Το Ποινικό καθορίζει την Ευθύνη των ατόμων της κοινωνίας απέναντι στην Πολιτεία.

Από τους κανόνες του Αστικού απορρέει η αστική ευθύνη, ενώ από τους κανόνες του Ποινικού Δικαίου η ποινική ευθύνη.

Η διαφορά μεταξύ αστικής και ποινικής ευθύνης βρίσκεται στη σοβαρότητα που δίνει η Πολιτεία στη ζημιά, την οποία μπορεί κάποιος να προκαλέσει σε συνάνθρωπο του ή γενικότερα στην κοινωνία. Όταν το αγαθό

που θίγεται-είτε γενικό π.χ. το περιβάλλον είτε ατομικό π.χ. σωματική ακεραιότητα, υγεία- είναι σοβαρό, η πολιτεία έχει θεσπίσει επιβολή δημόσιας ποινής σε βάρος του υπαίτιου. Είναι δυνατό μετά από μια παράβαση να έχει ο υπαίτιος τόσο Αστική όσο και Ποινική ευθύνη.

Σ' αυτές τις σημειώσεις θα περιοριστούμε μόνο στην αστική ευθύνη, μια και αυτή μόνο μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ασφάλισης.

Αστική ευθύνη είναι η υποχρέωση που έχει κάθε άτομο να αποκαταστήσει τη ζημιά που προκάλεσε σε τρίτο παράνομα και υπαίτια από διάφορους λόγους.

Όπως θα δούμε στη συνέχεια, όταν μιλάμε για ασφαλιστική κάλυψη, αναφερόμαστε σε ζημιές που προκάλεσε κάποιος από αμέλεια. Οι σκόπιμες ενέργειες, με δόλο, δεν μπορούν να καλυφθούν.

6. Νομοθεσία Αστικής Ευθύνης

Άρθρο 25 του Ν.2496/97. Η ασφάλιση αστικής ευθύνης περιλαμβάνει τις δαπάνες, που προέρχονται άμεσα από την απόκρουση και ικανοποίηση αξιώσεων τρίτων κατά του λήπτη της ασφάλισης, που γεννήθηκαν από πράξεις ή παραλείψεις του για τις οποίες είχε συμφωνηθεί ασφαλιστική κάλυψη. Δεν παρέχεται κάλυψη, αν οι πράξεις ή οι παραλείψεις προκλήθηκαν από δόλο του λήπτη της ασφάλισης ή του ασφαλισμένου.

Άρθρο 269 Κ.Ι.Ν.Δ. Ο ασφαλιστής ενέχεται δια τας απώλειας και ζημιάς έτεινες προκαλούνται εξ οιουδήποτε γεγονότος συμβάντος κατά τον πλουν, συμπεριλαμβανομένης και της κλοπής. Ο ασφαλιστής ενέχεται δι' ας ζημιάς το πλοίον, λόγω συγκρούσεως, υποχρεούται έναντι τρίτων, εξαιρέσει των λόγω βλάβης του σώματος ή της υγείας.

Άρθρο 914 Α.Κ. Όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει.

Άρθρο 922 Α.Κ. Ο κύριος ή ο προστήσας κάποιον άλλον σε μια υπηρεσία ευθύνεται για τη ζημιά που ο υπηρέτης ή ο προστηθείς προξένησε σε τρίτον παράνομα κατά την υπηρεσία του.

Άρθρο 924 Α.Κ. Ο κάτοχος ζώου ευθύνεται για τη ζημιά που προξενήθηκε απ' αυτό σε τρίτον. Αν η ζημιά έγινε από κατοικίδιο ζώο ευθύνεται για τη ζημιά που προξενήθηκε απ' αυτό σε τρίτον. Αν η ζημιά έγινε

από κατοικίδιο ζώο που χρησιμοποιείται για το επάγγελμα, τη φύλαξη της κατοικίας ή τη διατροφή του κατόχου του, αυτός δεν ευθύνεται, αν αποδείξει ότι δεν τον βαρύνει κανένα πταίσμα ως προς τη φύλαξη και την εποπτεία του ζώου.

Άρθρο 925 Α.Κ. Ο κύριος ή νομέας κτίσματος ή άλλου έργου που συνέρχεται με το έδαφος ευθύνεται για τη ζημιά που προξένησε σε τρίτους εξαιτίας ολικής ή μερικής πτώσης του, εκτός αν αποδείξει ότι η πτώση δεν οφείλεται σε ελαττωματική κατασκευή ή σε πλημμελή συντήρησή του.

Άρθρο 932 Α.Κ. Σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημιά, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Αυτό ισχύει ιδίως για εκείνον που έπαθε προσβολή της υγείας, της τιμής ή της αγνείας του ή στερήθηκε την ελευθερία του. Σε περίπτωση θανάτωσης προσώπου η χρηματική αυτή ικανοποίηση μπορεί να επιδικαστεί στην οικογένεια του θύματος λόγω ψυχικής οδύνης.

Άρθρο 834 Α.Κ. Ο ξενοδόχος ευθύνεται για κάθε βλάβη, καταστροφή ή αφαίρεση των πραγμάτων που έφεραν οι πελάτες στο ξενοδοχείο, εκτός αν η ζημιά οφείλεται στον ίδιο τον πελάτη ή σε επισκέπτη, συνοδό ή υπηρέτη του, ή στην ιδιάζουσα φύση του πράγματος ή σε ανώτερη βία. Με ξενοδοχεία εξομοιώνονται τα οικοτροφεία, οι κλινικές, οι κλινάμαξες και τα επιβατικά πλοία ή αεροπλάνα για το κατάλυμα που παρέχουν στους πελάτες .

Άρθρο 835 Α.Κ. Για χρήματα, χρεόγραφα και τιμαφή η ευθύνη του ξενοδοχείου, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, περιορίζεται στο ποσό των τριάντα χιλιάδων δραχμών για κάθε πελάτη, εκτός αν ο ξενοδόχος, γνωρίζοντας την ιδιότητα των πραγμάτων αυτών, ανέλαβε τη φύλαξη τους ή την αποποιήθηκε, καθώς και αν η ζημιά προήλθε από πταίσμα του ξενοδόχου ή της οικογένειας ή του προσωπικού του. Όπως έχει προαναφερθεί η αδικοπραξία είναι η κύρια μορφή της εξωσυμβατικής ευθύνης. Για να έχουμε αδικοπρακτική ευθύνη, θα πρέπει να υπάρχει:

α) Παράνομη συμπεριφορά, δηλαδή παράνομη ενέργεια ή παράλειψη (ζημιογόνο γεγονός).

β) Παράνομη ζημιά άλλου.

γ) Η παράνομη συμπεριφορά να είναι υπαίτια (πταίσμα) και

δ) Να υπάρχει σχέση, αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παράνομης αυτής συμπεριφοράς και της ζημιάς.

7. Είδη Αστικής Ευθύνης

7.1 Υποκειμενική και Αντικειμενική Ευθύνη

Ένα από τα σπουδαιότερα κεφάλαια του Δικαίου είναι αυτό που ρυθμίζει τα σχετικά με την αποζημίωση.

Αποζημίωση είναι η αποκατάσταση της ζημιάς που υπέστη κάποιος τρίτος π.χ. από αμέλειά μας προκαλείται φωτιά και καταστρέφει το διαμέρισμα του γείτονα. Είμαστε υποχρεωμένοι να αποκαταστήσουμε πλήρως τη ζημιά(έχουμε δηλαδή «αστική ευθύνη»).

Για να υπάρχει όμως υποχρέωση για αποζημίωση, θα πρέπει να έχει προηγηθεί πράξη π.χ καταστροφή ενός πράγματος ή παράλειψη π.χ μη πρόβλεψη από το γιατρό μετεγχειρητικού κινδύνου και μη παροχή της κατάλληλης αγωγής(ζημιογόνο γεγονός), που να οφείλεται σε πταίσμα, δηλαδή αμέλεια, εκείνου που προκάλεσε την ζημιά.

Αυτού του είδους η αστική ευθύνη λέγεται υποκειμενική ευθύνη, δηλαδή ευθύνη που προϋποθέτει απαραίτητα πταίσμα του υπαίτιου.

Με την εξέλιξη όμως και την ανάπτυξη άρχισε να αναπτύσσεται και θεωρία δημιουργίας ευθύνης ανεξάρτητα από την ύπαρξη πταίσματος. Έτσι π.χ. από το 1911 η ευθύνη του ιδιοκτήτη αυτοκινήτου καθιερώθηκε ανεξάρτητα από την ύπαρξη προσωπικού πταίσματός του. Στην ίδια κατηγορία ανήκει και η ευθύνη του εργοδότη για τα εργατικά ατυχήματα.

Σ' αυτή την περίπτωση η ευθύνη για αποζημίωση γεννιέται ανεξάρτητα από την ύπαρξη πταίσματος και είναι γνωστή ως αντικειμενική.

7.2 Γνήσια και Νόθος Αντικειμενική Ευθύνη

Η αντικειμενική ευθύνη διακρίνεται σε γνήσια αντικειμενική και σε νόθο αντικειμενική.

Στις περιπτώσεις, όπου η ευθύνη γεννιέται χωρίς να εξετάζεται καν η ύπαρξη πταίσματος, τότε έχουμε γνήσια αντικειμενική ευθύνη. Π.χ. ο κάτοχος

ζώου(όχι κατοικίδιου) ευθύνεται για τη ζημιά που προξένησε το ζώο σε τρίτο, ανεξαρτήτως πταίσματος του κατόχου,(άρθρο 924 Α.Κ. παρ.1).

Γνήσια αντικειμενική ευθύνη είναι και η ευθύνη του εργοδότη για ζημιές των προσηθέντων σε τρίτους, ανεξαρτήτως προσωπικής υπαιτιότητας του εργοδότη.

Πολλές φορές ο νόμος δεν υποχρεώνει εκείνον που ζημιώθηκε να αποδείξει το πταίσμα στο πρόσωπο του ζημιώσαντος, αλλά απαλλάσσει αυτόν που προκάλεσε τη ζημιά, αν αποδείξει ότι δεν τον βαραίνει πταίσμα.

Σ' αυτήν τη περίπτωση μιλάμε για νόθο αντικειμενική ευθύνη π.χ ο κύριος ή νομέας κτίσματος ευθύνεται για τη ζημιά που προξενήθηκε σε τρίτον από πτώση του κτίσματος, εκτός αν αποδείξει ότι η πτώση δεν οφείλεται σε ελαττωματική κατασκευή ή σε πλημμελή συντήρησή του,(άρθρο 925 Α.Κ.). Επίσης η περίπτωση ευθύνης εκείνου που έχει κατοικίδιο ζώο(άρθρο 924 Α.Κ. παρ.2)ανήκει στην ίδια κατηγορία.

7.3 Συμβατική και Εξωσυμβατική Ευθύνη

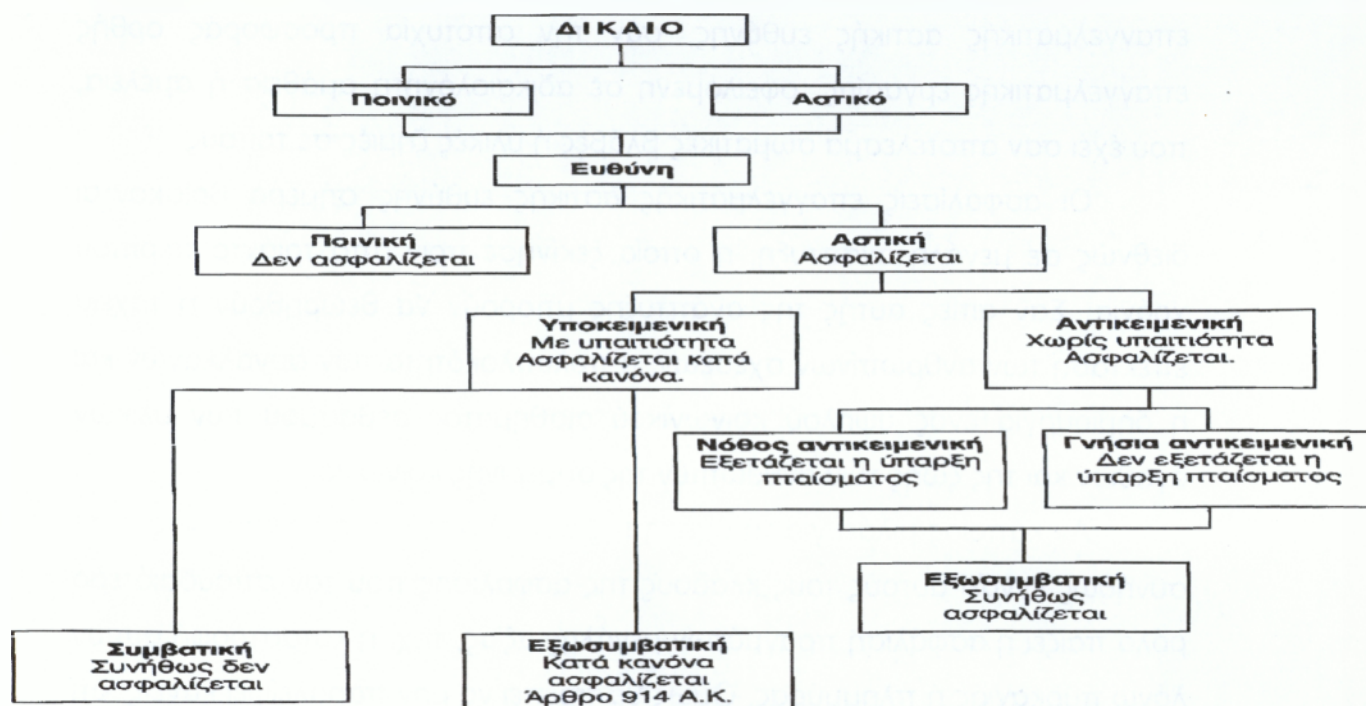
Πηγή της ευθύνης αποτελεί σ' όλες τις περιπτώσεις ο νόμος, άμεσα ή έμμεσα.

Έμμεση βάση ευθύνης αποτελεί η σύμβαση. Όταν δύο πρόσωπα καταρτίζουν μια σύμβαση, προβλέπεται από το νόμο ότι υποχρεούνται να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει ο καθένας τους. Σε περίπτωση που ένας από τους δύο παραβιάσει τις συμφωνηθείσες υποχρεώσεις του, υποχρεούται να αποκαταστήσει τη σχετική ζημιά που έπαθε ο άλλος συμβαλλόμενος. Αυτή η ευθύνη είναι γνωστή ως συμβατική και κατά κανόνα δεν μπορεί να καλυφθεί ασφαλιστικά.

Άμεση βάση ευθύνης αποτελεί ο ίδιος ο νόμος, που καθορίζει σε ποιες περιπτώσεις ένα άτομο έχει υποχρέωση να αποκαταστήσει τη ζημιά του άλλου και χωρίς να υπάρχει μεταξύ τους σύμβαση. Στις περιπτώσεις αυτές γίνεται λόγος για εξωσυμβατική ευθύνη.

Κύρια μορφή της εξωσυμβατικής ευθύνης είναι η αδικοπραξία. Όταν κάποιος προκαλέσει υπαίτια σε τρίτον ζημιά παρά το νόμο, τότε δημιουργείται η υποχρέωση για αποζημίωση, με βάση τις διατάξεις της αδικοπραξίας(914 Α.Κ.).

Υπάρχει και μια άλλη μορφή εξωσυμβατικής ευθύνης, που δεν έχει σχέση με την αδικοπραξία. Πρόκειται για διατάξεις του νόμου, που καθορίζουν απ' ευθείας την υποχρέωση για αποζημίωση, ανεξάρτητα από τη συμπεριφορά εκείνου που ζημίωσε π.χ. ευθύνη από κατοικίδια ζώα, πτώση κτιρίων κλπ.

8. Κατηγορίες Αστικής Ευθύνης

Ανάλογα με το είδος του κινδύνου, που καλύπτεται από κάποιο ασφαλιστήριο συμβόλαιο Αστικής ευθύνης, έχουμε τις εξής κατηγορίες:

- (Α) Επαγγελματική αστική ευθύνη
- (Β) Αστική ευθύνη εργοδότη
- (Γ) Αστική ευθύνη προϊόντος
- (Δ) Γενική αστική ευθύνη

Δ. Επαγγελματική Αστική Ευθύνη

1. Η Έννοια και ο Ρόλος της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης

Ένα από τα μεγαλύτερα λεξικά του κόσμου, περιγράφει την έννοια της επαγγελματικής αστικής ευθύνης, σαν την αποτυχία προσφοράς ορθής επαγγελματικής εργασίας, οφειλόμενη σε αδικαιολόγητη αμάθεια ή αμέλεια, που έχει σαν αποτέλεσμα σωματικές βλάβες ή υλικές ζημιές σε τρίτους.

Οι ασφαλίσεις επαγγελματικής αστικής ευθύνης σήμερα βρίσκονται διεθνώς σε μεγάλη ανάπτυξη, η οποία ξεκίνησε πριν από τριάντα περίπου χρόνια. Σαν αιτίες αυτής της ανάπτυξης μπορούν να θεωρηθούν η ταχεία επέκταση των ανθρωπίνων σχέσεων, η πολυπλοκότητα των συναλλαγών και η δημιουργία ενός υψηλού κοινωνικού αισθήματος σεβασμού των υλικών αγαθών και της ζωής των ανθρώπων της σημερινής κοινωνίας.

Αν κάποιος μιλάει για τη σχέση της ασφάλισης και της οικονομίας, τότε συνήθως εννοεί αυτούς τους κλάδους της ασφάλισης που τον σπουδαιότερο ρόλο παίζει η ασφάλιση πραγμάτων μεγάλης αξίας, π.χ. η καταστροφή αυτών λόγω πυρκαγιάς ή πλημμύρας. Όμως θα πρέπει να μην παραλείψει κανείς, ότι και άλλοι κλάδοι ασφάλισης και συγκεκριμένα η ασφάλιση της επαγγελματικής αστικής ευθύνης, συνόδευσε και ενίσχυσε ουσιαστικά την ανάπτυξη της μοντέρνας οικονομίας.

2. Η Επαγγελματική Αστική Ευθύνη στην Ελλάδα

Η έρευνα αυτή αναφέρεται σε ένα νέο για τον ελληνικό χώρο ασφαλιστικό προϊόν. Η ασφάλιση επαγγελματικής αστικής ευθύνης αποτελεί μια καινούργια ευκαιρία για τις ελληνικές ασφαλίσεις, πολλά υποσχόμενη και με λαμπρό μέλλον, αν κρίνουμε από άλλες χώρες του εξωτερικού.

Η ελληνική κοινωνία εξελίσσεται και προσαρμόζεται στις ευρωπαϊκές προδιαγραφές, καθώς ολοένα και μεγαλύτερος αριθμός ιδιωτών αλλά και εταιριών αντιλαμβάνονται το μέγεθος των ευθυνών από την άσκηση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων τους και ενδεχομένως των κινδύνων που τους απειλούν. Οι αναφορές που ακούγονται καθημερινά για ογκώδεις αγωγές ως αποτέλεσμα λαθών, παραλείψεων αλλά και άδικων πράξεων

προβληματίζουν κάθε επαγγελματία. Η ελληνική νομοθεσία δεν τους υποχρεώνει βεβαίως να ασφαρίζονται, η εξέλιξη όμως των πραγμάτων φαίνεται να ταραξίζει το μέχρι πρότινος ήρεμο τοπίο, δίνοντας έδαφος για την ανάπτυξη αυτού του προϊόντος.

3. Προβλήματα και Προοπτικές του Κλάδου της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης

Το αγοραστικό ενδιαφέρον όσο αναφορά το προϊόν της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης είναι αρκετά μεγάλο. Ωστόσο το βασικό πρόβλημα με αυτού του είδους την ασφάλιση είναι η δυσκολία που εμφανίζεται ως προς την επιλογή των υποψηφίων ασφαλισμένων. Λόγω του δικαιώματος των ασφαλιστικών εταιριών να επιλέγουν τους πελάτες τους και να μην είναι αναγκασμένες να πουλήσουν σε κανέναν ασφάλιση, έτσι προκύπτει το θέμα της υποκειμενικότητας. Η ανάληψη μιας ασφάλισης επαγγελματικής αστικής ευθύνης δεν είναι κάτι απλό, καθώς το ύψος των καλύψεων είναι μεγάλο και η ευθύνη δεν είναι πάντα ατομική. Οι ασφαλιστικοί πράκτορες πρέπει να ασχολούνται με κάθε υπόθεση ξεχωριστά, να αφιερώνουν χρόνο και να αναλύουν κάθε άτομο που θα ζητά να ασφαλιστεί, όπως και σχετικά παρελθόντα γεγονότα. Με αυτή την τροπή όμως οι ασφαλιστικές εταιρίες δεν μπορούν να ομαδοποιήσουν εύκολα τους πελάτες τους και εξαρτώνται αποκλειστικά από την ανθρώπινη κρίση για εξαιρετικά υψηλά ποσά. Η ασφάλιση της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης λοιπόν παρουσιάζει δυσκολία και γι' αυτό πολλοί από τους υποψήφιους πελάτες μένουν ανικανοποίητοι, λόγω των αυστηρών περιορισμών που έχουν τεθεί.

Λύση σε αυτό το ζήτημα έχει δοθεί με την αντασφάλιση και τη συνασφάλιση με μεγάλες εταιρίες του εξωτερικού.

Παρά τα όποια προβλήματα αντιμετωπίζει ο κλάδος της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης, η εξέλιξη του μελλοντικά είναι ευοίωνη, αν ληφθεί υπόψη η συνεχής αύξηση των αναγκών της ασφαλιστικής αγοράς για ένα τέτοιο προϊόν, ωστόσο επικρατεί και η άποψη ότι τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα το προϊόν την Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης δεν έχει ανάλογες προοπτικές εξέλιξης σε σχέση με άλλα ασφαλιστικά προϊόντα, λόγω του υψηλού κινδύνου των ασφαλιζόμενων επαγγελματιών, με αποτέλεσμα οι

ενδιαφερόμενοι να μην μπορούν να ανταποκριθούν στο υψηλό κόστος ενός τέτοιου προϊόντος.

4. Κατηγορίες Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης

Σε αντίθεση με τη Γενική ή Προσωπική Αστική Ευθύνη που έχει ευρεία έννοια, η ασφάλιση της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης καλύπτει σωματικές βλάβες & υλικές ζημιές ή γενικότερα οικονομικές απώλειες οι οποίες προκύπτουν από την άσκηση του επαγγέλματος μας. Ειδικότερα αφορά τους εξής επαγγελματίες: α)ιατρούς, β)φαρμακοποιούς, γ)δικηγόρους, δ)συμβολαιογράφους, ε)αρχιτέκτονες-πολ. μηχανικούς, στ)λογιστές και λοιπούς επαγγελματίες (μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται οι ασφαλιστικοί & οικονομικοί σύμβουλοι, οι ταξιδιωτικοί πράκτορες κλπ) οι οποίοι ενέχονται στην παροχή υπηρεσιών. Σε πολλές περιπτώσεις, η ασφάλιση της επαγγελματικής ευθύνης έχει καταστεί υποχρεωτική ή επιβάλλεται από την εργοδοσία. Σημαντικότερη όλων είναι αναμφίβολα η ασφάλιση της Αστικής Ευθύνης των Ιατρών και ιδιαίτερα των χειρουργών οι οποίοι αντιμετωπίζουν αυξημένο κίνδυνο πρόκλησης σωματικής βλάβης κατά την άσκηση του λειτουργήματός τους.

5. Επαγγελματική Αστική Ευθύνη Ιατρών

5.1 Το Ανθρώπινο Ιατρικό Λάθος

Το ιατρικό λάθος είναι πανάρχαιο φαινόμενο. Ένα μικρό ποσοστό ιατρικών λαθών θεωρητικά και πρακτικά είναι αναπόφευκτο και εξαρτάται από αντικειμενικές και υποκειμενικές συνθήκες. Υπολογίζεται με τη Στατιστική επιστήμη και στόχος πρέπει να είναι η δημιουργία των συνθηκών για την ελαχιστοποίησή τους.

Οι αιτίες του ιατρικού λάθους, δεν είναι μονοσήμαντες ούτε ανεξάρτητες η μια από την άλλη, μπορούν δε να ομαδοποιηθούν και αποδοθούν σε δύο παράγοντες:

A) Στους γιατρούς οι οποίοι ασκούν την ιατρική πράξη. Η ευθύνη τους σχετίζεται, με το επίπεδο των επιστημονικών τους γνώσεων, με την προσωπικότητα και το βαθμό συνειδητότητας του κοινωνικού τους ρόλου.

B) Στο σύστημα Υγείας, στην οργάνωσή του, στους στόχους και τον προσανατολισμό του.

Η αλληλεπίδραση των δύο αυτών παραγόντων είναι αυτονόητη με κυρίαρχο το ρόλο του δεύτερου παράγοντα, ο οποίος αποτελεί και τη βάση πάνω στην οποία οικοδομείται και λειτουργεί η προσωπικότητα, αλλά και το γνωστικό επίπεδο των γιατρών.

Σε ένα σύστημα Υγείας που δεν έχει στόχο την πλήρη, καθολική και υψηλού επιπέδου κάλυψη της υγείας, που βασίζεται στο νόμο της αγοράς, που οι υποδομές, ο μηχανολογικός εξοπλισμός και η στελέχωση του έχουν τεράστιες ανισότητες, που ο κοινωνικός έλεγχος είναι ανύπαρκτος, δημιουργούνται διαφορετικά επίπεδα υπηρεσιών υγείας. Στις υποβαθμισμένες μονάδες υγείας, όπου ο γιατρός ή και η νοσηλεύτρια, εκτός των άλλων, δεν έχουν τη δυνατότητα να αξιοποιήσουν όλα τα μέσα που τους παρέχει η επιστήμη και η τεχνολογία, ούτε τις ίδιες δυνατότητες μετεκπαίδευσης, οι πιθανότητες ιατρικών, αλλά και εξωιατρικών λαθών και παραλείψεων είναι αυξημένες.

Οι αναδιρθρώσεις στο χώρο της Υγείας αυξάνουν τις ανισότητες. Ο ασθενής γίνεται πελάτης, περιορίζονται η συλλογική αντιμετώπιση του. Ο ρόλος του γιατρού στρεβλώνει, η επιστημονική παρέμβαση του περιορίζεται στη λογική των ιατρικών πρωτοκόλλων και «της συμπίεσης του κόστους».

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες συνήθως η ευθύνη του λάθους, αποδίδεται ολόκληρη στο γιατρό, ο οποίος συχνά γίνεται το εξιλαστήριο θύμα των ανεπαρκειών και των στόχων του συστήματος.

Τα τελευταία χρόνια, υπάρχει μεγάλη αύξηση των περιπτώσεων ιατρικών λαθών, τα οποία έρχονται στη δημοσιότητα συνήθως με σκανδαλοθηρικό τρόπο και για τα οποία, οι ασθενείς που τα υπέστησαν ή οι συγγενείς τους, καταφεύγουν στη Δικαιοσύνη και ζητούν ποινικές ή αστικές ευθύνες από τους γιατρούς και υψηλές χρηματικές αποζημιώσεις. Τέτοιες περιπτώσεις, αναφέρονται χαρακτηριστικά παρακάτω:

- Αναισθησιολόγος που έκανε λάθος νάρκωση και άφησε «φυτό» μια γυναίκα λίγο πριν γεννήσει.

- Γιατρός που διέγνωσε ίωση σε ένα 15άχρονο ο οποίος λίγες μέρες μετά πέθανε από μηνιγγίτιδα.
- Ηλικιωμένη γυναίκα υπέστη κάταγμα της μηριαίας του ποδιού, το οποίο δεν διαγνώστηκε από τον γιατρό(ακτινολόγο), ο οποίος υποχρεώθηκε να καταβάλλει μεγάλη αποζημίωση.
- Οδοντίατρος υποχρεώθηκε σε αποζημίωση για εμφυτεύματα, τα οποία ήταν ακατάλληλα για τον ασθενή, Ο Οδοντίατρος έκανε γναθοχειρουργική επέμβαση στον πελάτη του, και τοποθέτησε εμφυτεύματα που προκάλεσαν στον ασθενή επικρουστικά φαινόμενα, φλεγμονή ιστών, ενώ προσεβλήθη η ρινική κοιλότητα και το αριστερό ιγμόρειο. Από την έρευνα προέκυψε ότι οι δυσμενείς συνέπειες της επέμβασης ήταν αποτελέσματα αμέλειας που επέδειξε ο συγκεκριμένος οδοντίατρος, κατά την άσκηση του επαγγέλματός του.
- Πρόωρο Βρέφος χρειάστηκε μετάγγιση αίματος, Όταν έγινε πέντε μηνών το μωρό διαπιστώθηκε ότι ήταν φορέας του AIDS. Το αίμα που στην αρχή είχε φανεί σωτηρία για το μωρό, ήταν μολυσμένο. Το λάθος των υπεύθυνων γιατρών υπήρξε ανεπανόρθωτο.
- Γυναίκα διανύοντας την 18^η εβδομάδα της εγκυμοσύνης της επισκέφθηκε το γυναικολόγο και κατόπιν υποδείξεως του άρχισε μια σειρά από εξετάσεις και υπερηχογραφήματα για να διαπιστωθεί η κατάσταση του εμβρύου. Ο γιατρός διαβεβαίωνε το ζευγάρι καθόλη τη διάρκεια της κύησης για την φυσιολογική ανάπτυξη του εμβρύου. Με την γέννησης του παιδιού διαπιστώθηκε ότι δεν ήταν αρτιμελές καθώς γεννήθηκε χωρίς το δεξί άνω άκρο.
- Γυναίκα δεν υποβλήθηκε σε ειδικές εξετάσεις αίματος με αποτέλεσμα να ύπαρξη επιπλοκή κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, γνωστή ως αιμολυτική νόσος του εμβρύου, η οποία μπορεί να προσβάλλει όργανα ζωτικής σημασίας του εμβρύου, ακόμη δε να προκαλέσει και τον θάνατό του ενδομητρίως. Το παιδί γεννήθηκε με καισαρική παρουσιάζοντας πολλά προβλήματα όπως αναιμία, περιγεννητική υποξία, ίκτερο κ.α, ενώ επίσης δεν είχε τη δυνατότητα να στηριχθεί σε όρθια θέση, να βαδίζει πράγμα το οποίο δεν θα είναι εφικτό σε κανένα στάδιο της ζωής του.

- 25χρονος φοιτητής μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο με έντονες ενοχλήσεις στην κοιλιακή χώρα. Ο γιατρός έκρινε πως τα συμπτώματα έδειχναν μάλλον αμυγδαλές και τον παρέπεμψε σε ΩΡΛ. Η εξέταση στον ΩΡΛ δεν έδειξε τίποτα και ξαναπήγε στον πρώτο γιατρό, ο οποίος έδωσε παυσίπονα και υπόθετα και είπε ότι ίσως έφταιγε η δυσκοιλιότητα. Το βράδυ ο νεαρός πέθανε πριν προλάβει να μεταφερθεί για άλλη μία φορά στο νοσοκομείο. Οι αμυγδαλές ήταν ... Περιτονίτιδα.

- Ένα παιδάκι 4 ετών πέθανε μετά από εγχείρηση που του έκαναν σε Νοσοκομείο της Αθήνας. Οι γονείς ισχυρίζονταν ότι αυτό έγινε από κακή νάρκωση, λάθος ποσότητα φαρμάκων ναρκώσεως, και από φάρμακα που είχαν λήξει. Ο γιατρός υποστήριζε ότι δεν φέρει καμία ευθύνη διότι η ανάνηψη του παιδιού έγινε κανονικά και εντός των προβλεπομένων χρονικών ορίων, επήλθε πλήρης προσαρμογή του ανηλίκου με το περιβάλλον, στοιχεία που αναιρούν οποιοδήποτε σφάλμα κατά τη νάρκωση ή που έχει σχέση με τη νάρκωση.

Μετά από δικαστική διεκδίκηση και ορισμό δικαστικών πραγματογνωμόνων θεωρήθηκε ότι ευθύνεται ο γιατρός-ασφαλιζόμενος για το θάνατο του παιδιού.

Αυτά τα περιστατικά και αρκετά άλλα, που δεν μαθεύτηκαν ποτέ, οδηγούν όλο και περισσότερους γιατρούς να συνάπτουν συμβόλαια επαγγελματικής αστικής ευθύνης με ασφαλιστικές εταιρίες, ώστε να έχουν κάλυψη στις περιπτώσεις που θα χρειαστεί να καταβάλλουν αποζημίωση σε ασθενείς, στους οποίους συνέβη ατύχημα ή και θάνατος από ιατρικό λάθος.

5.2 Ιστορικό στην Ελλάδα

Το φαινόμενο της αστικής και ποινικής ευθύνης του γιατρού άρχισε από την Αμερική, επεκτάθηκε στην Ευρώπη και έφτασε και τη χώρα μας. Τα τελευταία χρόνια έχουμε μια κατακόρυφη αύξηση στην Ελλάδα αγωγών ασθενών ή συγγενών τους για ιατρικά σφάλματα. Οι Έλληνες μέχρι τώρα, δίσταζαν να διεκδικήσουν χρήματα από τον προσωπικό τους γιατρό ή από Νοσ. Ιδρύματα γιατί τους φόβιζε το κόστος και το βάρος της διαδικασίας. Τα

πράγματα στο θέμα των απαιτήσεων για ιατρικά σφάλματα στην Ελλάδα έχουν αλλάξει σημαντικά. Έχοντας υπόψη μας τα Ευρωπαϊκά δεδομένα είναι γενική πεποίθηση ότι μέσα στα επόμενα 3-4 χρόνια οι αποζημιώσεις θα φθάσουν στα ίδια επίπεδα. Τα ποσά αποζημίωσης στην Ελλάδα κυμαίνονται από €12.000 έως €300.000.

Στα πλαίσια αυτά όλο και περισσότεροι γιατροί στην Ελλάδα συνάπτουν συμβόλαια με ασφαλιστικές εταιρίες, ώστε να έχουν κάλυψη στις περιπτώσεις που θα χρειαστεί να καταβάλλουν αποζημίωση σε ασθενείς, στους οποίους συνέβη ατύχημα ή και θάνατος από ιατρικό λάθος.

Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις περίπου 8.000 γιατροί σε όλη την Ελλάδα καλύπτονται από ασφαλιστικά συμβόλαια. Τα προγράμματα αστικής ευθύνης γιατρών έχουν παρουσιαστεί εδώ και αρκετά χρόνια και ποικίλλουν ανάλογα με την ειδικότητα και τα ασφαλιστικά κεφάλαια.

Ωστόσο μεγάλο μέρος των γιατρών δεν έχει δείξει ανάλογο ενδιαφέρον για να ασφαλιστεί από λάθη ή παραλείψεις, που ενδεχομένως να κάνει κάποια στιγμή κατά την άσκηση του επαγγέλματός του. Η υπερτίμηση των δυνατοτήτων τους ή η υποτίμηση του πιθανού λάθους έκανε τους γιατρούς να αγνοούν την πραγματικότητα.

Υπάρχει μία διαφορά ανάμεσα στους γιατρούς και όλους τους άλλους επαγγελματίες, που παρέχουν υπηρεσίες(μηχανικούς, δικηγόρους, αρχιτέκτονες) . Ο γιατρός δεν μπορεί να εγγυηθεί το αποτέλεσμα της εργασίας του. Η εργασία του είναι πολύπλοκη, έχει να κάνει με τον άνθρωπο, με την ανθρώπινη προσωπικότητα και ζωή.

Κατά συνέπεια, αν πρέπει να αντιμετωπίσει μια μήνυση και να αποδείξει, ότι έπραξε σωστά, το πρόβλημα είναι προσωπικό και τεράστιο και οι ασφαλιστικές εταιρίες πρέπει και μπορούν να του προσφέρουν σημαντική βοήθεια.

5.3 Ο Ρόλος της Αστικής Ευθύνης των Ιατρών

Επαγγελματική ευθύνη(professional liability) είναι ευθύνη του ελεύθερου επαγγελματία ή ενός προσώπου του οποίου η επαγγελματική συμπεριφορά καθορίζεται από το standard του κύκλου των δραστηριοτήτων που ασκεί.

Οι περισσότερες περιπτώσεις επαγγελματικής ευθύνης έχουν κύριο αντικείμενο περιουσιακή ζημία. Στην ιατρική ευθύνη όμως η ικανοποίηση της ηθικής βλάβης εμφανίζεται συχνά ως μοναδική πηγή αξιώσεων του ασθενούς. Ενόψει της διπλής οντολογικής και περιουσιακής αξίας των αγαθών με τα οποία έρχεται σε επαφή ο γιατρός, υπάρχουν γι' αυτόν δυο περιπτώσεις από τις οποίες μπορεί να οδηγηθεί σε αστική επαγγελματική ευθύνη.

Στη μία περίπτωση ο γιατρός μπορεί κατά την εξάσκηση του επαγγέλματός του να υποπέσει σε επιστημονικό σφάλμα και έτσι να βλάψει την υγεία του ασθενούς, οπότε η ζημία που θα προκληθεί είναι αρχικά περιουσιακής μορφής, χωρίς να αποκλείεται και η αποκατάσταση ηθικής βλάβης για την ψυχική ταλαιπωρία που προξενεί στον ασθενή η βλάβη της υγείας του.

Στην άλλη περίπτωση ο γιατρός ενεργώντας ιατρικές πράξεις, μπορεί να θίξει το δικαίωμα του ασθενούς να αποφασίζει αυτός για την υγεία και τη σωματική ακεραιότητά του. Αυτό συμβαίνει όταν ο γιατρός προβαίνει αυθαίρετα, χωρίς συναίνεση του ασθενούς, σε μη ηθελημένες(ρητά ή σιωπηρά)από τον ασθενή ιατρικές πράξεις.

Η ιατρική ευθύνη χωρίς να απομακρύνεται εντελώς από τη βάση της περιουσιακής ζημίας, παρουσιάζει ιδιαιτερότητες ικανές να τη διακρίνουν, όχι μόνο κατ' έκτασιν αλλά και κατά περιεχόμενο, από κάθε άλλη περίπτωση επαγγελματικής ευθύνης. Αυτό συμβαίνει κυρίως διότι ο γιατρός έρχεται σε άμεση επαφή με αγαθά του ασθενούς, τα οποία δεν έχουν μόνο περιουσιακή, αλλά κυρίως ή πρωτίστως υπαρξιακή αξία. Αντικείμενο των ιατρικών πράξεων είναι η σωματική και ψυχική υγεία του ανθρώπου, πράγμα που δεν συμβαίνει σε καμία άλλη περίπτωση επαγγελματικής ευθύνης. Η υγεία του ανθρώπου, συνδεδεμένη και με τη σωματική του ακεραιότητα, αποτελεί και περιουσιακής αξίας αγαθό αλλά και στοιχείο της προσωπικότητας, για το οποίο ο άνθρωπος δικαιούται να αποφασίζει μόνος του. Έτσι η ιατρική αστική ευθύνη απορρέει από δύο αιτίες:

- A) Την κατά τους κανόνες της ιατρικής επιστήμης εσφαλμένη ιατρική αγωγή.
- B) Την αυθαίρετη ή αυτογνώμονα ιατρική πράξη.

Η αυθαίρετη ιατρική πράξη δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ασφάλισης διότι γίνεται εν γνώσει του ιατρού εναντίον της βούλησης του

ασθενούς, και ως γνωστόν, η ασφάλιση καλύπτει μόνο ατυχηματικό γεγονός και όχι πρόθεση.

Στις περιπτώσεις της εσφαλμένης ιατρικής αγωγής πρόκειται για ποιοτικό-επιστημονικό(ιατρογενές σφάλμα, που λαμβάνει χώρα κατά τη διάγνωση, την επιλογή, την προετοιμασία και τη διενέργεια της ιατρικής πράξης(διάγνωση ή θεραπεία). Η θεωρία έχει δημιουργήσει τυπικές περιπτώσεις ποιοτικού ιατρικού σφάλματος π.χ. το σφάλμα κατά την ακολουθητέα θεραπεία, το θεραπευτικό σφάλμα περί την οργάνωση του τρόπου, τόπου και χώρου της διενέργειας της ιατρικής πράξης.

Η εσφαλμένη ιατρική αγωγή ως λόγος ευθύνης, οδηγεί στο ερώτημα, πότε, σε ποιες περιπτώσεις και με ποιες συνθήκες ο γιατρός αθέτησε την αναμενόμενη από αυτόν επιμέλεια κατά την εκτέλεση της ιατρικής αγωγής, αλλά ακόμα και στο ερώτημα, ποια είναι η αναμενόμενη από το γιατρό επιμέλεια.

Σύμφωνα με τις αρχές της επαγγελματικής ευθύνης, ο γιατρός οφείλει να καταβάλει την επιμέλεια που απαιτεί όχι μόνο το επάγγελμά του γενικά, αλλά και ειδικά η συγκεκριμένη ιατρική πράξη. Σε γενικές γραμμές η επιμέλεια που πρέπει να επιδείξει προσδιορίζονται από το μέτρο του μέσου ορθά εργαζομένου ιατρού της ειδικότητας του, ή αλλιώς του μέσου επιστημονικά καταρτισμένου γιατρού. Η τυποποίηση περιπτώσεων μη καταβολής της αναμενόμενης από το γιατρό επιμέλειας είναι μόνο ενδεικτική, κυρίως διότι η ιατρική επιστήμη εξελίσσεται και νέες μορφές ιατρικής αμέλειας προκύπτουν συνεχώς, ιδιαίτερα από τις τεχνολογικές εξελίξεις.

Παρά το γεγονός ότι η τυποποίηση του ιατρικού σφάλματος δεν μπορεί να είναι ούτε διεξοδική ούτε συστηματική και παρά τις όποιες επιφυλάξεις, η δημιουργία κατηγοριών ιατρικού σφάλματος, έστω και εμπειρική, διευκολύνει τη δημιουργία κριτηρίων της ιατρικής ευθύνης.
Ειδικότερα:

A) Η παράλειψη ιατρικής αγωγής

Η πλήρης παράλειψη ιατρικής αγωγής αλλά και για μη εκτέλεση των υποχρεώσεων του ιατρού από τη σύμβαση ιατρικής αγωγής που έχει συνάψει με τον ασθενή.

Προβλημτικότερες είναι οι περιπτώσεις βασικών κατά την ιατρική επιστήμη ενεργειών ή παραλείψεων, που έχουν ως συνέπεια τη βλάβη της

υγείας, της σωματικής ακεραιότητας ή και την απώλεια της ζωής του ασθενούς.

Β) Κακή εκτίμηση των συμπτωμάτων

Άλλη κατηγορία τυπικού αντικειμενικού ιατρικού σφάλματος είναι η κακή εκτίμηση των συμπτωμάτων που παρουσιάζει ο ασθενής. Αποτελεί π.χ. ιατρικό σφάλμα να μην ερευνηθεί η πιθανότητα αρνητικού ρέζους στους γονείς νεογέννητου, που παρουσιάζει συμπτώματα ίκτερου.

Γ) Η αποκλίνουσα θεραπεία

Αποκλίνουσα θεραπεία υπάρχει, όταν η θεραπευτική αγωγή που ακολουθείται ανταποκρίνεται στη διάγνωση, είναι όμως ατελής και ανεπαρκής και δεν μπορεί να συντελέσει στην αποκατάσταση της υγείας του ασθενούς, διότι αποκλίνει από την τυπικά για τέτοιες περιπτώσεις απαιτούμενη θεραπεία. Εμφανίζεται συχνά στις περιπτώσεις συνηθισμένων ασθενειών (ασθένειες ρουτίνας), όπου δεν δίνεται ιδιαίτερη προσοχή στις ειδικές ανάγκες του ασθενούς (γρίπη, κρουολόγημα κλπ.)

Ο γιατρός στην επιλογή της θεραπευτικής αγωγής του, έχει πεδίο επιλογών μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων της περίπτωσης που αντιμετωπίζει. Έτσι όταν κινείται στα όρια της ιατρικά επιτρεπόμενης ενέργειας δεν στοιχειοθετεί ιατρικό σφάλμα, παρά μόνο όταν από τη συγκεκριμένη περίπτωση προκύπτει ότι ένας επιμελής γιατρός θα διάλεγε άλλο τρόπο θεραπευτικής αγωγής. Π.χ. στην περίπτωση ενός δυσχερούς τοκετού, όπου θα μπορούσε να γίνει καισαρική επέμβαση, ο γιατρός επέλεξε τη χρησιμοποίηση οργάνων με τα οποία τράβηξε το έμβρυο, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό του. Τα γερμανικά δικαστήρια δέχθηκαν ότι δεν υπήρχε ιατρικό σφάλμα, παρά το γεγονός ότι ο τρόπος αυτός τοκετού έχει εγκαταλειφθεί από πολλά χρόνια. Στην περίπτωση όμως ενός γιατρού ο οποίος επέλεξε επικίνδυνη για τον ασθενή νάρκωση, το δικαστήριο δέχθηκε ότι υπήρχε ευθύνη του γιατρού, εφόσον υπάρχουν μέθοδοι νάρκωσης με λιγότερους κινδύνους για την υγεία του ασθενούς.

Δ) Υπερβολική θεραπευτική αγωγή

Η θεραπεία πρέπει να είναι ανάλογη με τη βαρύτητα της ασθένειας. Εάν η θεραπεία είναι βαρύτερη, μακρότερη ή πιο επίπονη από την ιατρικά ενδεδειγμένη, συνιστά ιατρικό σφάλμα.

Ε) Παρεμπόμποντα σφάλματα

Οι περιπτώσεις αυτές αποτελούν συνήθη πηγή ιατρικής ευθύνης και αναφέρονται κυρίως στη χειρουργική ιατρική. Π.χ. παράλειψη αφαίρεσης ιατρικού εργαλείου-γάζας από το σώμα του ασθενούς μετά το πέρας της χειρουργικής επέμβασης ή η καταστροφή ενός νεύρου κατά τη διάρκεια μιας επιτυχημένης κατά τα λοιπά εγχείρησης.

Στ) Γενικότερες ελλείψεις της θεραπευτικής αγωγής

Στην κατηγορία αυτή, η θεωρία της τυπολογίας του ιατρικού σφάλματος, εντάσσει τις περιπτώσεις σφαλμάτων που δεν οφείλονται στον ίδιο το θεράποντα ιατρό, αλλά σε παραϊατρικό προσωπικό(νοσοκόμες, φυσιοθεραπευτές κ.α) ή στη γενική οργάνωση της θεραπευτικής μονάδας.

5.4 Καλύψεις

Οι σύγχρονες απαιτήσεις για την ασφάλιση των Ιατρών οδήγησαν στη δημιουργία του πλέον κατάλληλου ασφαλιστηρίου, αυτού της Επαγγελματικής Ευθύνης Ιατρών.

Τα ασφαλιστήρια Επαγγελματικής Ευθύνης Ιατρών (αφορά την επαγγελματική αστική ευθύνη του ασφαλισμένου, η οποία θα προκύψει από την άσκηση του επαγγέλματός του σύμφωνα με την ειδικότητα που αναγράφεται στο συμβόλαιο και με όσα αναφέρονται στους ειδικούς όρους αυτού) προϋποθέτουν και λειτουργούν με βάση τα εξής:

A. Η παρεχόμενη κάλυψη ισχύει με την προϋπόθεση ότι ο Ασφαλισμένος ιατρός είναι κάτοχος αναγνωρισμένου από το κράτος πανεπιστημιακού διπλώματος καθώς και της προβλεπόμενης από το νόμο άδειας άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος.

B. Καλύπτουν απαιτήσεις μέχρι τα όρια της ευθύνης τα οποία αναγράφονται στα συμβόλαια, οι οποίες θα εγερθούν σαν αποτέλεσμα σωματικών βλαβών(περιλαμβάνεται και ο θάνατος) ή / και υλικών ζημιών σε βάρος ασθενών του, οι οποίες θα επέλθουν μεν εντός της περιόδου ασφαλίσεως, θα δηλωθούν δε στον Ασφαλιστή είτε εντός της ίδιας περιόδου είτε κατά την διάρκεια που συνέβησαν οι ιατρικές πράξεις και για τις οποίες ο Ασφαλισμένος ιατρός θα θεωρηθεί κατά το νόμο Αστικά υπεύθυνος και οι οποίες θα οφείλονται:

1. Σε οποιοδήποτε σφάλμα, αμέλεια ή παράλειψη κατά την άσκηση του επαγγέλματός του και εντός των πλαισίων της ειδικότητας την οποία δήλωσε.

2. Σε παροχή ιατρικής βοήθειας σε περίπτωση άμεσης ανάγκης, έστω και αν αυτή δεν ευρίσκεται στα πλαίσια της ειδικότητας του ιατρού που την παρέχει.
3. Σε σφάλματα ή παραλείψεις κατά την εκτέλεση οδηγιών τις οποίες ο Ασφαλισμένος έδωσε στους βοηθούς του. Η κάλυψη αυτή αφορά αποκλειστικά και μόνο τους βοηθούς τους οποίους ο Ασφαλισμένος ενδεχομένως απασχολεί στο ιδιωτικό ιατρείο του.
4. Σε ατυχήματα τα οποία θα προκληθούν από τη χρήση ελαττωματικού φαρμακευτικού ή άλλου ιατρικού υλικού ή/ και εξοπλισμού , με την προϋπόθεση ότι το ελάττωμα δεν είναι γνωστό πριν από τη χρήση.
5. Σε ατυχήματα τα οποία θα συμβούν σε οποιαδήποτε τρίτα πρόσωπα(πελάτες, επισκέπτες κλπ.), μέσα στο χώρο του ιατρείου του, από την λειτουργία των εγκαταστάσεων του .

5.5 Άλλες Καλύψεις

Παράλληλα με την ευθύνη του γιατρού, η οποία απορρέει από την επαγγελματική του δραστηριότητα, καλύπτεται επίσης η ευθύνη του από την λειτουργία του επαγγελματικού του χώρου(Ιδιωτικού Ιατρείου).

5.6 Εξαιρέσεις

Τα ασφαλιστήρια αυτά, όπως και των υπολοίπων επαγγελματικών ομάδων, περιέχουν τις «γνωστές» Γενικές Εξαιρέσεις, από τις οποίες προέχει η βασική και κύρια εξαίρεση που αναφέρεται στις δόλιες ενέργειες του ασφαλιζόμενου, και ακόμη Πρόσθετες- Ειδικές Εξαιρέσεις.

Το συμβόλαιο ασφάλισης ιατρών δεν καλύπτει ατυχήματα τα οποία έχουν σαν συνέπεια σωματικές βλάβες ή/ και υλικές ζημιές, οι οποίες θα προκληθούν από:

1. Οποιοδήποτε είδους μεταφορικό μέσο
2. Διάγνωση, θεραπευτική αγωγή, επέμβαση ή κάποιο άλλο γεγονός το οποίο ανάγεται σε χρόνο πριν την έναρξη της ισχύος του Ασφαλιστηρίου και του οποίου το αποτέλεσμα εκδηλώθηκε κατά τη διάρκεια της ισχύος της κάλυψης.
3. Εγκληματικές πράξεις, παράνομες ενέργειες ή χρήση μη εγκεκριμένων μεθόδων ή φαρμάκων από τον ασφαλισμένο ιατρό.

4. Πράξεις των ασφαλισμένων ιατρών καθώς και του βοηθητικού προσωπικού, εφόσον αυτοί ευρίσκονται υπό την επίδραση ναρκωτικών ουσιών ή οινοπνευματωδών ποτών.
5. Κάθε είδους αισθητικές επεμβάσεις, εκτός αν αυτές θεωρούνται απαραίτητες για επανορθωτικούς λόγους(αποκατάσταση τραυμάτων, λειτουργικότητα μελών κλπ.).
6. Ακτινοθεραπεία, ραδιοθεραπεία, χρήση ραδίου, ραδιοϊσοτόπων και ατομικής ακτινοβολίας γενικά .
7. Έκθεση σε ακτινοβολία, είτε για θεραπευτικούς είτε για διαγνωστικούς λόγους, η οποία θα έχει σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία γενετικών ανωμαλιών σε αγέννητη ζωή(έμβρυα).
8. Τη με οποιοδήποτε τρόπο, μετάδοση ή/ και θεραπευτική αντιμετώπιση του Συνδρόμου της Επίκτητης Ανοσοποιητικής Ανεπάρκειας(AIDS), ως σωματικής βλάβης νοούμενης και της συναισθηματικής κατάθλιψης ή/ και πνευματικής βλάβης, οι οποίες αποδεδειγμένα ή κατ' ισχυρισμό οφείλονται, επιδεινώνονται ή έχουν οποιαδήποτε σχέση με το προαναφερόμενο σύνδρομο ή τους παθογόνους παράγοντες αυτού.
9. Συκοφαντική δυσφήμιση.

5.7 Γεωγραφικά Όρια

Καλύπτεται η Αστική Ευθύνη του γιατρού από την επαγγελματική του δραστηριότητα που αναπτύσσει στην Ελλάδα.

5.8 Το Ασφάλιστρο

Το ασφάλιστρο είναι ετήσιο και στην τιμολόγηση λαμβάνεται υπόψη η ειδικότητα του γιατρού, η πείρα του, η θέση του (πχ. Καθηγητής, Επιμελητής), τα ασφαλιστικά όρια που θέλει να καλύψει κλπ.

Πέραν όμως από τα παραπάνω η ανάληψη- τιμολόγηση βασίζεται στη κρίση κάθε Εταιρίας και εξαρτάται από:

A. Το Ανώτατο Όριο ευθύνης του ασφαλιστή

Β. Το L/R της συγκεκριμένης κατηγορίας επαγγέλματος που έχει η Εταιρία και , ακόμη, η αγορά γενικά, όπως επίσης και το μέγεθος του χαρτοφυλακίου της Εταιρίας στις καλύψεις Ιατρών.

Γ. Το πλαίσιο και το ύψος των αποζημιώσεων που επιβάλλονται από αποφάσεις των δικαστηρίων για αγωγές κατά των ιατρών.

Δ. Ο χρόνος άσκησης του επαγγέλματος από τον υποψήφιο ασφαλιζόμενο

Ε. Η ύπαρξη ιδιωτικού ιατρείου και η ύπαρξη ή μη βοηθών.

Οι γιατροί σύμφωνα με την ειδικότητά τους χωρίζονται στις εξής κατηγορίες:

1. Μαιευτήρες-Χειρουργοί-Γυναικολόγοι-Αναισθησιολόγοι(θεωρείται ομάδα πολύ υψηλού κινδύνου).

2. Ορθοπαιδικοί-Οδοντίατροι-Ουρολόγοι-Ακτινοθεραπευτές (Η αμέσως επόμενη κατηγορία υψηλού κινδύνου)

3. Λοιπές ειδικότητες (Παθολόγοι, Καρδιολόγοι, Παιδίατροι, Φυσιοθεραπευτές κλπ.)

Για κάποιον γιατρό που δεν έχει πάρει ακόμα την ειδικότητα του και εργάζεται κάνοντας το αγροτικό του, το ασφάλιστρο θα είναι αυξημένο συγκριτικά με άλλον γιατρό συγκεκριμένης ειδικότητας πχ. Αυτής του παθολόγου.

Επίσης αν ένας γιατρός έχει περισσότερες από μια ειδικότητες τότε η τιμολόγηση θα γίνει λαμβάνοντας υπόψη την πιο επικίνδυνη. Στους πλαστικούς χειρουργούς σκόπιμο είναι να καλύπτουμε μόνο τις επεμβάσεις που γίνονται για θεραπευτικούς λόγους και όχι για αισθητικούς, λόγω του υψηλού ποσοστού κινδύνου. Επίσης η ασφαλιστική κάλυψη στις ειδικότητες των ακτινολόγων, καλό είναι, να περιορίζεται στην κάλυψη μόνο της ακτινοδιαγνωστικής.

Μπορούν επίσης να ασφαλιστούν τα μέλη ενός Ιατρικού Συλλόγου, το ιατρικό προσωπικό ενός Νοσοκομείου ή μιας Κλινικής, λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό των γιατρών, τις ειδικότητες τους, τον αριθμό των κλινών και οτιδήποτε μπορεί να βοηθήσει στη σωστή αξιολόγηση του προς ασφάλιση κινδύνου.

Ένα ενδεικτικό ασφάλιστρο για έναν χειρουργό μπορεί να κυμαίνεται πχ. Από €88 έως€118 ετησίως, ανάλογα με τα ποσά κάλυψης που θα επιλέξει και τα οποία ακολουθούν τον εξής συνδυασμό:

Σωματικές Βλάβες ή θάνατος κατά περίπτωση από €15.000-45.000.Υλικές ζημιές κατά περίπτωση από €3.000-6.000.Ομαδικό Ατύχημα€90.000-150.000.Σύνολο Ευθύνης Εταιρίας από €150.000-200.000.

Παρακάτω ακολουθεί αναλυτικός πίνακας τιμολόγησης της ιατρικής επαγγελματικής αστικής ευθύνης:

ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΒΛΑΒΕΣ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΑΤΟΜΟΥ	30.000	ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΙ-ΜΑΙΕΥΤΗΡΕΣ	176
ΥΛΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ	4.500	ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΙ	147
ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ	88.000	ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΟΛΟΓΟΙ	147
		ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ	88
		ΛΟΙΠΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ	176
ΣΧΕΔΙΟ Β		ΣΧΕΔΙΟ Β	
ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΒΛΑΒΕΣ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΑΤΟΜΟΥ	44.000	ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΙ-ΜΑΙΕΥΤΗΡΕΣ	205
ΥΛΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ	6.000	ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΙ	190
ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ	132.000	ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΟΛΟΓΟΙ	190
		ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ	117
		ΛΟΙΠΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ	147
ΣΧΕΔΙΟ Γ		ΣΧΕΔΙΟ Γ	
ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΒΛΑΒΕΣ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΑΤΟΜΟΥ	60.000	ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΙ-ΜΑΙΕΥΤΗΡΕΣ	300
ΥΛΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ	6.000	ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΙ	264
ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ	176.000	ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΟΛΟΓΟΙ	264
		ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ	120
		ΛΟΙΠΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ	176
ΣΧΕΔΙΟ Δ		ΣΧΕΔΙΟ Δ	
ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΒΛΑΒΕΣ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΝΟΣ ΑΤΟΜΟΥ	150.000	ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΙ-ΜΑΙΕΥΤΗΡΕΣ	470
ΥΛΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ	9.000	ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΙ	410
ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ	300.000	ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΟΛΟΓΟΙ	410
		ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ	205
		ΛΟΙΠΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ	235

5.9 Όριο Ευθύνης του Ασφαλιστή

Ο ασφαλιστής ευθύνεται πάντοτε μέχρι ένα συγκεκριμένο ποσό, το οποίο είναι το Ανώτατο Όριο ευθύνης του και αφορά Σωματικές Βλάβες(περιλαμβάνεται και ο θάνατος) ή/ και άμεσες ζημιές τρίτων, εφόσον καταστεί υπόχρεος για καταβολή αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης από αιφνίδιο, απρόβλεπτο και ακούσιο γεγονός.

Το όριο αυτό προσδιορίζεται είτε κατά γεγονός είτε συνδυαστικά κατά γεγονός και για ετήσια βάση, ανάλογα με το underwriting των Εταιριών και τη σχετική συμφωνία τους με τον ασφαλιζόμενο.

Το ποσό αυτό περιλαμβάνει και τους τόκους υπερημερίας, τα δικαστικά έξοδα που επιδικάζονται στον ασφαλιζόμενο, τη δαπάνη του ασφαλιστή που αφορά την περίπτωση και ιδιαίτερα τα έξοδα ανάληψης, από τον ασφαλιστή, δικαστικού αγώνα, όπως επίσης την αποζημίωση προς τρίτους, που θα εκδικασθεί για ηθική βλάβη ψυχική οδύνη.

Τα πρόστιμα, οι χρηματικές ποινές, τα ποσά που επιβάλλονται για μετατροπή ή εξαγορά ποινής και ακόμη τα έξοδα ποινικών δικών(και η δικηγορική αμοιβή ποινικής δίκης) δεν βαρύνουν τον ασφαλιστή.

Πρέπει να σημειωθεί ότι τα ασφαλιστήρια Επαγγελματικής Ευθύνης Ιατρών έχουν εξαιρετική ιδιαιτερότητα, από το γεγονός ότι διέπονται από μεταγενέστερη έκθεση στον κίνδυνο(Long tail exposure), αφού ζημιές σε βάρος ασθενών του ασφαλιζόμενου μπορούν να δηλωθούν μέσα σε διάστημα 4 ετών από τη λήξη του έτους μέσα στο οποίο έγινε η ιατρική πράξη, εφόσον βεβαίως ο ιατρός θεωρηθεί αστικά υπεύθυνος από το νόμο.

5.10 Ζημιά

Σε περίπτωση ζημιάς, η ενημέρωση του ασφαλιστή πρέπει να γίνεται άμεσα, μόλις ο ιατρός λάβει γνώση της επέλευσης της ασφαλιστικής περίπτωσης, ενώ ο ασφαλιζόμενος πρέπει ακόμη:

- A. Να συμπλέει με την Ασφαλιστική Εταιρία
- B. Να συμφωνεί οτιδήποτε με το ζημιωθέντα τρίτο, μόνο με τη σύμφωνη γνώμη του ασφαλιστή
- Γ. Να ενημερώνει την Εταιρία για τη λήψη οποιουδήποτε δικαστικού ή εξώδικου εγγράφου που θα του κοινοποιηθεί και
- Δ. Να βοηθά τη δικαστική εξέλιξη, με τον ορισμό σχετικών με την υπόθεση μαρτύρων και να τους φέρει στο δικαστήριο κατά τη διεξαγωγή των μαρτυρικών αποδείξεων.

Ο μη εναρμονισμός του ασφαλιζόμενου με τα προηγούμενα είναι στοιχείο το οποίο οδηγεί στην απαλλαγή του Ασφαλιστή για καταβολή αποζημίωσης.

5.11 Αν ο Ασφαλιστής:

- A. Θέσει στη διάθεση του ασφαλιζόμενου το Ανώτατο όριο ευθύνης του, απαλλάσσεται από όλες τις διαδικασίες και υποχρεώσεις που προβλέπονται από τα ασφαλιστήρια, αφορούν αυτόν και αναφέρονται στην μετά την επέλευση του συμβάντος περίοδο και

Β. Επιδιώξει το φιλικό συμβιβασμό της υπόθεσης και συναντήσει την άρνηση του ιατρού, επειδή απαιτούνται(από τον τρίτο) μεγαλύτερα ποσά από τα Ανώτατο Όριο του ασφαλιστηρίου και η προσπάθεια οδηγηθεί σε αποτυχία, δεν θα ευθύνεται για όποια επιπλέον δαπάνη, τόκους, έξοδα κλπ. θα προκύψουν και θα βαρύνουν την υπόθεση.

5.12 Σύγκριση Ανάπτυξης του Κλάδου σε Ελλάδα και Ευρωπαϊκή Ένωση

Όπως και προηγούμενα έχει αναφερθεί, η αγορά της ασφάλισης Επαγγελματικής Ευθύνης Ιατρών φθάνει στο «κόκκινο» εξαιτίας της ολοένα αυξανόμενης με γεωμετρική πρόοδο, κατάθεσης μηνύσεων και αγωγών κατά ιατρών και κυρίως των, συνέπεια αυτών, υπερβολικών αποζημιώσεων που επιδικάζονται.

Εξαιτίας της συνεχούς επιδείνωσης των αποτελεσμάτων τους από το προϊόν αυτό οι Ασφαλιστικές Εταιρίες είτε αναπροσαρμόζουν(αυξάνουν) τα Rates, είτε σκληραίνουν το underwriting, εξαιρώντας από την κάλυψη τις πιο επικίνδυνες ειδικότητες, είτε αποχωρούν από το συγκεκριμένο πεδίο ασφάλισης.

Με βάση τα προηγούμενα, η προοπτική αυτών των ασφαλιστικών εργασιών στην Ελλάδα δεν είναι και η καλύτερη, ενώ μελλοντικά οι ιατροί θα καταβάλλουν υψηλά ασφάλιστρα(διαμορφούμενα στα επίπεδα των λοιπών χωρών της Ε.Ε) για την κάλυψη τους.

5.13 Υποχρεωτικότητα ή μη της Ασφάλισης

Η ασφάλιση είναι υποχρεωτική στη Φιλανδία και στη Νορβηγία. Στο Ηνωμένο Βασίλειο η υποχρέωση ασφάλισης αφορά μόνο τους νοσοκομειακούς γιατρούς. Στη Δανία η ασφάλιση είναι υποχρεωτική μόνο για τα ιδιωτικά νοσοκομεία που δραστηριοποιούνται στο δημόσιο τομέα. Στη Γερμανία, στο Λουξεμβούργο και στη Ολλανδία η ασφάλιση είναι σημαντική για την απόκτηση άδειας ασκήσεως επαγγέλματος ή θεωρείται απαραίτητη προϋπόθεση για την άσκηση επαγγέλματος σε νοσοκομείο ή όπως επικρατεί στο Λουξεμβούργο αυτό-επιβάλλεται από τους γιατρούς. Στις περισσότερες

χώρες η ασφάλιση είναι προαιρετική(Αυστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Ιταλία, Πορτογαλία, Ισπανία, Σουηδία, Ελβετία).

5.14 Ποσοστό Ασφαλισμένων Γιατρών στην Ευρώπη

Τα ποσοστά διαφέρουν σημαντικά. Στην Ελβετία ασφαρίζεται το 100% των ιδιωτών γιατρών, στην Αυστρία, Βέλγιο, Σουηδία το 90-95%, στην Πορτογαλία το 60-75%, ενώ στην Ιταλία μόνο το 15%. Στο Ηνωμένο Βασίλειο η πλειοψηφία των ιατρών ασφαρίζεται μέσω των οργανισμών προστασίας των ιατρών(Medical Defence Union).

5.15 Αποζημιώσεις που Απορρέουν από την Ιατρική Αστική Ευθύνη σε χώρες της Ευρώπης

Στη Φιλανδία η αποζημίωση καλύπτει μόνο σωματικές βλάβες. Στο Ηνωμένο Βασίλειο η αποζημίωση για σωματικές βλάβες συμπεριλαμβάνει ηθική βλάβη και ψυχική οδύνη. Στην Αυστρία, Γερμανία, Βέλγιο, Ελβετία, Ολλανδία, Γαλλία και Σουηδία καλύπτονται σωματικές βλάβες, υλικές ζημιές και καθαρή οικονομική απώλεια κερδών.

5.16 Περιπτώσεις που Αποζημιώθηκαν

- Οδοντίατρος κόλλησε σε πελάτη γέφυρα στηριζόμενη σε 4 δόντια στην κάτω γνάθο. Σε ένα από αυτά τα δόντια παράλειψε να κάνει την απαιτούμενη θεραπεία με αποτέλεσμα να αρχίσει να πονάει. Η παθούσα πήγε σε άλλο γιατρό, ο οποίος της αφαίρεσε την γέφυρα, έκανε θεραπεία στο δόντι που είχε χαλάσει και της έβαλε καινούργια γέφυρα. Το ποσό της αποκατάστασης και τυχόν λοιπά έξοδα κάλυψε ο πρώτος οδοντίατρος με συνέπεια να τον αποζημιώσει η ασφαλιστική του εταιρία.
- Ορθοδοντικός, για να τοποθετήσει σιδεράκια σε κάποιο παιδί, αφαίρεσε κάποια δόντια, τα οποία δεν έπρεπε να αφαιρεθούν, με αποτέλεσμα το πρόβλημα που δημιουργήθηκε να έχει ανάγκη:α) Ορθοδοντικής θεραπείας για μετακίνηση δοντιών, ώστε να

προετοιμαστεί η προσθετική αποκατάσταση που θα ακολουθήσει.
β) Προσωρινή προσθετική αποκατάσταση των ελλειπόντων δοντιών στην κάτω γνάθο. γ) Μεταγενέστερη προσθετική αποκατάσταση, όταν θα έχει συμπληρωθεί η ανάπτυξη του παιδιού.

- Κατά την διάρκεια λήψης αποτυπωμάτων για προσθετική εργασία από οδοντίατρο, έπεσε πάνω στη φούστα της πελάτισσας αποτυπωτικό κερί με αλουμίνιο, το οποίο είναι ανεξίτηλο.
- Από λανθασμένα μέτρα που πήρε η οδοντίατρος ή από κακό τρόχισμα, δεν μπορούσε να εφαρμόσει γέφυρα από χρυσοπλατίνα και πορσελάνη 8 τεμαχίων που είχε κατασκευάσει για πελάτισσά της.
- Δικαστήριο καταδίκασε γιατρό σε αποζημίωση, διότι αφαίρεσε από ασθενή ολόκληρο το στήθος με την υποψία καρκίνου, χωρίς να προβεί σε ιστολογική εξέταση. Εκ των υστέρων αποδείχθηκε ότι η ασθενής δεν έπασχε από καρκίνο και δεν υπήρχε ιατρικά επιβεβλημένος λόγος να αφαιρεθεί το στήθος.

5.17 Νομικό Πλαίσιο

Ο Κώδικας άσκησης του Ιατρικού Επαγγέλματος είναι γραμμένος από το 1939. Παρακάτω παρατίθενται τα άρθρα που σχετίζονται με την ιατρική ευθύνη:

Με τα άρθρα 13 έως και 26 του Α.Ν 1565/1939 καθορίζονται οι κανόνες άσκησης του ιατρικού επαγγέλματος τους οποίους οφείλουν να τηρούν απαράβατα ώστε να μην έρχονται σε αντιπαράθεση με συνάδελφους τους, τις διοικήσεις των Συλλόγων και τα πειθαρχικά όργανα των Συλλόγων αλλά και την ποινική δικαιοσύνη.

Με το άρθρο 24 του Α.Ν 1565/1939 του Π.Κ., ο ιατρός οφείλει να παρέχει με ζήλο, ευσυνειδησία και αφοσίωση την Ιατρική του προσφορά, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις αρχές της ιατρικής επιστήμης και τις διατάξεις που ισχύουν σχετικά με την διαφύλαξη των ασθενών και προστασίας των υγιών.

Σύμφωνα με το άρθρο 111 του Αστικού Κώδικα 1565/1939 η άσκηση του ιατρικού επαγγέλματος χωρίς την ύπαρξη πτυχίου τιμωρείται με φυλάκιση ενός χρόνου.

Με το άρθρο 113 του Ν1565/1939 τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι έξι εβδομάδων ο Πτυχιούχος Ιατρός ο οποίος ασκεί την Ιατρική χωρίς άδεια.

Με το άρθρο 114 του Ν1565/1939 τιμωρείται με την ποινή του άρθρου 111 ο ιατρός που ασκεί την Ιατρική χωρίς να είναι γραμμένος στον Ιατρικό Σύλλογο.

Η ποινική ευθύνη του ιατρού είναι ανεξάρτητη από αυτή της αστικής ευθύνης του. Σύμφωνα με το άρθρο 28 του Π.Κ η συνήθως ποινική κατηγορία για ποινικώς ενδιαφέρουσες πράξεις του ιατρού είναι η «αμέλεια», δηλαδή η έλλειψη της προσοχής την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει είτε δεν πρόβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα που προκάλεσε η πράξη του, είτε το πρόβλεψε ως δυνατό, πίστεψε όμως ότι δεν θα επερχόταν. Για τον καθορισμό της αμέλειας του ιατρού χρησιμοποιείται ο όρος «πλημμελής συμπεριφορά» που καλύπτει ένα ευρύ πλαίσιο άδολων σφαλμάτων του ιατρού. Επίσης το άρθρο 28 καθορίζει την έννοια της αμέλειας ως άνευ συνειδήσεως αμέλεια, όταν δεν προείδε το αποτέλεσμα και σε εν συνείδηση αμέλεια, όταν προείδε το αποτέλεσμα.

Με το άρθρο 30 του Π.Κ. καθορίζεται η έννοια περί πραγματικής πλάνης καθώς και ορισμένα επιμέρους στοιχεία όπως η έλλειψη προσοχής.

Σε περιπτώσεις ανεπιθύμητου αποτελέσματος η ευθύνη του ιατρού εξαρτάται από το είδος του αποτελέσματος:

Α) Ανθρωποκτονία από αμέλεια άρθρο 302 του Π.Κ., προβλέπεται φυλάκιση τριών μηνών μέχρι και πέντε χρόνια.

Β) Σωματική βλάβη(απλή- επικίνδυνη ή βαριά) από αμέλεια άρθρο 314 του Π.Κ. προβλέπεται φυλάκιση μέχρι τριών χρόνων.

Γ) Παράλειψη για την λήψη της συγκατάθεσης του ασθενούς ή λήψη αυτής με αντικανονικό τρόπο άρθρο 307 του Π.Κ.

6. Επαγγελματική Αστική Ευθύνη Δικηγόρων

6.1 Εισαγωγικά

Οι μορφές αυτές κάλυψης επαγγελματικής αστικής ευθύνης θα αναφερθούν εν συντομία, και αυτό γιατί στην Ελλάδα αυτού του είδους οι ασφαλίσεις είναι σχεδόν ανύπαρκτες παρά το μεγάλο αριθμό δικηγόρων και λογιστών που υπάρχουν. Εκτιμάται όμως ότι τα αμέσως επόμενα χρόνια και μετά την πλήρη ενοποίηση της χώρας μας με την ΕΟΚ, τέτοιες ασφαλίσεις θα είναι αρκετά συνηθισμένες. Στο παρελθόν θα ήταν μάλλον αδιανόητο να οδηγηθεί στο δικαστήριο για πληρωμή αποζημιώσεως ένας επαγγελματίας σύμβουλος από τον πελάτη του για τυχόν πραγματοποιηθέντα λάθη, αλλά σήμερα οι συνήθειες του κοινού έχουν αλλάξει. Η επέκταση της καταναλωτικής κοινωνίας σε συνδυασμό με τη συνειδητοποίηση των δικαιωμάτων του καταναλωτή οδήγησαν στην αύξηση του αριθμού των αγωγών ακόμα και κατά επαγγελματιών, όπως των νομικών συμβούλων(δικηγόρων) και λογιστών.

6.2 Προβλήματα κατά την Άσκηση του Επαγγέλματος του Δικηγόρου

Το επάγγελμα του δικηγόρου εμφανίζει και αυτό σοβαρά προβλήματα με τις αγωγές που κάνουν οι πελάτες κατά καιρούς. Το μεγαλύτερο μέρος των αγωγών με ποσοστό κοντά στο 40% αφορούν σε περιπτώσεις δικαστηρίων σχετικά με ιδιοκτησιακά όπου οι υπηρεσίες που προσέφεραν είτε ήταν ανεπαρκείς είτε λανθασμένες. Ακολουθούν με ποσοστό 16% οι αγωγές για κακή εκδίκαση υποθέσεων και με 9% οι υποθέσεις κληρονομικών.

Βλέπουμε λοιπόν πως οι δικηγόροι σχεδόν ωθούνται να ασφαλιστούν, καθώς μπορεί να μην ευθύνονται για μια απόφαση δικαστηρίου και οι πελάτες τους να τους κάνουν αγωγή γιατί νιώθουν πως δε χειρίστηκαν σωστά την υπόθεσή τους. Η υποκειμενικότητα αυτή είναι που μπορεί να δημιουργήσει εργασιακά προβλήματα. Οι δικηγόροι, έχοντας γνώση ότι τα ασφάλιστρα είναι υπέρογκα, προσπαθούν να πάρουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερες αμοιβές,

καθώς οι περισσότεροι πελάτες τους έχουν ασφαλίσει αστικής ευθύνης που καλύπτουν τα δικαστικά έξοδα.

Μέσα από αυτό το σκεπτικό όμως οι ανασφάλιστοι δεν μπορούν να προσλάβουν τους δικηγόρους που επιθυμούν και συμβιβάζονται με λιγότερο ποιοτικές υπηρεσίες, φαινόμενο το οποίο παρατηρείται κυρίως στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Έχει υπολογισθεί ότι στις ΗΠΑ το 1988, περισσότερο από 12% των νομικών σύμβουλων είχαν εναχθεί από πελάτες τους.

6.3 Η Ευθύνη του Δικηγόρου

Όπως γίνεται πάγια δεκτό από τη Νομολογία των Δικαστηρίων μας, «ο Δικηγόρος δεν έχει ευθύνη για παραβάσεις που τελεί με τη σύνταξη αγωγών, προτάσεων μηνύσεων κ.λπ. που συντάσσονται με εντολή του πελάτη και βρίσκονται μέσα στα πλαίσια της εντολής αυτής, εφόσον μάλιστα δεν γνωρίζει την αναλήθεια εκείνων που εκθέτει και αυτά ήσαν αναγκαία για την υπεράσπιση του εντολέα» (βλ. π.χ. ΣυμβΑΠ 755/1997, ΝοΒ 46-1998, 266). Επομένως, οι ενέργειες του πληρεξουσίου Δικηγόρου που εκτελούνται με εντολή του πελάτη του και στο πλαίσιο της εντολής αυτής δεν δημιουργούν ποινική, αστική ή άλλης μορφής ευθύνη αυτού του Δικηγόρου. Και τούτο, πρώτον, διότι γίνονται στο πλαίσιο και σε εκπλήρωση των νομίμων καθηκόντων του ως νομικού παραστάτη του πελάτη του, προς διαφύλαξη των συμφερόντων του τελευταίου (ά. 20 και 367§1 ΠΚ)· και δεύτερον, διότι δεν εκφράζουν τις σκέψεις και πεποιθήσεις του ίδιου του Δικηγόρου, αλλ' εκείνες του εντολέως πελάτη του, τον οποίο ο πληρεξούσιος Δικηγόρος αντιπροσωπεύει έναντι τρίτων (ά. 211 ΑΚ).

6.4 Σχέση Δικηγόρου και Πελάτη

Όπως είναι γνωστό, η σχέση που συνδέει τον Δικηγόρο με τον πελάτη του είναι αυτή της αμειβομένης εντολής, σύμφωνα δε και με το ά. 39§1 του Κώδικα περί Δικηγόρων «έργο του Δικηγόρου είναι να αντιπροσωπεύει και υπερασπίζει τον εντολέα του». Ορθά έχει μάλιστα υποστηριχθεί επί τη βάση της τελευταίας αυτής διάταξης, ότι ο Δικηγόρος δεν είναι έπ' ουδενί υποχρεωμένος να προβάλλει ισχυρισμούς ή/ και να προσκομίζει στο

Δικαστήριο αποδεικτικά μέσα που θα ήταν ευνοϊκά για τον αντίδικό του, αφού κάτι τέτοιο θα αντιστρατευόταν τον θεσμικό του ρόλο να ενεργεί πάντοτε υπέρ των συμφερόντων του εντολέως του. Επομένως, η παράλειψη ενός Δικηγόρου να αναφέρει στο δικόγραφο του ορισμένες ευνοϊκές για τον αντίδικό του δικαστικές ή άλλες εξελίξεις δεν θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να στοιχειοθετήσει το αδίκημα της (συκοφαντικής) δυσφήμισης ή και της απάτης επί Δικαστηρίου, ακόμη και εάν αποδεικνυόταν ότι ο ενλόγω Δικηγόρος τελούσε εν γνώσει αυτών των εξελίξεων.

Από την άλλη πλευρά, η περαιτέρω ποινικοποίηση τέτοιων παραλείψεων ή και μικρής σημασίας ανακρίβειών που συνηθέστατα παρεισφρύουν στα δικόγραφα, θα μπορούσε να έχει σοβαρές παρενέργειες στο ίδιο το οικοδόμημα της Δικαιοσύνης. Πράγματι, δύσκολα, πλέον, ένας Δικηγόρος θα ήταν διατεθειμένος, εφόσον θα γνώριζε ότι υπάρχει ορατός κίνδυνος τέτοιων ποινικών διώξεων, να υπογράψει οποιαδήποτε δικόγραφο, έστω και αν η συμμετοχή του στις σχετικές διαδικασίες είναι τις περισσότερες φορές υποχρεωτική (ά. 94 ΚΠολΔ για τις αστικές υποθέσεις και ά. 100 ΚΠΔ και 6§2.γ ΕΣΔΑ για τις ποινικές υποθέσεις), καθώς θα αναλογιζόταν τις πιθανές εις βάρος του ολέθριες επιπτώσεις από ορισμένους δικομανείς που θα στρέφονταν με νομικές ακροβασίες εναντίον του. Όμως, παρόμοια προβλήματα θα αντιμετώπιζαν από τέτοιους ανθρώπους και οι άλλοι Λειτουργοί της Θέμιδος, ιδίως δε οι κ.κ. Δικαστές και Εισαγγελείς, για ενέργειές τους που θα ανάγονταν απλώς στο πλαίσιο των νομίμων δικαστικών τους καθηκόντων (π.χ. διότι εξέδωσαν καταδικαστική απόφαση ή άσκησαν ποινική δίωξη, αντίστοιχα, χωρίς το υφιστάμενο αποδεικτικό υλικό να δικαιολογεί πλήρως, κατά την άποψη τέτοιων δικομανών, αυτή την ενέργεια).

6.5 Κάλυψη Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης Δικηγόρων

Καλύπτεται η αποδεδειγμένη Αστική Ευθύνη του Ασφαλισμένου έναντι του εντολέα του για παράβαση επαγγελματικού καθήκοντος λόγω πράξης, ή παράλειψης, η οποία οφείλεται σε ενέργεια από αμέλεια, που συνέβη ή φέρεται να έχει συμβεί στη διάρκεια ισχύος της παρούσας ασφαλιστικής σύμβασης. Απαραίτητη προϋπόθεση για την ισχύ της παρεχόμενης κάλυψης

είναι ότι ο ασφαλιζόμενος είναι κάτοχος των απαιτούμενων από την Ελληνική Νομοθεσία Πτυχίων, Διπλωμάτων και Αδειών για τη νόμιμη άσκηση του επαγγέλματός του ή της επιχείρησής του.

Το πρόγραμμα Ασφάλισης Δικηγόρων μπορεί να δοθεί σε δικηγόρο, που ασκεί ατομικά το επάγγελμα ή σε Δικηγορικές Εταιρίες. Το Ασφαλιστικό όριο των συμβολαίων επαγγελματικής αστικής ευθύνης των δικηγόρων είναι 15.000 ΕΥΡΩ ή 30.000 ΕΥΡΩ ανά συμβάν. Σε περίπτωση που ο πελάτης επιθυμεί μεγαλύτερα όρια μπορεί να τα αναπροσαρμόσει ανάλογα με τις ανάγκες του.

Όσο αναφορά τα ασφάλιστρα, αυτά εξαρτώνται από πολλούς παράγοντες, όπως τα χρόνια άσκησης του επαγγέλματος του δικηγόρου, τα θέματα με τα οποία ασχολείται, τα ετήσια εισοδήματά του, την εμπειρία του. Έτσι δεν είναι δυνατό εκ των προτέρων λοιπόν να καθορίζονται.

Τα συμβόλαια επαγγελματικής αστικής ευθύνης δικηγόρων καλύπτουν τον ασφαλισμένο, μόνο για την δραστηριότητα την οποία αναπτύσσει στην Ελλάδα. Έχουν ετήσια διάρκεια. Η Εταιρία παραμένει υπεύθυνη και μετά τη λήξη της παρούσας σύμβασης για κάθε απαίτηση τρίτου, που θα εγερθεί εντός χρονικής περιόδου δύο ετών για ζημιές που προκλήθηκαν και εμφανίστηκαν κατά την διάρκεια ισχύος της ασφάλισης (Αρχική και Ανανεωμένη) υπό την προϋπόθεση ότι ο ασφαλισμένος και η εταιρία δεν είχαν λάβει γνώση.

6.6 Ειδικές Εξαιρέσεις

Πέραν των εξαιρέσεων των Γενικών Όρων της ασφαλιστικής σύμβασης, εξαιρούνται επίσης ρητά και δεν καλύπτονται απαιτήσεις, οι οποίες αφορούν ή προέρχονται άμεσα ή έμμεσα από κάποιο ή σαν συνέπεια κάποιου από τα πιο κάτω γεγονότα:

1. Από δόλο του ασφαλιζομένου ή των προσώπων που έχουν προστηθεί από αυτόν
2. Απαιτήσεις εξαιτίας οικονομικών ή επενδυτικών συμβουλών ή προβλέψεων με ή χωρίς αντάλλαγμα για κάθε είδους υπόθεση.

3. Οποιαδήποτε εσφαλμένη ερμηνεία ή εφαρμογή ή μη τήρηση των αλλοδαπών νομικών διατάξεων, εκτός ειδικής συμφωνίας
4. Οποιοδήποτε σφάλμα ή αθέτηση υποχρεώσεων σχετικά με τη λογιστική, με λογιστικές ή οικονομικές μεταφορές ή που προκύπτουν από υπεξαιρέσεις των υπαλλήλων του Ασφαλισμένου
5. Τις δραστηριότητες του Ασφαλισμένου ως Προέδρου ή μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου ή του Εποπτικού Συμβουλίου ιδιωτικών επιχειρήσεων, ομίλων, εταιριών, συνεταιρισμών, συλλόγων, σωματείων, ενώσεων ή υπό την ιδιότητα του ως νομικού προϊσταμένου σε αυτά
6. Πτώχευση του Ασφαλισμένου ή αφερεγγυότητα
7. Οποιασδήποτε φύσεως απώλεια εγγράφων, είτε αυτά είναι χειρόγραφα, έντυπα ή αναπαραγόμενα με οποιαδήποτε άλλη μέθοδο είτε απώλεια οποιασδήποτε πληροφορίας που βασίζεται σε ηλεκτρονικούς υπολογιστές ή αποθηκεύεται ηλεκτρονικά, ή από απώλεια υλικών, τα οποία έχουν απολεσθεί και δεν μπορούν να ανευρεθούν ή έχουν καταστραφεί, ενώ είχαν παραδοθεί στον Ασφαλισμένο ή είχαν τεθεί υπό την επιμέλεια, φύλαξη και έλεγχο αυτού (εκτός εάν συμφωνείται διαφορετικά στον πίνακα παροχών) (επέκταση κάλυψης)
8. Οποιαδήποτε εκ προθέσεως ή παράνομη πράξη του Ασφαλισμένου ή των εργαζομένων σε αυτόν.
9. Σωματική και ηθική βλάβη
10. Υποχρέωση που αναλαμβάνει ο Ασφαλισμένος με σύμβαση ή οιοδήποτε άλλου είδους συμφωνία συμπεριλαμβανομένης κάθε ρητής ή σιωπηρής δήλωσης ή εγγύησης
11. Αξιώσεις που ασκήθηκαν μεταξύ των Ασφαλισμένων σύμφωνα με το παρόν ή από ένα οποιοδήποτε μέρος:
 - α) το οποίο ο Ασφαλισμένος άμεσα ή έμμεσα, ελέγχει, διευθύνει ή διοικεί
 - β) στο οποίο ο Ασφαλισμένος είναι εταίρος, σύμβουλος ή εργαζόμενος ή συγγενής
(συμπεριλαμβανομένου του/ της συζύγου)
12. Επίσης η παρούσα ασφαλιστική σύμβαση δεν καλύπτει αποθετικές ζημιές

7. Επαγγελματική Αστική Ευθύνη Λογιστών

7.1 Η Ευθύνη από την Άσκηση του Επαγγέλματος του Λογιστή

Η ευθύνη από την άσκηση του επαγγέλματος του λογιστή ουσιαστικά δεν διαφέρει από την ευθύνη οποιουδήποτε άλλου επαγγέλματος. Τα γεγονότα, βέβαια, που τη δημιουργούν είναι διαφορετικά. Η αύξηση των κανονιστικών απαιτήσεων που πρέπει να τηρεί κάθε επιχειρηματίας (δηλώσεις Φ.Π.Α. κ.λπ., αποδόσεις φόρου, χαρτοσήμου κ.ο.κ.), καθώς και η πολυπλοκότητά τους καθιστά, αφενός μεν, την ανάγκη για υπηρεσίες επαγγελματιών λογιστών σημαντική και απαραίτητη, αφετέρου δε, εκθέτει τους τελευταίους σε διάφορους κινδύνους που θα πρέπει να αντιμετωπίσουν.

Εξάλλου, το κοινό, στα πλαίσια της αυξανόμενης πληροφόρησής του για τα συμβαίνοντα σε άλλες κοινωνίες, γίνεται πιο ευαίσθητο στην αναζήτηση των δικαιωμάτων του και τη διεκδίκηση αποζημιώσεων, σε περίπτωση λαθών.

7.2 Νομικό Υπόβαθρο

Η ευθύνη των λογιστών βασίζεται γενικά στον Αστικό Κώδικα που αφορά όλους τους πολίτες και επαγγελματίες και εξειδικεύεται με ένα πλέγμα νόμων και διατάξεων, με κυριότερα το Ν.2515/97, το Ν.2873/2000, το Π.Δ. 340/1998, κ.λπ. Ο Ν. 2873/2000, για παράδειγμα, στο άρθρο 38 ορίζει ότι είναι υποχρεωτική η υπογραφή δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος και ΦΠΑ από λογιστή-φοροτεχνικό.

Οι παραπάνω νόμοι και διατάξεις προβλέπουν συγκεκριμένα καθήκοντα και υποχρεώσεις των λογιστών καθώς και την ποινική ευθύνη που έχουν για τις περιπτώσεις φοροδιαφυγής ή ανακριβών δηλώσεων στις φορολογικές Αρχές των πελατών τους ωστόσο, δεν έχουν σαφείς διατάξεις για την Αστική Ευθύνη τους ούτε κάνουν μνεία για το ύψος της οφειλόμενης αποζημίωσης.

Σημειώνεται ότι, σε άλλες χώρες, οι επαγγελματικές ενώσεις των λογιστών (αντίστοιχες με το οικονομικό επιμελητήριο) θέτουν ως απαραίτητη προϋπόθεση, για την εγγραφή κάποιου μέλους, την ύπαρξη μιας ελάχιστης ασφαλιστικής κάλυψης.

7.3 Σχέση Λογιστών και Τρίτων

Η σχέση μεταξύ λογιστών και των πελατών τους είναι μια συμβατική σχέση, ενώ δεν συμβαίνει αυτό για τη σχέση μεταξύ λογιστών και τρίτων, οι οποίοι μπορεί να ζημιωθούν από πράξεις ή παραλείψεις των λογιστών π.χ. αν στηριζόμενοι σε λανθασμένους λογαριασμούς που προετοίμασαν οι λογιστές, λάβουν κάποια επιχειρηματική απόφαση.

Αυτό οδηγεί στο ερώτημα αν ο λογιστής οφείλει να προστατεύει εκτός από τον πελάτη του και οποιονδήποτε τρίτο.

Ο λογιστής αλλά και ο επιχειρηματίας θα μπορούσαν να θεωρηθούν υπεύθυνοι για οποιαδήποτε ζημιά υποστούν οι τρίτοι, εξαιτίας της δουλειάς του λογιστή, αν ο ίδιος το γνωρίζει ή μπορεί εύλογα να το προβλέψει.

Αυτό είναι εύκολο να συμβεί στις περιπτώσεις που ο λογιστής υπογράφει σε έγγραφα (ανακοινώσεις /καταστάσεις) που είναι προσιτά στο κοινό. Ο προσδιορισμός της ευθύνης προς τρίτους εξαρτάται προφανώς από το ρόλο του λογιστή. Αν ενεργεί π.χ. σαν εκκαθαριστής μιας επιχείρησης ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο που υπόκειται σε ειδική νομοθεσία, που ορίζει σαφώς την ευθύνη του, είναι προφανώς υπεύθυνος προς τρίτους για ζημιές που τυχόν θα υποστούν αυτοί σαν συνέπεια της αμέλειάς του ή τη μη τήρηση εκ μέρους του των προβλέψεων της νομοθεσίας. Αν συμμετέχει στη σύνταξη φυλλαδίων, είναι υπεύθυνος για τις ζημιές που θα υποστούν οι τρίτοι που βασίστηκαν στα φυλλάδια αυτά, εφόσον ανακαλυφθεί αργότερα ότι περιείχαν αναληθείς δηλώσεις.

7.4 Καθορισμός Ευθύνης

Στο Αστικό Δίκαιο, το πρόσωπο που ισχυρίζεται ότι κάποιος του προξένησε ζημιά πρέπει και να το αποδείξει. Στην περίπτωση του λογιστή, για να αποδειχθεί ότι έχει προκαλέσει κακόβουλα ζημιά ή ότι αμέλησε στην άσκηση των καθηκόντων του, θα πρέπει να εξεταστούν οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες συνέβη αυτό. Επιπλέον, ο ζημιωθείς πρέπει να αποδείξει ότι ο λογιστής υπερέβη τα όρια των δικαιωμάτων του. Η αιτιώδης συνέπεια πράξεων/ παραλείψεων του λογιστή και της ζημιάς που προκαλείται καθορίζεται από το δικαστήριο, που πρέπει να εξετάσει τις περιστάσεις της υπόθεσης.

7.5 Ζημιές

Παρόλο που όλοι πιστεύουμε ότι δεν θα μας συμβεί ζημιά, ζημιές δυστυχώς συμβαίνουν και, όπως προαναφέρθηκε, η βαθμιαία γνώση εκ μέρους του κοινού για τα δικαιώματά του οδηγεί σε αυξημένο αριθμό απαιτήσεων, τόσο σε συχνότητα όσο και σε ποσά. Πολύ περισσότερο, όταν μπαίνουν στη μέση λεφτά. Οι παθόντες εύκολα καταθέτουν αγωγές, είτε γιατί πιστεύουν ότι, κατά την άποψή τους, δίκαια έχουν αξιώσεις είτε για να “ανιχνεύσουν το τοπίο και ό,τι κερδίσουν.

Στην περίπτωση των λογιστών, των οποίων οι δραστηριότητες είναι πολύπλευρες, οι ευθύνες και οι ζημιές που μπορούν να προκληθούν από αυτούς είναι ποικίλες, π.χ.

A. Ανεπαρκείς γνώση της φορολογικής νομοθεσίας με αποτέλεσμα εσφαλμένη συμβουλή, σε ότι αφορά τις οικονομικές ή περιουσιακές συναλλαγές των πελατών.

B. Λανθασμένη εκτίμηση περιουσιακών στοιχείων.

Γ. Παράλειψη ανακάλυψης δόλου ή απάτης συνεπεία ανεπαρκούς και ελλιπούς ελέγχου.

Δ. Οικονομικές ή περιουσιακές ζημιές πελατών ένεκα επιχειρηματικών αποφάσεων, βασιζόμενων σε αναληθείς και εσφαλμένες εκθέσεις.

7.6 Αιτίες Ζημιάς

Η εμπειρία δείχνει ότι αιτία για απαιτήσεις μπορεί να είναι τα εξής:

- Σημαντικός όγκος δουλειάς που δημιουργεί πίεση, οπότε είναι “εύκολο” να ξεφύγει κάτι ή να μη δοθεί η δέουσα προσοχή σε κάτι
- Συνεννόηση που δεν γίνεται απευθείας αλλά μέσω τηλεφώνου ή e-mails και μπορεί να δημιουργήσει παρανοήσεις με τους πελάτες.
- Ανεπαρκής επίβλεψη των υπαλλήλων/ βοηθών
- Μη έγκαιρη ενημέρωση για τις αλλαγές στο επάγγελμα.
- Βλάβη στα μηχανήματα υποστήριξης του γραφείου (computer, fax, τηλέφωνα, κ.λπ).

Κανείς δεν μπορεί να αποφύγει τα ανθρώπινα λάθη, που πάντα θα συμβαίνουν. Όταν όμως συμβούν, μόνον η τύχη υπαγορεύει αν θα οδηγήσουν ή όχι σε απαίτηση για ζημιά.

7.7 Ύψος των Ζημιών

Το ύψος των ζημιών καθορίζεται από το δικαστήριο, αφού ληφθούν υπόψη: α) Οι περιστάσεις κάτω από τις οποίες προκλήθηκε η ζημιά και β) η πραγματική απώλεια που υπέστη ο ζημιωθείς τρίτος, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων που θα δημιουργηθούν εξαιτίας της ζημιάς.

7.8 Καλύψεις

Βασική πρόνοια του ασφαλιστηρίου συμβολαίου είναι να αποζημιώσει τους ασφαλισμένους για απαιτήσεις που θα γίνουν εναντίον τους, κατά τη διάρκεια ισχύος του συμβολαίου, για παραβάσεις (συμβατικές ή εξ αδικοπραξίας, εξαιτίας αμέλειας, λάθους ή παραλείψεων στην άσκηση της επαγγελματικής τους δραστηριότητας). Είναι σημαντικό, επίσης, ότι το ασφαλιστήριο συμβόλαιο καλύπτει και τα νομικά έξοδα που δημιουργεί η απαίτηση. Ανεξάρτητα από το ύψος της απαίτησης (μεγάλη, μικρή ή διερευνητική), τα έξοδα είναι πολλές φορές τεράστια και δυσβάσταχτα για τον επαγγελματία λογιστή. Ακόμη και σε περίπτωση δικαστικής νίκης και απόρριψης της απαίτησης, κάποια έξοδα δεν είναι ανακλήσιμα. Είναι δυνατόν να δοθεί και προκαταβολή για την αντιμετώπιση των υψηλών εξόδων που προαναφέρθηκαν. Υπό προϋποθέσεις καλύπτονται :

α) Οι ανέντιμες, ψευδείς, εγκληματικές ή κακόβουλες πράξεις ή παραλείψεις των υπαλλήλων του λογιστή (λογιστικού γραφείου).

β) Τα έξοδα για την ανασύσταση ή αντικατάσταση εγγράφων που καταστράφηκαν, χάθηκαν ή αρχειοθετήθηκαν κακώς και δεν βρίσκονται μετά από εύλογη έρευνα.

γ) Τα έξοδα για οποιαδήποτε ανακριτική ή παρόμοια διαδικασία που σχετίζεται με την άσκηση του επαγγέλματος του λογιστή.

δ) Η επέκταση της κάλυψης για απαιτήσεις που οφείλονται σε γεγονότα προγενέστερα της ασφάλισης.

7.9 Όρια της Ασφάλισης

Στο ερώτημα ποιο ποσό θεωρείται αρκετό για την προστασία του λογιστή, η εύκολη και γρήγορη απάντηση είναι όσο περισσότερο μπορεί να αγοράσει. Δεν υπάρχει, δυστυχώς, εύκολος τρόπος υπολογισμού του “άριστου” ποσού για τον καθορισμό του ορίου ασφάλισης της επαγγελματικής αστικής ευθύνης λογιστή. Υπάρχουν, όμως, ορισμένα βασικά κριτήρια που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη σύναψη της ασφάλισης, για να απαντηθεί το ερώτημα: Είναι το ασφαλισμένο όριο αρκετό για να καλυφθούν οι απαιτήσεις όταν πληρωθούν; Με δεδομένο ότι η πληρωμή μπορεί να καθυστερήσει για πολλά χρόνια, πριν την έκδοση τελεσίδικης δικαστικής απόφασης θα πρέπει:

—να εξεταστούν όλες οι πιθανές σημερινές ή μελλοντικές απαιτήσεις

—να εκτιμηθεί το χειρότερο αποτέλεσμα

—να εξεταστεί το μελλοντικό κόστος (επιτόκια, πληθωρισμός, αύξηση των νομικών αμοιβών και εξόδων, απρόβλεπτες αλλαγές στη νομοθεσία, εφέσεις), που θα επηρεάσει το ύψος της ζημιάς.

7.10 Εξαιρέσεις

Δεν καλύπτονται ζημιές:

—από ή που σχετίζονται με χρήση αμιάντου

—από ευθύνη που αναλαμβάνει εκ των προτέρων, συμβατικά ή δίνοντας εγγύηση ο λογιστής, εκτός αν η ευθύνη αυτή θα ήταν δεδομένη, ανεξάρτητα από την ύπαρξη σύμβασης ή εγγύησης.

—Ανέντιμες πράξεις.

—Δυσφήμιση ή εξύβριση (η εξαίρεση αυτή μπορεί να αναιρεθεί).

—Πτώχευση του ασφαλισμένου ή αδυναμία πληρωμής χρεών.

—Πρόστιμα που επιβάλλονται από το νόμο.

7.11 Ασφάλιστρο

Το ασφάλιστρο καθορίζεται με βάση:

—το ύψος της κάλυψης

—τη δραστηριότητα του λογιστή (αριθμός πελατών, ύψος εργασιών-απλές καταχωρήσεις στοιχείων, σύνταξη ισολογισμού, τη σύνταξη δηλώσεων, κ.λπ.)

—την εμπειρία του λογιστή

—προηγούμενες ζημιές/ απαιτήσεις

—την απαλλαγή που θα αναλάβει να πληρώσει εξ ιδίων ο λογιστής

—την περίοδο απαιτούμενων προγενέστερης κάλυψης

—την ύπαρξη ανταγωνιστικής αντασφαλιστικής αγοράς.

Οι λογιστές αντιμετωπίζουν και εκείνοι, σαν επαγγελματίες, πρόβλημα με την αστική ευθύνη των πράξεών τους. Οι πελάτες των λογιστών μπορούν να κινηθούν εναντίον τους για μη τήρηση προθεσμιών, ακατάλληλη προετοιμασία φορολογικών δηλώσεων, καθώς και για λάθη που προκύπτουν από λογιστικούς ελέγχους. Οι επαγγελματικές ευθύνες τους δε σταματούν εκεί όμως. Η ανακριβής καταγραφή εμπορευμάτων, η αποτυχία στην προσπάθεια ανακάλυψης κατάχρησης, η μη συμμόρφωση με λογιστικούς κανονισμούς και οι λανθασμένες φορολογικές συμβουλές μπορούν να επιφέρουν προβλήματα, να προκαλέσουν αγωγές και αξιώσεις. Η ασφάλιση αυτή προσφέρει στους λογιστές τις απαραίτητες καλύψεις που χρειάζονται για να αντεπεξέλθουν στα λάθη ή παραλείψεις που μπορεί να προκύψουν κατά την εργασία τους.

8. Επαγγελματική Αστική Ευθύνη Ασφαλιστικών Συμβούλων

8.1 Η Έννοια και ο Ρόλος του Ασφαλιστικού Πράκτορα

Ασφαλιστικός πράκτορας είναι το πρόσωπο, το οποίο έχει ως αποκλειστικό έργο την ανάληψη με σύμβαση, έναντι προμήθειας, ασφαλιστικών εργασιών στο όνομα και για λογαριασμό των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Ο ασφαλιστικός πράκτορας παρουσιάζει, προτείνει, προπαρασκευάζει, προσυπογράφει ή συνάπτει ο ίδιος ή διά μέσου άλλων διαμεσολαβούντων για λογαριασμό των ασφαλιστικών επιχειρήσεων ασφαλιστικές συμβάσεις. Επίσης παρέχει στα ασφαλισμένα πρόσωπα κάθε αναγκαία συνδρομή κατά τη διάρκεια της ασφαλιστικής σύμβασης και ιδιαίτερα μετά την επέλευση της ασφαλιστικής περίπτωσης.

Τα δικαιώματα, οι υποχρεώσεις και οι αρμοδιότητες των ασφαλιστικών πρακτόρων καθορίζονται με έγγραφη σύμβαση (πρακτοριακή σύμβαση) ανάμεσα στον ασφαλιστικό πράκτορα και στην ασφαλιστική επιχείρηση, που είναι και ο εντολέας του πράκτορα", αντίγραφο της πρακτοριακής σύμβασης υποβάλλεται από την ασφαλιστική επιχείρηση στο Υπουργείο Ανάπτυξης.

8.2 Η Έννοια και ο Ρόλος του Μεσίτη Ασφαλίσεων

Ο μεσίτης ασφαλίσεων είναι το πρόσωπο το οποίο έχει ως αποκλειστικό έργο, κατ' εντολή του ασφαλιζόμενου και χωρίς να δεσμεύεται ως προς την επιλογή της ασφαλιστικής επιχείρησης, να φέρει σε επαφή ασφαλιζόμενους και ασφαλιστικές επιχειρήσεις και στη συνέχεια να προβαίνει σε όλες τις αναγκαίες προπαρασκευαστικές εργασίες για τη σύναψη των ασφαλιστικών συμβάσεων, να λαμβάνει την αποδοχή από την ασφαλιστική επιχείρηση και την έγκριση του ασφαλιζόμενου για το περιεχόμενο της σύμβασης που καταρτίζεται και να βοηθά κατά τη διαχείριση και την εκτέλεση της ασφαλιστικής σύμβασης, ιδιαίτερα σε περίπτωση επέλευσης του ασφαλισμένου κινδύνου.

Ο μεσίτης πρέπει να έχει δεσμεύσει περιουσία ύψους € 200.000 ή να κατέχει ασφαλιστήριο επαγγελματικής αστικής ευθύνης με όριο καλύψεως

τουλάχιστον € 400.000 προς εξασφάλιση της καλής εκτέλεσης των εργασιών του έναντι του εντολέα του. Η ευθύνη του μεσίτη έναντι του ασφαλιζόμενου περιορίζεται στη σωστή τήρηση και εφαρμογή των έγγραφων εντολών του εντολέα του.

8.3 Υποχρεώσεις Ασφαλιστικού Συμβούλου Έναντι του Πελάτη

Σύμφωνα με το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο, δεν γίνεται σαφής αναφορά των υποχρεώσεων του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή ακόμα και στην περίπτωση του Μεσίτη Ασφαλίσεων, έναντι του εντολέα του, ώστε να παρέχεται ασφάλεια δικαίου επί των ελαχίστων υποχρεώσεων του διαμεσολαβητή για παροχή πληροφοριών και συμβουλών τόσο κατά το προκαταρκτικό στάδιο της ασφάλισης, δηλαδή κατά το χρόνο της χορήγησης εντολής ασφάλισης από τον ασφαλιζόμενο προς τον διαμεσολαβητή, όσο, και κατά τη διάρκεια της ασφαλιστικής σχέσης και ιδιαίτερα μετά την επέλευση του ασφαλιστικού κινδύνου. Αντίθετα το άρθρο 12 της κοινοτικής οδηγίας 2002/92 ορίζει μεταξύ άλλων ότι πριν από τη σύναψη της σύμβασης και εν ανάγκη, κατά την τροποποίηση ή την ανανέωσή της, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής παρέχει στον πελάτη τις ακόλουθες, τουλάχιστον, πληροφορίες:

- α) την ταυτότητα και τη διεύθυνσή του
- β) το μητρώο στο οποίο είναι εγγεγραμμένος
- γ) οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση συμμετοχή του που υπερβαίνει ποσοστιαία το 10% επί των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου συγκεκριμένης ασφαλιστικής επιχείρησης.
- δ) οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση συμμετοχή συγκεκριμένης ασφαλιστικής επιχείρησης που υπερβαίνει το 10% επί των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή.
- ε) τις διαδικασίες για την υποβολή καταγγελιών και προσφυγών κατά των ασφαλιστικών διαμεσολαβητών από τους εντολείς τους ή τα ασφαλιζόμενα πρόσωπα.

Επιπλέον, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ενημερώνει τον πελάτη, όσον αφορά στην προτεινόμενη σύμβαση, για το κατά πόσον:

- ί) παρέχει συμβουλές, βάσει της υποχρέωσης της κοινοτικής οδηγίας, να παρέχει αμερόληπτη ανάλυση ή ότι

ii) έχει συμβατική υποχρέωση να ασκεί δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης για λογαριασμό αποκλειστικά συγκεκριμένης ή συγκεκριμένων ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Στην περίπτωση αυτή, μετά από αίτημα του πελάτη, τον ενημερώνει για τις επωνυμίες όλων των εν λόγω ασφαλιστικών επιχειρήσεων ή ότι

iii) δεν έχει συμβατική υποχρέωση να ασκεί δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης αποκλειστικά με μία ή περισσότερες ασφαλιστικές επιχειρήσεις και δεν παρέχει συμβουλές βάσει της υποχρέωσης της κοινοτικής οδηγίας να παρέχει.. αμερόληπτη ανάλυση. Στην περίπτωση αυτή, μετά από αίτημα του πελάτη, τον ενημερώνει για τις επωνυμίες των ασφαλιστικών επιχειρήσεων με τις οποίες συνεργάζεται.

Όταν ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής πληροφορεί τον πελάτη ότι παρέχει συμβουλές βάσει αμερόληπτης ανάλυσης, οφείλει να τις παρέχει βάσει, ανάλυσης ικανού αριθμού ασφαλιστικών συμβάσεων, που διατίθενται στην αγορά, ώστε να είναι σε θέση να συστήσει την ασφαλιστική σύμβαση που θα ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες του συγκεκριμένου πελάτη.

Πριν από τη σύναψη οποιασδήποτε ασφαλιστικής σύμβασης, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής πρέπει να διευκρινίζει τις απαιτήσεις και τις ανάγκες του πελάτη, καθώς και τους λόγους στους οποίους βασίζονται οι συμβουλές που δίδονται στον πελάτη σχετικά με συγκεκριμένο ασφαλιστικό προϊόν.

8.4 Κοινοτική Οδηγία 2002/92

Σύμφωνα με το άρθρο 4 της κοινοτικής οδηγίας 2002/92 θεσπίζεται, καινοτομώντας στις μέχρι σήμερα νομοθετικές ρυθμίσεις του ελληνικού δικαίου για την ασφαλιστική διαμεσολάβηση, την υποχρέωση των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών να διαθέτουν ασφάλιση δικής τους επαγγελματικής αστικής ευθύνης για ποσό τουλάχιστον 1.000.000 ευρώ ανά απαίτηση και 1.500.000 ευρώ συνολικά κατ' έτος για όλες τις απαιτήσεις. Επίσης, ορίζεται ότι:

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των ασφαλισμένων προσώπων στην περίπτωση αδυναμίας του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή να παραδώσει τα ασφάλιστρα που εισέπραξε στην

ασφαλιστική επιχείρηση ή να καταβάλει στους αποζημιούμενους τα ποσά της αποζημίωσης ή να προβεί σε επιστροφή ασφαλίσεων στον ασφαλιζόμενο.

Στις περιπτώσεις αυτές «ενεργοποιείται» η αστική ευθύνη του διαμεσολαβητή έναντι του εντολέα του, που εδώ είναι η ασφαλιστική επιχείρηση. Βλέπουμε, λοιπόν, ότι η υποχρέωση κάλυψης της επαγγελματικής αστικής ευθύνης με την οδηγία της Ε.Ε. αφορά όχι μόνο στον Μεσίτη Ασφάλισης για την κακή (πλημμελή, αν θέλουμε) εκτέλεση της εντολής για ασφάλιση, που του χορηγεί ο (εντολέας) ασφαλιζόμενος, αλλά αφορά και στους ασφαλιστικούς πράκτορες για την υπαίτια αθέτηση, την παραβίαση ή τη μη σωστή εκτέλεση των συμβατικών και νόμιμων υποχρεώσεών τους απέναντι στον δικό τους εντολέα, που εδώ είναι η ασφαλιστική επιχείρηση.

8.5 Επαγγελματική Αστική Ευθύνη Ασφαλιστικού Συμβούλου και Ευρωπαϊκή Ένωση

Καθιερώνοντας την υποχρεωτική ασφαλιστική κάλυψη για κάθε επαγγελματία ασφαλιστή, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιχειρεί να ξεκαθαρίσει την ευρωπαϊκή αγορά της ασφαλιστικής διαμεσολάβησης και να καθιερώσει αυστηρούς κανόνες άσκησης του επαγγέλματος σε όλη την ευρωπαϊκή επικράτεια. Για το λόγο αυτόν προβλέπει τη δημιουργία μητρώου ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών συμβούλων και την υποχρεωτική εγγραφή σε αυτό όλων των προσώπων που ασκούν διαμεσολάβηση (ασφαλιστικοί σύμβουλοι, πράκτορες και μεσίτες). Η εγγραφή στο μητρώο, στο οποίο θα μπορεί να έχει πρόσβαση κάθε ενδιαφερόμενος και φυσικά κάθε ασφαλισμένος, αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας και συνοδεύεται με την υποχρέωση για κάλυψη αστικής ευθύνης. Σε περίπτωση μη εγγραφής τους στο μητρώο τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι τρία χρόνια, χρηματική ποινή μέχρι 300.000 ευρώ και πρόστιμο έως 100.000 ευρώ.

Με την ποινή και το πρόστιμο της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής που παραβιάζει τις διατάξεις του παρόντος είτε πρόκειται περί Έλληνα υπηκόου είτε περί υπηκόου κράτους μέλους.

Η υποχρέωση αυτή, αποτελεί ένα σημαντικό βήμα για την εξυγίανση της αγοράς, αλλά σε κάθε περίπτωση πρόκειται για μια εξαιρετικά υψηλή οικονομική επιβάρυνση, την οποία ο κάθε ασφαλιστής δεν μπορεί να αναλάβει μόνος του. Οι προσπάθειες του Συνδέσμου να προχωρήσει στη σύναψη ομαδικών συμβολαίων, που θα εξασφαλίζουν την κάλυψη για αστική ευθύνη των μελών του έναντι ενός εύλογου ετήσιου ασφαλίστρου, δεν μπορούν να υποβαθμίσουν την ευθύνη των ίδιων των ασφαλιστικών εταιρειών, η πλειονότητα των οποίων απασχολεί ασφαλιστικούς συμβούλους με τη μορφή της αποκλειστικής εκπροσώπησης. Στελέχη της αγοράς, πάντως, αναγνωρίζουν ότι ορισμένες εταιρείες φέρονται διατεθειμένες να αναλάβουν το κόστος που συνεπάγεται η ασφάλιση αστικής ευθύνης για εκείνες τις περιπτώσεις των συμβούλων που πληρούν κάποιες προϋποθέσεις, όπως ένα συγκεκριμένο ύψος παραγωγής, η ποιότητα το χαρτοφυλακίου κ.λπ.

8.6 Κατηγορίες Ασφαλιστικών Συμβούλων

Βάση της κοινοτικής οδηγίας, οι ασφαλιστικοί σύμβουλοι κατηγοριοποιούνται:

1. Στους συνδεδεμένους ασφαλιστικούς διαμεσολαβητές, όπου θα ανήκουν οι ασφαλιστικοί σύμβουλοι και οι συντονιστές.
2. Στους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές, όπου θα ενταχθούν οι μεσίτες ασφαλίσεων και οι πράκτορες οι οποίοι έχουν οργανωμένες επιχειρήσεις, απασχολούν προσωπικό, έχουν ίδια επαγγελματική εγκατάσταση και ενεργούν για λογαριασμό περισσότερων της μίας ασφαλιστικών επιχειρήσεων.

Είναι φανερό πλέον, ότι από όλες αυτές τις καινοτομίες και αλλαγές, που θα επιφέρει στο σύστημα του δικαίου της ασφαλιστικής διαμεσολάβησης η προσαρμογή της νομοθεσίας της χώρας μας στο κοινοτικό δίκαιο μέσω της οδηγίας 2002/92 της Ε.Ε., τονίζεται ιδιαίτερα η ανάγκη προσαρμογής της επαγγελματικής νοοτροπίας στα νέα χαρακτηριστικά γνωρίσματα και τις καινούργιες απαιτήσεις της ασφαλιστικής αγοράς.

8.7 Αγωγές

Το ενδεχόμενο ο κλάδος που αριθμεί σήμερα 22.000 μέλη (ή 30.000 περίπου εάν στον κλάδο των ασφαλιστικών συμβούλων προστεθούν και οι πράκτορες και οι μεσίτες), να βρεθεί αντιμέτωπος με αγωγές για πράξεις ή παραλείψεις που έχουν ως συνέπεια την οικονομική απώλεια του ασφαλισμένου, αποτελεί μια εξέλιξη στην οποία οι ασφαλιστικές εταιρείες, δεν μπορούν να μείνουν αδιάφορες. Η ευθύνη του ασφαλιστικού κλάδου είναι προφανής, καθώς οι εταιρείες, έχουν τη βασική ευθύνη για τη στρατολόγηση στελεχών, διαμορφώνοντας σε αρκετές περιπτώσεις τους όρους του παιχνιδιού στην αγορά της ασφαλιστικής διαμεσολάβησης. Οι εκτιμήσεις του Συνδέσμου κάνουν λόγο για την έξοδο από την αγορά 6.000 - 7.000 διαμεσολαβούντων, οι οποίοι δεν θα είναι σε θέση, με βάση τα εισοδήματά τους από την ασφαλιστική δραστηριότητα, να αντέξουν το κόστος που συνεπάγεται η υποχρεωτική κάλυψη για αστική ευθύνη που θέτει ως προϋπόθεση η οδηγία για την παραμονή κάποιου στο επάγγελμα.

8.8 Εξαιρέσεις Κοινοτικής Οδηγίας

Μια τέτοια προοπτική θα μπορούσε να θεωρηθεί εύλογη εξέλιξη στο πλαίσιο μιας σταδιακής διαδικασίας εξυγίανσης της ελληνικής αγοράς διαμεσολάβησης, τα πράγματα αρχίζουν να περιπλέκονται μέσα από τις εξαιρέσεις που θέτει ο κοινοτικός νομοθέτης και οι οποίες μπορεί να στρεβλώσουν το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα για τα δεδομένα της ελληνικής πραγματικότητας. Μία από τις χαρακτηριστικότερες περιπτώσεις στρέβλωσης της αγοράς, που μπορεί να επιφέρει η υιοθέτηση της οδηγίας είναι η ρύθμιση που ορίζει ότι, από την υποχρεωτική κάλυψη αστικής ευθύνης, εξαιρούνται ασφαλιστικές συμβάσεις των οποίων «το ποσό των ετήσιων ασφαλίσεων δεν υπερβαίνει τα 500 ευρώ και η συνολική διάρκεια της ασφαλιστικής σύμβασης, δεν υπερβαίνει την περίοδο των πέντε ετών». Η εξαίρεση αυτή έχει καθοριστεί ως ελάχιστο χρηματικό όριο, λαμβάνοντας υπόψη τον υψηλό βαθμό ωρίμασης της ευρωπαϊκής αγοράς. Έτσι, ενώ τα ασφαλιστήρια συμβόλαια μέχρι του ποσού των 500 ευρώ, εξαιρούνται ως χαμηλό επίπεδο ασφαλίστρου σε μια ώριμη αγορά, όπως η ευρωπαϊκή, όπου τα μέσα ετήσια ασφάλιστρα που καταβάλλει κάθε Ευρωπαίος διαμορφώνονται στα 2.100 ευρώ, δεν ισχύει

το ίδιο για την ελληνική αγορά, όπου το μέσο ετήσιο ασφαλιστρο δεν ξεπερνά τα 300 ευρώ. Εύλογα έτσι δημιουργείται προβληματισμός για το κατά πόσον η ρύθμιση αυτή θα συμβάλει στην εξυγίανση της αγοράς και όχι στη δημιουργία νέων συνθηκών ασυδοσίας, στο βαθμό που αρκετοί είναι εκείνοι που μπορούν να ισχυριστούν ότι δεν εμπίπτουν στο πεδίο της εξαίρεσης. Όπως διευκρινίζει ο κ. Λάμπρου, ο στόχος του Ευρωπαϊκού νομοθέτη, που δεν είναι άλλος από την εναρμόνιση της ενιαίας αγοράς, κινδυνεύει να καταστρατηγηθεί εάν τελικώς το όριο των 500 ευρώ, υιοθετηθεί αυτούσιο, μέσα από το υπό επεξεργασία Προεδρικό Διάταγμα και στην ελληνική πραγματικότητα.

8.9 Επιστροφή Ασφαλιστρων

Η ευρωπαϊκή οδηγία προβλέπει επίσης ότι τα κράτη-μέλη θα πρέπει να λάβουν όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των πελατών έναντι αδυναμίας του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή να προβεί σε επιστροφή ασφαλιστρων. Μεταξύ των μέτρων που προτείνεται είναι η απαίτηση από τους ασφαλιστικούς συμβούλους να έχουν χρηματοοικονομική ικανότητα, αντίστοιχη στο 4% των ετήσιων εισπραχθέντων ασφαλιστρων με ελάχιστο όριο τα 15.000 ευρώ. Τα κράτη-μέλη θα πρέπει επίσης να εξασφαλίζουν την καθιέρωση διαδικασιών, οι οποίες θα επιτρέπουν στους πελάτες και ιδιαίτερα στις ενώσεις καταναλωτών, να υποβάλλουν καταγγελίες κατά των ασφαλιστικών συμβούλων. Στο πλαίσιο άλλωστε των υποχρεώσεων που αναλαμβάνει ο ασφαλιστής είναι να ενημερώνει τον πελάτη του για το κατά πόσον συναλλάσσεται προ όφελος μιας εταιρείας ή είναι σε θέση να προτείνει προϊόντα που προέρχονται από έναν ευρύ αριθμό επιχειρήσεων. Έτσι, αν ο ασφαλιστής δηλώνει ότι παρέχει συμβουλές και προϊόντα από ένα ευρύ φάσμα της αγοράς, θα πρέπει να προβαίνει και σε αμερόληπτη και επαρκώς διεξοδική ανάλυση όλων των δυνατοτήτων. Σε κάθε περίπτωση, πάντως, η οδηγία θέτει τον ασφαλιστικό σύμβουλο ενώπιον των ευθυνών του και ήδη τα στοιχεία του υπουργείου Ανάπτυξης, κάνουν λόγο για 300 περίπου ευρωπαϊκούς συμβούλους που έχουν λάβει άδεια ασκήσεως του επαγγέλματος, όταν η ελληνική ασφαλιστική αγορά συμβούλων δεν έχει ακόμα εξασφαλίσει τη δημιουργία του μητρώου των διαμεσολαβούντων. Αν και το εμπόδιο της γλώσσας λειτουργεί ανασταλτικά για την αθρόα είσοδο

ξένων ασφαλιστών στη χώρα μας, κανείς δεν μπορεί να κλείσει τα μάτια του στις επερχόμενες αλλαγές στο επάγγελμα της διαμεσολάβησης, το οποίο η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως αποδεικνύεται μέσα από την οδηγία, αναγνωρίζει ο βασικό μοχλό προώθησης του ασφαλιστικού προϊόντος

8.10 Προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας στην Κοινοτική Οδηγία 2002/92

Αυστηρότερους κανόνες για την επαγγελματική δράση των ασφαλιστικών συμβούλων θέτει το υπουργείο Ανάπτυξης μέσα από σχετικό Προεδρικό Διάταγμα που ενσωματώνει κοινοτική οδηγία για την ασφαλιστική διαμεσολάβηση. Η νέα νομοθετική πρωτοβουλία, αποτελεί ένα ακόμη βήμα για την προστασία του ασφαλισμένου, καθώς ορίζει αυστηρούς κανόνες για την άσκηση του επαγγέλματος του ασφαλιστικού συμβούλου, του μεσίτη ή του πράκτορα, ο οποίος αποκτά αυξημένες ευθύνες απέναντι στον πελάτη.

Η κοινοτική οδηγία που ουσιαστικά έχει τεθεί σε εφαρμογή από τις 19 Ιανουαρίου και αναμένεται να ενσωματωθεί στο εσωτερικό δίκαιο μέσα το υπό επεξεργασία Προεδρικό Διάταγμα, ανοίγει το δρόμο για προσφυγές των ασφαλισμένων στη Δικαιοσύνη, διεκδικώντας την καταβολή αποζημιώσεων για επαγγελματική αμέλεια των ασφαλιστών, που είχε ως αποτέλεσμα την οικονομική ζημία του ασφαλισμένου. Με τον τρόπο αυτόν ανοίγει και επισήμως τη συζήτηση για την αξιοπιστία και την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών, θίγοντας ένα από τα πιο ευαίσθητα θέματα στην ιδιωτική ασφάλιση. Όπως σημειώνουν εκπρόσωποι της αγοράς, οι αλλαγές που θα επέλθουν μέσα από την υιοθέτηση της κοινοτικής οδηγίας, θα οδηγήσουν σταδιακά στην αλλαγή της δομής της αγοράς, καθώς θέτουν σε νέα βάση τόσο τη σχέση ασφαλισμένων και ασφαλιστών όσο και τη σχέση ασφαλιστικών εταιρειών και των συνεργατών τους.

Ε. Προγράμματα Εταιριών στην Επαγγελματική Αστική Ευθύνη

1. Προγράμματα Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης Ιατρού των Εταιριών Interamerican και Εθνικής Ασφαλιστικής

Interamerican

Ειδικότητα	Παροχές	Όρια Κάλυψης				
		Σχέδιο Α	Σχέδιο Β	Σχέδιο Γ	Σχέδιο Δ	Σχέδιο Ε
Χειρουργός, Νευρολογός, Παιδιατρικός ή Ειδικευμένος	Σωματικές Βλάβες/ Θάνατος Ενός Ατόμου	30.000,00€	50.000,00€	100.000,00€	150.000,00€	300.000,00€
	Υλικές Ζημιές	5.000,00€	5.000,00€	8.000,00€	10.000,00€	15.000,00€
	Ομαδικό Ατύχημα	30.000,00€	50.000,00€	100.000,00€	150.000,00€	300.000,00€
	Σύνολο Ευθύνης Εταιρίας	90.000,00€	150.000,00€	200.000,00€	300.000,00€	600.000,00€
	Ολικά Ετήσια Ασφάλιστρα	170,00€	220,00€	350,00€	490,00€	800,00€

Ειδικότητα	Παροχές	Όρια Κάλυψης				
		Σχέδιο Α	Σχέδιο Β	Σχέδιο Γ	Σχέδιο Δ	Σχέδιο Ε
Μαιευτήρας, Γυναικολόγος	Σωματικές Βλάβες/ Θάνατος Ενός Ατόμου	30.000,00€	50.000,00€	100.000,00€	150.000,00€	300.000,00€
	Υλικές Ζημιές	5.000,00€	5.000,00€	8.000,00€	10.000,00€	15.000,00€
	Ομαδικό Ατύχημα	30.000,00€	50.000,00€	100.000,00€	150.000,00€	300.000,00€
	Σύνολο Ευθύνης Εταιρίας	90.000,00€	150.000,00€	200.000,00€	300.000,00€	600.000,00€
	Ολικά Ετήσια Ασφάλιστρα	200,00€	240,00€	440,00€	570,00€	1.000,00€

Ειδικότητα	Παροχές	Όρια Κάλυψης				
		Σχέδιο Α	Σχέδιο Β	Σχέδιο Γ	Σχέδιο Δ	Σχέδιο Ε
Οδοντίατρος	Σωματικές Βλάβες/ Θάνατος Ενός Ατόμου	30.000,00€	50.000,00€	100.000,00€	150.000,00€	300.000,00€
	Υλικές Ζημιές	5.000,00€	5.000,00€	8.000,00€	10.000,00€	15.000,00€
	Ομαδικό Ατύχημα	30.000,00€	50.000,00€	100.000,00€	150.000,00€	300.000,00€
	Σύνολο Ευθύνης Εταιρίας	90.000,00€	150.000,00€	200.000,00€	300.000,00€	600.000,00€
	Ολικά Ετήσια Ασφάλιστρα	100,00€	140,00€	180,00€	230,00€	400,00€

	Ασφάλιστρα					
Ειδικότητα	Παροχές	Όρια Κάλυψης				
		Σχέδιο Α	Σχέδιο Β	Σχέδιο Γ	Σχέδιο Δ	Σχέδιο Ε
Λοιπές Ειδικότητες	Σωματικές Βλάβες/ Θάνατος Ενός Ατόμου	30.000,00€	50.000,00€	100.000,00€	150.000,00€	300.000,00€
	Υλικές Ζημιές	5.000,00€	5.000,00€	8.000,00€	10.000,00€	15.000,00€
	Ομαδικό Ατύχημα	30.000,00€	50.000,00€	100.000,00€	150.000,00€	300.000,00€
	Σύνολο Ευθύνης Εταιρίας	90.000,00€	150.000,00€	200.000,00€	300.000,00€	600.000,00€
	Ολικά Ετήσια Ασφάλιστρα	130,00€	180,00€	230,00€	280,00€	470,00€

Πέραν των παραπάνω παροχών η εταιρία παρέχει σε όλα τα προγράμμάτα της και για όλες τις ειδικότητες ιατρών, ασφαλιστική κάλυψη για ατυχήματα τα οποία μπορεί να συμβούν σε πελάτες τους από την λειτουργία του χώρου του ιδιωτικού τους ιατρείου και για τα οποία φέρουν ευθύνη, καθώς επίσης και κάλυψη για δικηγορικές αμοιβές και δικαστικά έξοδα στα Αστικά Δικαστήρια εντός των ορίων κάλυψης και στα Ποινικά Δικαστήρια μέχρι 2.000,00€.

Σε περίπτωση που ο ασφαλισμένος επιθυμεί κάλυψη Αστική Ευθύνης για εργατικά ατυχήματα που τυχόν συμβούν στο υπαλληλικό προσωπικό του, τότε γίνεται αναπροσαρμογή των ετήσιων ασφαλίσεων του προγράμματος επιλογής του, λαμβάνοντας υπόψη των αριθμό των υπαλλήλων που εργάζονται για αυτόν.

Εθνικής Ασφαλιστικής

Σύμφωνα με το πρόγραμμα της εταιρίας οι ειδικότητες των γιατρών χωρίζονται σε δύο κατηγορίες :

Κατηγορία Α: Χειρουργοί οποιασδήποτε ειδικότητας, Ορθοπεδικοί, Μαιευτήρες, Γυναικολόγοι, Αναισθησιολόγοι, Ουρολόγοι, Ακτινοθεραπευτές, Οδοντίατροι, Γαστρεντερολόγοι.

Κατηγορία Β: Όλες οι λοιπές ειδικότητες

Σύμφωνα με τις παραπάνω κατηγορίες τόσο τα όρια κάλυψης ,όσο και τα ετήσια ολικά ασφαλιστρα διαμορφώνονται ως έξης:

Α/Α	ΟΡΙΑ ΚΑΛΥΨΕΩΣ	ΕΤΗΣΙΑ ΟΛΙΚΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΑΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ	
		A	B
1	€150.000	€ 1.000,00	€ 800,00
2	€ 300.000	€ 1.300,00	€ 1.050,00
3	€ 450.000	€ 1.600,00	€ 1.300,00
4	€ 600.000	€ 1.900,00	€ 1.550,00
5	€ 800.000	€ 2.300,00	€ 1.900,00
6	€ 1.000.000	€ 2.600,00	€ 2.200,00

Πέραν των παραπάνω καλύψεων στους ιατρούς, η Εθνική Ασφαλιστική παρέχει ασφάλιση και σε θεραπευτικά και διαγνωστικά ιδρύματα ακολουθώντας των παραπάνω πίνακα, λαμβάνοντας επιπλέον υπόψη απαλλαγή ίση με το 20% αυτής που βαρύνει το ασφαλιζόμενο.

2. Προγράμματα Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης Δικηγόρων, Λογιστών, Ασφαλιστικών Συμβούλων των Εταιριών Interamerican και Εθνικής Ασφαλιστική

Αντίστοιχα προγράμματα για δικηγόρους, λογιστές και ασφαλιστικούς συμβούλους και οι δύο εταιρίες δεν έχουν εκδώσει. Μόνο στις περιπτώσεις των ασφαλιστικών συμβούλων και δικηγόρων η Εθνική Ασφαλιστική προχωράει σε έκδοση ασφαλιστηρίων, ύστερα από την συμπλήρωση ερωτηματολογίου από τον εκάστοτε ενδιαφερόμενο.

ΣΤ. Επίλογος

1. Συμπεράσματα Σχετικά με τον Κλάδο της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης

Η ανάγκη προστασίας τόσο της επαγγελματικής δραστηριότητας όσο και της μείωσης του εισοδήματος των ανθρώπων από απρόβλεπτα περιστατικά, τα οποία γεννούν δυσβάστακτη οικονομική επιβάρυνση, οδήγησαν στην θέσπιση θεσμών, με πρώτο αυτό της κοινωνικής ασφάλισης.

Ωστόσο η έλλειψη κρατικής μέριμνας, η απαξίωση των κοινωνικών φορέων(ταμεία κοινωνικής ασφάλισης),αλλά και το αίσθημα αυτοπροστασίας οδήγησαν στην θέσπιση του θεσμού της ιδιωτικής ασφάλισης με κυρίαρχο χαρακτηριστικό αυτού την επικουρικότητα, δηλαδή τον συμπληρωματικό της χαρακτήρα έναντι της κοινωνικής ασφάλισης.

Στο πλαίσιο οργάνωσης, λειτουργίας και ανάπτυξης του θεσμού της ιδιωτικής ασφάλισης, λειτούργησε και λειτουργεί ο κλάδος της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης.

Σκοπός του κλάδου ήταν και είναι η κάλυψη σωματικών βλαβών ή υλικών ζημιών σε τρίτους από την άσκηση επαγγέλματος.

Για τον ελληνικό χώρο το ασφαλιστικό προϊόν της επαγγελματικής αστικής ευθύνης αποτελεί κάτι καινούργιο και μη ευρέως γνωστό στις επαγγελματικές ομάδες, όπως είναι αυτές των γιατρών, δικηγόρων, λογιστών και ασφαλιστικών συμβούλων.

Κατά μια άποψη ο κλάδος της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης στην Ελλάδα σε σχέση με άλλες χώρες της Ευρώπης έχει λαμπρό μέλλον, λόγω της συνεχούς αυξανόμενης ανάγκης της αγοράς για ένα τέτοιο προϊόν.

Ωστόσο κατά μια άλλη άποψη το μέλλον του κλάδου δεν είναι και τόσο ευοίωνο λόγω της δυσκολίας επιλογής των υποψηφίων ασφαλισμένων, μιας και οι ασφαλιστικές εταιρίες έχουν το δικαίωμα επιλογής των πελατών τους, αλλά και του υψηλού κινδύνου των ασφαλιζόμενων επαγγελματιών, με αποτέλεσμα οι ενδιαφερόμενοι να μην μπορούν να ανταποκριθούν τόσο στο υψηλό κόστος ενός τέτοιου προϊόντος, όσο και στις προϋποθέσεις ασφάλισης που θέτουν οι ασφαλιστικές εταιρίες, αλλά επιπλέον να αποθαρρύνει και τις ασφαλιστικές εταιρίες στην δημιουργία προγραμμάτων επαγγελματικής

αστικής ευθύνης, μιας και οι μηνύσεις και οι αγωγές προς τις παραπάνω επαγγελματικές ομάδες αυξάνονται με ραγδαίο ρυθμό και έχουν σαν αποτέλεσμα την αύξηση των ζημιών αλλά και του κόστους το οποίο δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν οι ασφαλιστικές εταιρίες. Χαρακτηριστικό είναι ότι το μερίδιο αγοράς του κλάδου της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης στο σύνολο του κλάδου της Αστικής Ευθύνης φτάνει στην Ελλάδα μόλις το 30%.

Μοναδική λύση, για τον μεγαλύτερο αριθμό ασφαλιστικών εταιριών στην Ελλάδα, σχετικά με τα παραπάνω προβλήματα, είναι η μη δραστηριοποίηση τους στον κλάδο της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης.

Ωστόσο κάποιες κυρίως μεγάλες ασφαλιστικές εταιρίες, όπως η Εθνική Ασφαλιστική και η Interamerican, έχουν σαν λύσεις σχετικά με τα παραπάνω προβλήματα την συνεχή αύξηση των ασφαλίσεων στα προγράμματα Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης, αλλά και την αντασφάλιση και συνασφάλιση με μεγάλες εταιρίες του εξωτερικού.

1. Επιρροή της Ασφάλισης στο Α.Ε.Π

Πολλοί θεωρούν ότι η ασφάλιση πέρα από τη σιγουριά που παρέχει στα άτομα και τις επιχειρήσεις της οικονομίας δρα αντιπληθωριστικά. Συχνά μας ενδιαφέρει να συγκρίνουμε την παραγωγή ασφαλιστρών με το Α.Ε.Π (Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν).

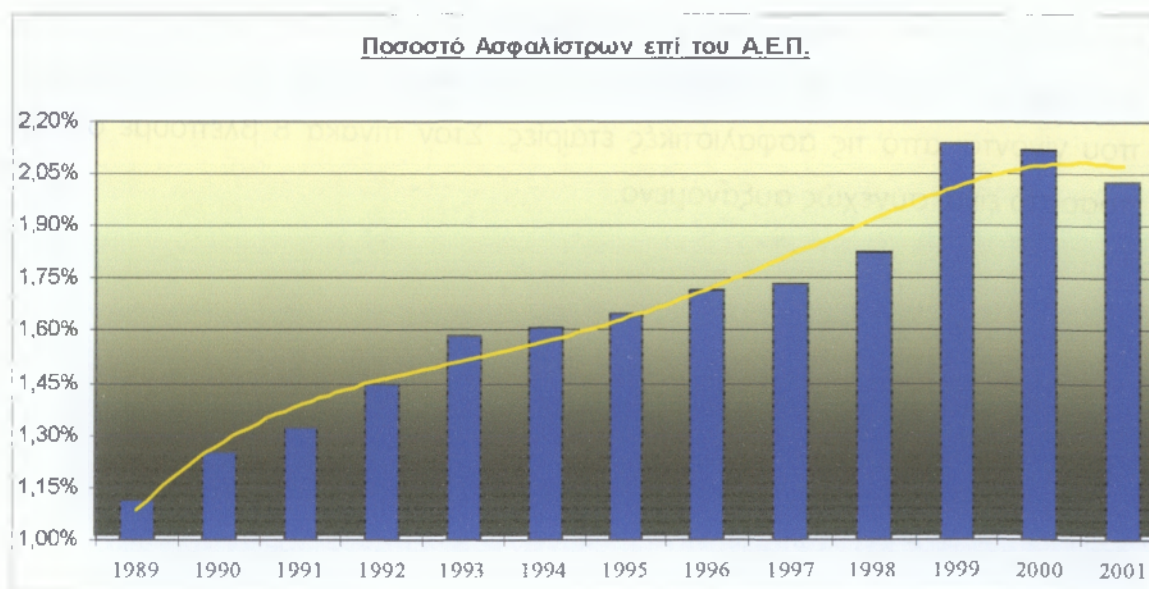
ΠΙΝΑΚΑΣ 8

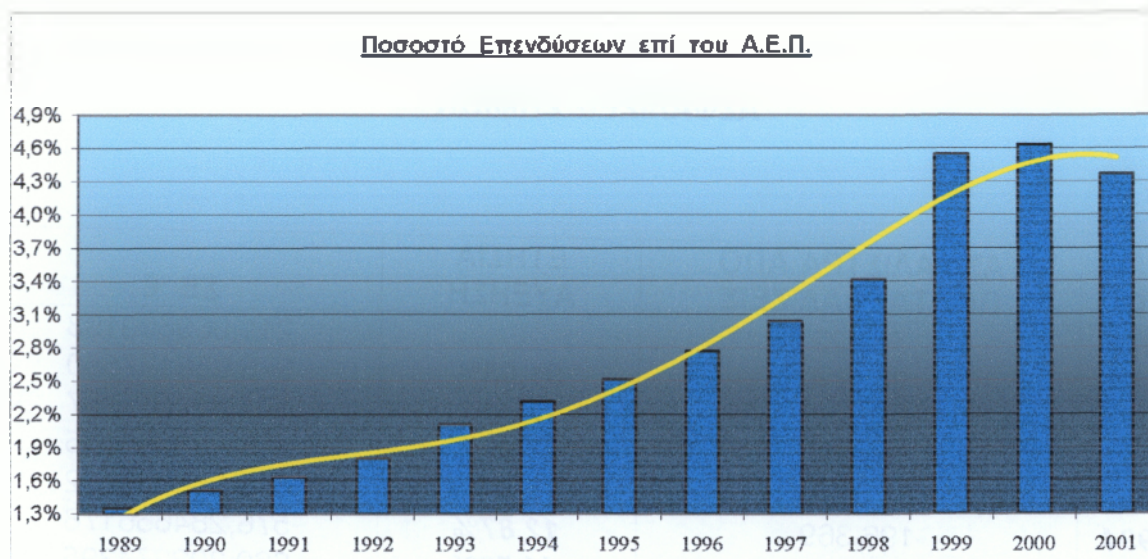
(σε εκατ.) ΕΤΗ	ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ	ΣΕ €	Α.Ε.Π.	ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ ΣΤΟ Α.Ε.Π.
1989	120.494,00	353,6141	10.826.700,00	1,11%
1990	162.565,00	477,0800	12.973.398,00	1,25%
1991	209.681,00	615,3514	15.848.243,00	1,32%
1992	272.124,00	798,6031	18.766.104,00	1,45%
1993	335.496,00	984,5811	21.135.716,00	1,59%
1994	386.447,00	1.134,1071	23.983.636,00	1,61%
1995	443.044,00	1.300,2025	26.883.500,00	1,65%
1996	513.445,00	1.506,8085	29.935.080,00	1,72%
1997	574.177,00	1.685,0389	33.132.660,00	1,73%
1998	658.841,00	1.933,5026	36.449.172,00	1,83%
1999	820.865,00	2.408,9949	38.449.172,00	2,13%
2000	876.596,00	2.572,5488	41.371.372,00	2,12%
2001	900.246,00	2.641,9545	44.446.092,00	2,03%

Τα ασφάλιστρα που εισπράττονται, συνήθως προκαταβολικά, επενδύονται. Και όπως κάθε επένδυση βοηθάει στην ανάπτυξη της οικονομίας. Γι' αυτό μας ενδιαφέρει να συγκρίνουμε το ΑΕΠ με τις επενδύσεις που γίνονται από τις ασφαλιστικές εταιρίες. Στον πίνακα 8 βλέπουμε ότι το ποσοστό είναι συνεχώς αυξανόμενο.

(σε εκατ.) ΕΤΗ	ΣΥΝΟΛΟ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ	ΣΕ €	Α.Ε.Π.	ΠΟΣΟΣΤΟ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ Α.Ε.Π.
1989	146.189,00	429,0213	10.826.700,00	1,35%
1990	195.986,00	575,1607	12.973.398,00	1,51%
1991	258.848,00	759,6420	15.848.243,00	1,63%
1992	338.037,00	992,0382	18.766.104,00	1,80%
1993	445.118,00	1.306,2891	21.135.716,00	2,11%
1994	556.230,00	1.632,3698	23.983.636,00	2,32%
1995	676.366,00	1.984,9332	26.883.500,00	2,52%
1996	828.503,00	2.431,4101	29.935.080,00	2,77%
1997	1.006.950,00	2.945,2502	33.132.660,00	3,04%
1998	1.232.240,00	3.438,2421	36.449.172,00	3,42%
1999	1.748.244,00	4.574,2362	38.449.172,00	4,55%
2000	1.917.416,00	4.954,9024	41.371.372,00	4,63%
2001	1.940.749,00	5.695,5216	44.446.092,00	4,37%

Όπως βλέπουμε το ποσοστό των ασφαλίσεων επί του Α.Ε.Π. είναι αρκετά επηρεασμένο από το αντίστοιχο διάγραμμα της παραγωγής των ασφαλίσεων ζωής. Αυτό γιατί και η συνολική παραγωγή είναι επηρεασμένη από την παραγωγή των ασφαλίσεων ζωής. Η συνολική παραγωγή είναι το άθροισμα της παραγωγής των ασφαλίσεων ζωής και ζημιών. Και ενώ η παραγωγή των ασφαλίσεων ζημιών είναι μία σχεδόν ευθεία γραμμή, η συνολική παραγωγή είναι λίγο πιο ομαλοποιημένη.

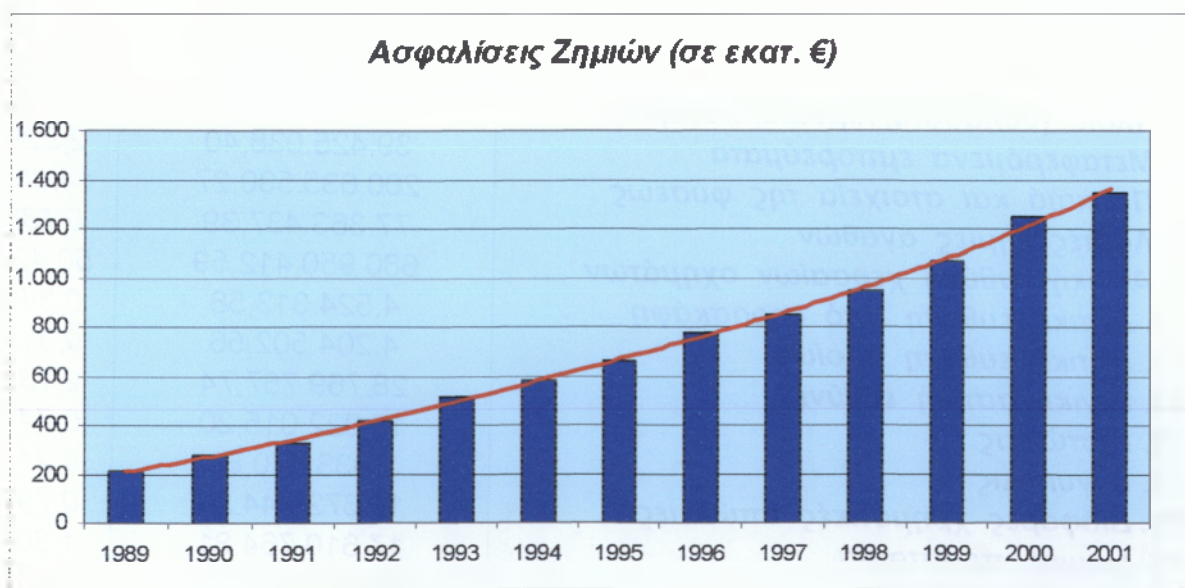

2. Παραγωγή Ασφαλίσεων στον Κλάδο Ζημιών

Οι 10 πρώτες ασφαλίσεις ζημιών έχουν στην αγορά μέγεθος μόλις το 62,29%. Αυτό οφείλεται κυρίως στο ότι στις ασφαλίσεις ζημιών έχουμε πολύ περισσότερες εταιρίες. Μπορούμε επίσης να το αποδώσουμε στην ιδιομορφία του κλάδου και στους κινδύνους που καλύπτει.

Παρακάτω βλέπουμε την παραγωγή των ασφαλίσεων από 1989-2001. Μπορούμε να δούμε ότι οι ασφαλίσεις ζημιών έχουν μια αρκετά σταθερή, αλλά και ανοδική, πορεία.

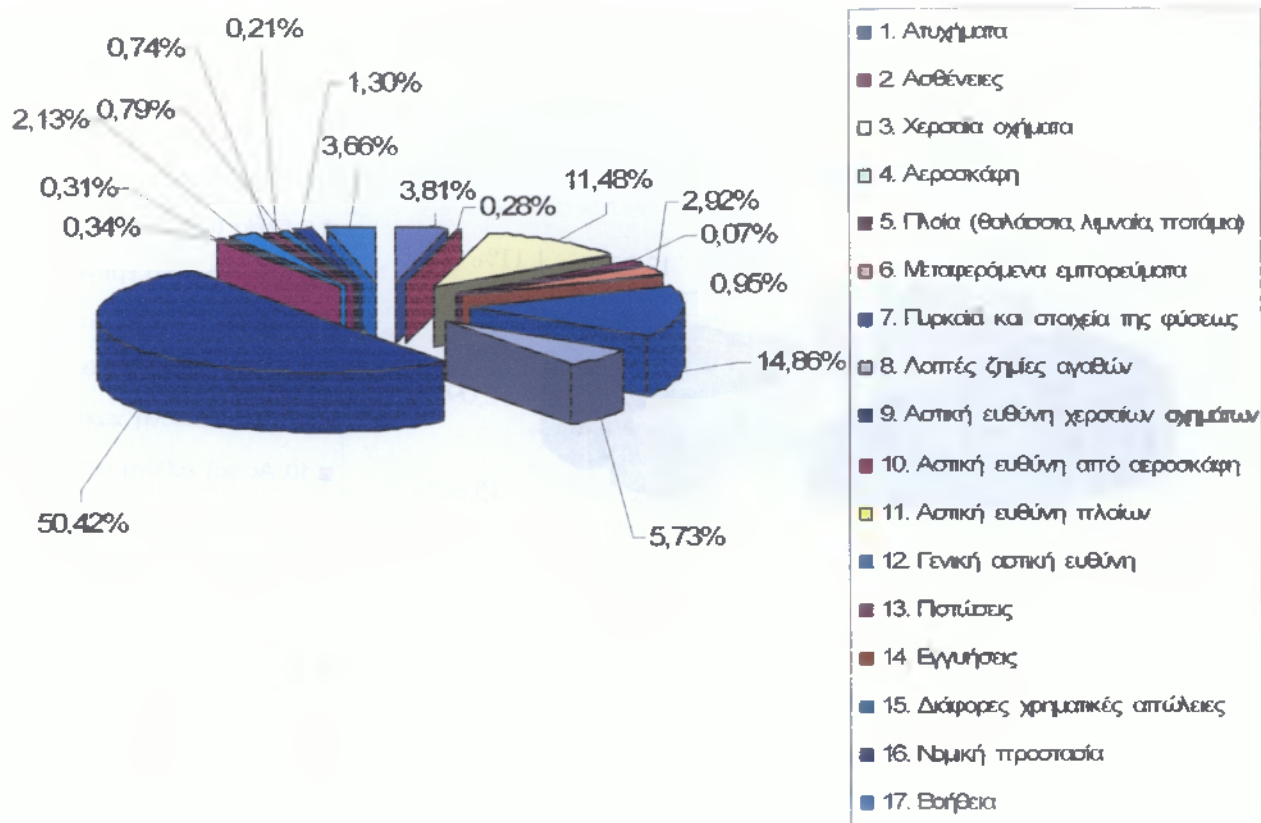
ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ ΖΗΜΙΩΝ

(σε
εκατ.)

ΕΤΗ	ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΑΠΟ ΠΡΩΤΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ	ΕΤΗΣΙΑ ΑΥΞΗΣΗ	ΣΕ €
1989	71.922		211,069699193
1990	94.274	31,08%	276,666177550
1991	110.685	17,41%	324,827586207
1992	140.978	27,37%	413,728539985
1993	173.979	23,41%	510,576669112
1994	196.369	12,87%	576,284666178
1995	224.998	14,58%	660,302274395
1996	265.444	17,98%	778,999266324
1997	288.082	8,53%	845,435069699
1998	321.552	11,62%	943,659574468
1999	364.452	13,34%	1.069,558327219
2000	426.518	17,03%	1.251,703595011
2001	460.164	7,89%	1.350,444607483

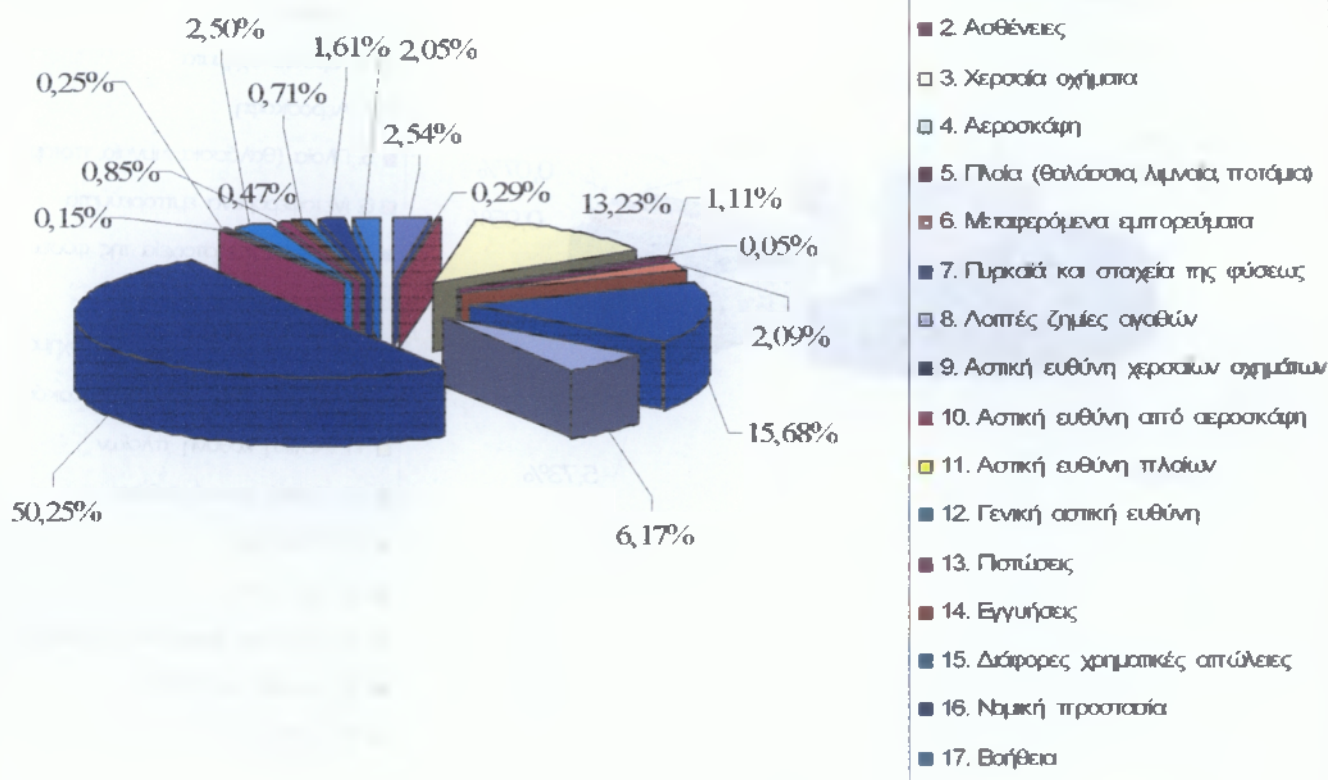
Παραγωγή ασφαλίστρων κλάδου ζημιών έτους 2001

Κλάδος	Ασφάλιστρα από Πρωτασφαλίσεις	Ποσοστό (%)
1. Ατυχήματα	51.395.792,87	3,81%
2. Ασθένειες	3.833.375,17	0,28%
3. Χερσαία οχήματα	155.062.604,28	11,48%
4. Αεροσκάφη	888.154,61	0,07%
5. Πλοία (θαλάσσια, λιμναία, ποτάμια)	12.844.728,91	0,95%
6. Μεταφερόμενα εμπορεύματα	39.425.038,40	2,92%
7. Πυρκαϊά και στοιχεία της φύσεως	200.635.530,27	14,86%
8. Λοιπές ζημιές αγαθών	77.363.437,39	5,73%
9. Αστική ευθύνη χερσαίων οχημάτων	680.950.412,59	50,42%
10. Αστική ευθύνη από αεροσκάφη	4.524.313,58	0,34%
11. Αστική ευθύνη πλοίων	4.204.502,56	0,31%
12. Γενική αστική ευθύνη	28.769.757,74	2,13%
13. Πιστώσεις	10.022.015,20	0,74%
14. Εγγυήσεις	2.833.470,83	0,21%
15. Διάφορες χρηματικές απώλειες	10.672.744,23	0,79%
16. Νομική προστασία	17.610.764,81	1,30%
17. Βοήθεια	49.406.489,59	3,66%
ΣΥΝΟΛΟ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΖΗΜΙΩΝ	1.350.443.133,03	100,00%

Παραγωγή ασφαλιστρων κλάδου ζημιών έτους 2004

Κλάδος	Ασφάλιστρα από Πρωτασφαλίσεις	Ποσοστό (%)
1. Ατυχήματα	45.197.640,87	2,54%
2. Ασθένειες	5.078.276,72	0,29%
3. Χερσαία οχήματα	235.120.097,67	13,23%
4. Αεροσκάφη	888.017,36	0,05%
5. Πλοία (θαλάσσια, λιμναία, ποτάμια)	19.757.962,11	1,11%
6. Μεταφερόμενα εμπορεύματα	37.200.185,66	2,09%
7. Πυρκαϊά και στοιχεία της φύσεως	278.571.088,52	15,68%
8. Λοιπές ζημιές αγαθών	109.537.627,01	6,17%
9. Αστική ευθύνη χερσαίων οχημάτων	892.769.080,83	50,25%
10. Αστική ευθύνη από αεροσκάφη	2.576.351,56	0,15%
11. Αστική ευθύνη πλοίων	4.491.073,61	0,25%
12. Γενική αστική ευθύνη	44.344.742,82	2,50%
13. Πιστώσεις	15.070.025,14	0,85%
14. Εγγυήσεις	8.415.303,84	0,47%
15. Διάφορες χρηματικές απώλειες	12.689.126,78	0,71%
16. Νομική προστασία	28.594.995,66	1,61%
17. Βοήθεια	36.413.055,81	2,05%
ΣΥΝΟΛΟ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΖΗΜΙΩΝ	1.776.714.615,97	100,00%

3. Κατά Κεφαλήν Ασφάλιστρα

Αν υπολογίσουμε το λόγο των ασφαλιστρών από πρωτασφαλίσεις προς το σύνολο του πληθυσμού (η εκτίμηση γίνεται περίπου στα μέσα του έτους), τότε έχουμε το δείκτη των κατά κεφαλήν ασφαλιστρών (πίνακας 10).

Βλέπουμε ότι ενώ το 1989 τα κατά κεφαλήν ασφάλιστρα αντιστοιχούσαν σε € 353,6141 ασφάλιστρα ανά κάτοικο το 2001 έφτασαν στα € 2641,9545. Έτσι συμπεραίνουμε ότι η εμπιστοσύνη των Ελλήνων στον κλάδο της ιδιωτικής ασφάλισης αυξάνεται διαρκώς.

Παρόλα αυτά η ασφαλιστική δαπάνη στην Ελλάδα βρίσκεται σε πολύ χαμηλότερο επίπεδο από αυτό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες με παρόμοιο κατά κεφαλήν εισόδημα η αντίστοιχη δαπάνη για ασφάλιση είναι υψηλότερη.

Οι βασικοί λόγοι που συμβαίνει αυτό είναι:

1. Η έλλειψη ασφαλιστικής συνείδησης του Έλληνα πολίτη. Το κράτος δεν προσπαθεί να αναπτύξει από νωρίς αυτή την ασφαλιστική συνείδηση. Στην Ελλάδα είναι χαρακτηριστικό ότι:

- Πάνω από 300.000 αυτοκίνητα κυκλοφορούν ανασφάλιστα, παρόλο που η κάλυψη έναντι τρίτων αστικής ευθύνης είναι υποχρεωτική.

- Στους γενικούς κλάδους το 60 % των ασφαλιστρών αφορά την εκ του νόμου υποχρεωτική κάλυψη της αστικής ευθύνης αυτοκινήτου.

- Περίπου μόνο το 8 % των κτισμάτων είναι ασφαλισμένο και από αυτά μόνο το 30 % είναι ασφαλισμένο για πλημμύρα ή σεισμό.

2. Στην Ελλάδα επικρατεί η αντίληψη ότι το κράτος είναι αποκλειστικά υπεύθυνο για ότι χρειάζεται ο πολίτης. Βέβαια η αντίληψη αυτή σταδιακά υποχωρεί, αφού γίνεται κατανοητό ότι δεν είναι δυνατόν το κράτος να φέρει όλα αυτά τα βάρη. Αυτό φαίνεται από την σημαντικά σταδιακή αύξηση της συμμετοχής σε ιδιωτικά ασφαλιστικά προγράμματα υγείας και συνταξιοδότησης.

3. Τέλος ελλείπει η θέσπιση της αντικειμενικής ευθύνης προς τρίτους καθώς και των υποχρεώσεων λόγω επαγγελματικής ευθύνης (γιατροί, δικηγόροι, μηχανικοί κ.λ.π.)

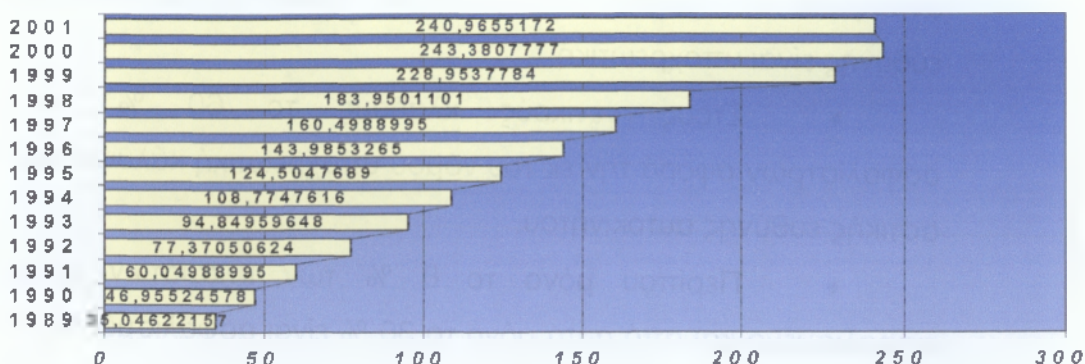
ΠΙΝΑΚΑΣ 10

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ

(σε εκατ.)

ΕΤΗ	ΣΥΝΟΛΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ	ΣΕ €	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ	ΔΡΑΧΜΕΣ	€
1989	120.494,00	353,6141	10,089,550	11.942,00	35,0462
1990	162.565,00	477,0800	10,160,551	16.000,00	46,9552
1991	209.681,00	615,3514	10,247,341	20.462,00	60,0499
1992	272.124,00	798,6031	10,321,883	26.364,00	77,3705
1993	335.469,00	984,5018	10,379,453	32.320,00	94,8496
1994	386.447,00	1.134,1071	10,426,289	37.065,00	108,7748
1995	443.044,00	1.300,2025	10,442,900	42.425,00	124,5048
1996	513.445,00	1.506,8085	10,465,058	49.063,00	143,9853
1997	574.177,00	1.685,0389	10,498,800	54.690,00	160,4989
1998	658.841,00	1.933,5026	10,511,000	62.681,00	183,9501
1999	820.865,00	2.408,9949	10,521,700	78.016,00	228,9538
2000	876.596,00	2.572,5488	10,570,000	82.932,00	243,3808
2001	900.246,00	2.641,9545	10,964,080	82.109,00	240,9655

ΚΑΤΑ ΚΕΦΑΛΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ (σε εκατ. €)

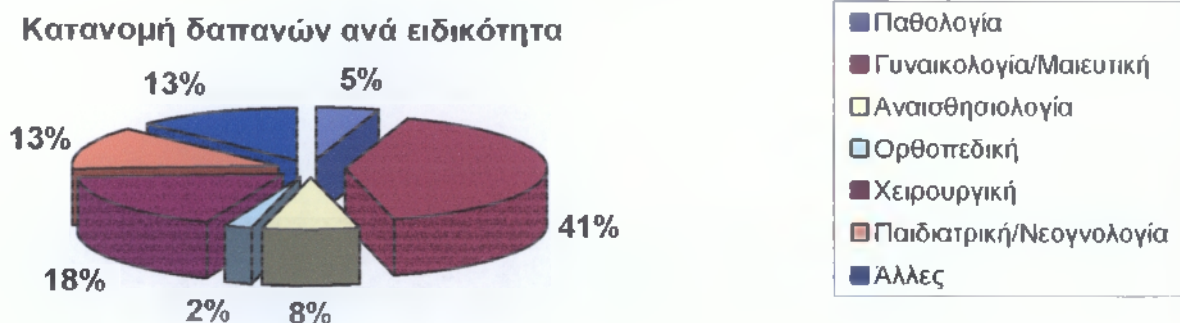

4. Στατιστικά Στοιχεία στο Κλάδο της Επαγγελματικής Ιατρικής Αστικής Ευθύνης των Τεσσάρων Μεγαλύτερων Χωρών

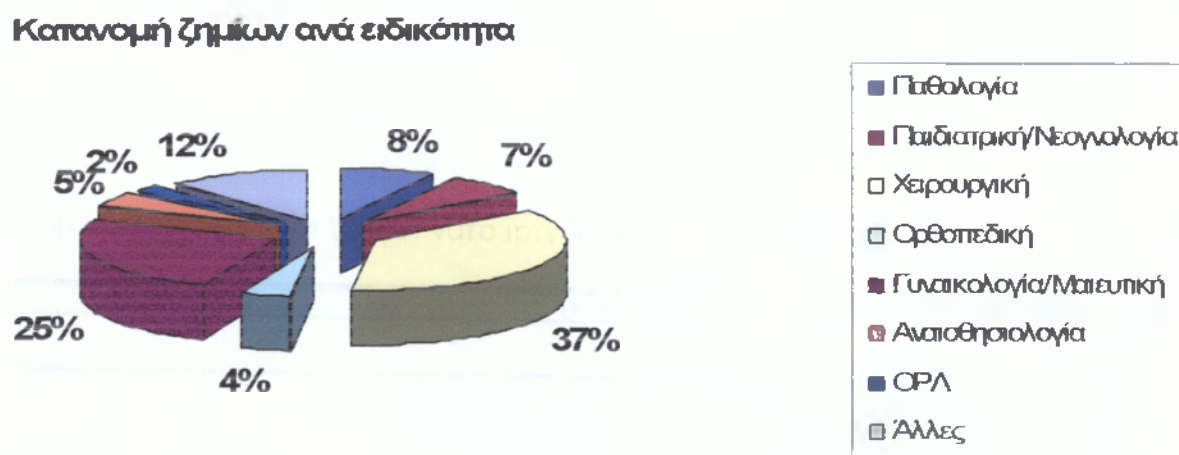
Ο παρακάτω πίνακας δείχνει ορισμένα στατιστικά στοιχεία των τεσσάρων οικονομικά μεγαλύτερων χωρών στην Ευρώπη. Αφορά στοιχεία όσον αφορά τα όρια κάλυψης που προσφέρουν στα προγράμματά ιατρικής αστικής ευθύνης οι ασφαλιστικές εταιρίες των χωρών αυτών, το σύνολο των ασφαλιστρών στον κλάδο της ιατρικής αστικής ευθύνης, τον μέσο χρόνο κλεισίματος της ζημιάς από την ασφαλιστική εταιρία, τα χρονικά όρια δήλωσης της ζημιάς που υπέστη τρίτος από την άσκηση του επαγγέλματος του ασφαλισμένου και τέλος τα ποσοστά από απώλειες των ασφαλιστικών εταιριών από την έκδοση συμβολαίων επαγγελματικής ιατρικής αστικής ευθύνης.

Χώρα	Γερμανία	Αγγλία	Γαλλία	Ιταλία
Όρια	€2,5εκ.-€5εκ.	£ 2.000.000	Ιατροί:€3εκ.-€10εκ. ετησίως Νοσοκομεία:€7,5εκ.- 10εκ. ετησίως	USD 2,5εκ.-5εκ.
Περίοδος Αναγγελίας	3έτη	3 έτη	10 έτη	10 έτη
Σύνολο Ασφαλιστρών Αγοράς	€175.000.000	£175.000.000	€430.000.000	€ 150εκ.
Μέσος Χρόνος Κλεισίματος Ζημιάς	4-5έτη	7 έτη	6-8 έτη	2-3 έτη
Loss Ratio Αγοράς	250%	Ιατροί:50% Νοσοκομεία και άλλα:150%	Ιατροί:50% Νοσοκομεία και άλλα:150%	Περίπου 400%

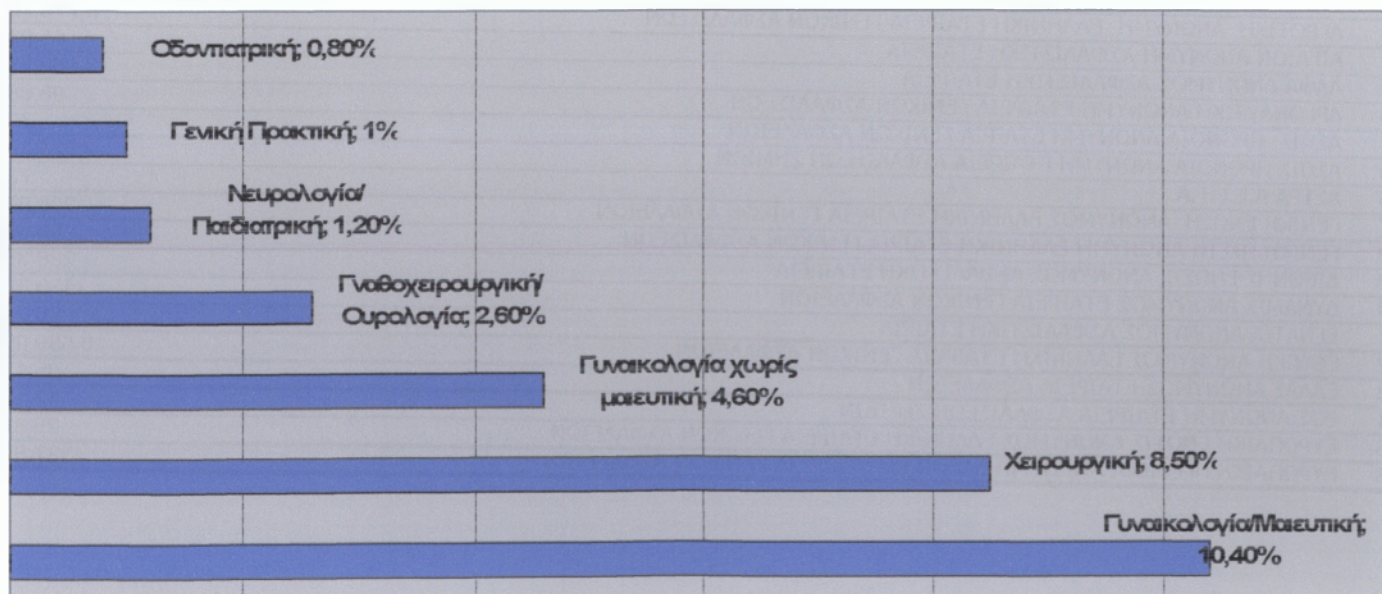
5. Κατανομή Δαπανών ανά Ειδικότητα Ιατρού στην Ευρωπαϊκή Ένωση

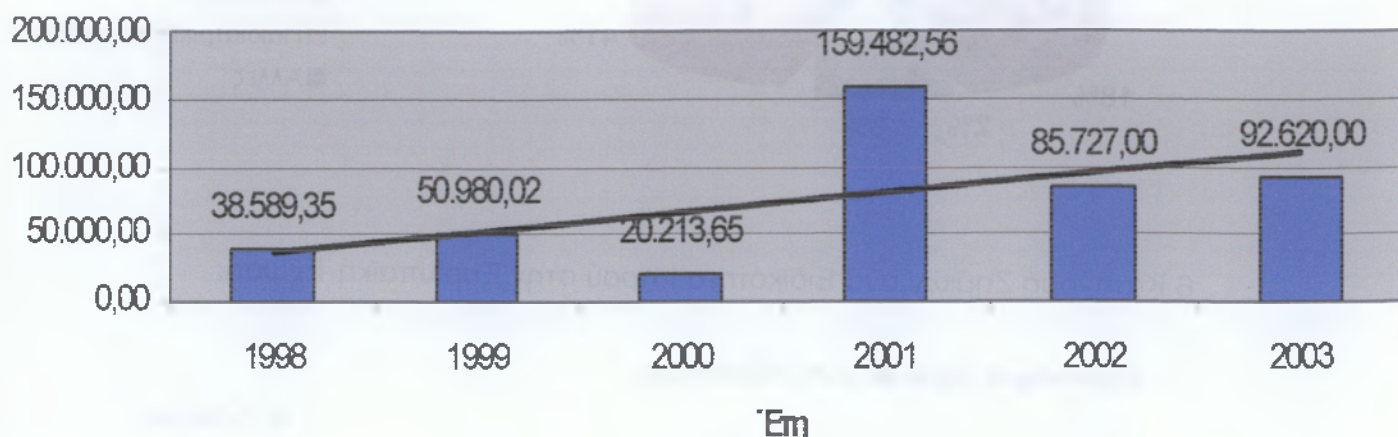
6. Κατανομή Ζημιών ανά Ειδικότητα Ιατρού στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

7. Συντελεστές Ασφαλίσεων για Ιατρούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση

8. Εξέλιξη Ζημιών στην Ασφάλιση Ιατρικής Αστικής Ευθύνης στην Ελλάδα

9. Εταιρίες που δραστηριοποιούνται στον Κλάδο της Γενικής Αστικής Ευθύνης

Κλάδος Ασφάλισης: Γενική αστική ευθύνη (13)		Ασφάλιστρα από Πρωτασφάλιστη
<i>Επισημωμένα Εταιρίες</i>		
ΑΝΩΝΥΜΕΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΤΑΙΡΙΕΣ		
1	ALLIANZ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	2.756.027
2	CGU ΕΛΛΑΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	458.176
3	COMMERCIAL VALUE ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	1.974.081
4	ΕΠΙΧ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	119.981
5	GENERALI HELLAS ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΖΗΜΙΩΝ	4.130.822
6	ING ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	973.304
7	INTERNATIONAL HELLAS ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ	207.704
8	LE MONDE A.A.E.	191.579
9	VICTORIA ΑΝΩΝΥΜΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΗΜΙΩΝ	598.774
10	ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	8.216.761
11	ΑΙΓΑΤΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ	15.934
12	ΑΛΦΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ	3.008.851
13	ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	98.683
14	ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	-700
15	ΑΣΠΙΣ ΠΡΟΝΟΙΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΖΗΜΙΩΝ	2.823.302
16	ΑΣΤΡΑ Α.Ε.Ε.Γ.Α.	730
17	ΓΕΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	236.946
18	ΓΕΝΙΚΗ ΠΙΣΤΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	68.696
19	ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΝΩΣΙΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ	236.356
20	ΔΥΝΑΜΙΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	130.302
21	ΕΓΝΑΤΙΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ	95.274
22	ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	6.699.091
23	ΕΛΛΑΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	85.112
24	ΕΟΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΖΗΜΙΩΝ	12.192
25	ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	25.816
26	ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	37.876

27	ΕΥΡΩΠΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ	450,571.35
28	ΕΥΡΩΣΤΑΡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΚΑΤΑ ΖΗΜΙΩΝ.	192,245.46
29	ΙΜΠΕΡΙΑΛ ΕΛΛΑΣ Α.Ε.Γ.Α.	5,339.52
30	ΙΝΤΕΡΑΜΕΡΙΚΑΝ ΥΓΕΙΑΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ	0.00
31	ΙΝΤΕΡΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΖΗΜΙΩΝ Α.Ε.	5,318,863.08
32	ΙΝΤΕΡΛΑΪΦ (INTERLIFE) ΑΝΩΝΥΜΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	380,882.96
33	ΙΝΤΕΡΣΑΛΟΝΙΚΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΖΗΜΙΩΝ	39,503.61
35	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΕ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	1,313.48
36	ΟΡΙΖΩΝ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	833,499.51
37	ΠΕΡΣΟΝΑΛ ΙΝΣΟΥΡΑΝΣ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ	37,822.98
38	ΝΕΟΣ ΠΟΣΕΪΔΩΝ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ	20,261.28
39	ΣΙΔΕΡΗΣ Γ. Α.Ε.Γ.Α.	55,749.24
40	ΣΚΟΥΡΤΗΣ Γ.Η, ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ	5,479.14
41	ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ	101,010.17
42	ΥΔΡΟΓΕΙΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΤΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ	369,486.85
43	ΦΘΙΝΙΕ ΜΕΤΡΟΛΑΪΦ ΕΜΠΟΡΙΚΗ Α.Ε.Α.Ε.	2,674,605.01
44	ΩΜΕΓΑ ΑΝΩΝΥΜΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΡΙΑ	67,419.49
	Γενικά Σύνολα Ανωνύμων Ασφαλιστικών Εταιριών	44,344,742.82
	ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ	
1	DEUTSCHE UNIVERSA ALL.VERS.A.G.	17,242.94
2	GERLING KONZERN UAC	2,774,771.36
3	MALAYAN INSURANCE COMPANY INC	2,510.02
4	NATIONAL UNION FIRE INSURANCE COMPANY OF PITTSBURGH	2,653,553.93
5	ROYAL AND SUN ALLIANCE INS.PLC	311,281.10
6	THE TOKIO MARINE	3,343.75
7	ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΚΥΠΡΟΥ	674,028.28
	Γενικά Σύνολα Υποκαταστημάτων	6,436,731.38
	Γενικά Σύνολα Κλάδου Ασφάλισης	50,781,474.20

10. Οργανισμοί-Φορείς της Ελληνικής Ασφαλιστικής Αγοράς

Σε αυτό το σημείο πρέπει να αναφέρουμε ορισμένους οργανισμούς που υπάρχουν στην Ελλάδα και παίζουν σημαντικό ρόλο στην λειτουργία της ασφαλιστικής αγοράς.

Οι οργανισμοί αυτοί είναι:

1. Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος (ΕΑΕΕ)

Οι ασφαλιστικές εταιρίες αισθάνθηκαν την ανάγκη να ιδρύσουν μία ένωση, την Ένωση Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος (*Association of Insurance Companies Greece*). Αυτό είναι το αναγνωρισμένο επαγγελματικό τους σωματείο στην Ελλάδα. Σήμερα αριθμεί 102 εταιρίες, 72 μέλη με την νομική μορφή της ανωνύμου ασφαλιστικής εταιρίας και 30 μέλη υποκαταστήματα αλλοδαπών ασφαλιστικών εταιριών.

2. Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης

Είναι νομικό πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, το οποίο εποπτεύεται από τον Υπουργό Ανάπτυξης και έχει μέλη όλες τις ασφαλιστικές εταιρείες που ασκούν τον κλάδο αυτοκινήτων.

3. Επικουρικό Κεφάλαιο.

Είναι Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου, εποπτευόμενο από τον Υπουργό Ανάπτυξης και έχει υποχρεωτικά μέλη όλες τις ασφαλιστικές εταιρείες που ασκούν τον κλάδο αυτοκινήτου.

4. Ελληνικό Ινστιτούτο Ασφαλιστικών Σπουδών (ΕΙΑΣ)

Είναι το αρμόδιο όργανο για την εκπαίδευση πρακτόρων, μεσιτών και ασφαλιστικών συμβούλων. Επίσης οργανώνει σεμινάρια και διαλέξεις και εκδίδει ασφαλιστικά βοηθήματα.

11. Κατηγορίες Ασφαλιστικών Εταιριών στην Ελλάδα

Οι ασφαλιστικές εταιρίες με έδρα στην Ελλάδα, με κριτήριο την προέλευση του κεφαλαίου τους χωρίζονται σε τέσσερις μεγάλες κατηγορίες :

1) Ασφαλιστικές Εταιρίες υπό τον Έλεγχο Κρατικών Τραπεζών:

Κρατικές τράπεζες είναι κύριοι ιδιοκτήτες ασφαλιστικών εταιριών

- Στον όμιλο της Εθνικής τράπεζας ανήκουν η Εθνική Ασφαλιστική, η Αστήρ, η Πανελλήνιος και η ΕΤΕΒΑ ασφαλιστική. Από το 1997 οι τρεις τελευταίες έχουν απορροφηθεί στην Εθνική Ασφαλιστική .
- Στον όμιλο της εμπορικής τράπεζας ανήκει η Φοίνιξ και η Metrolife οι οποίες συγχωνεύτηκαν το 2002.
- Στον όμιλο της Αγροτικής τράπεζας ανήκουν η Αγροτική ασφαλιστική και η Αγροτική Ζωής.

2) Ασφαλιστικές Εταιρίες θυγατρικές Ξένων Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων:

Είναι ασφαλιστικές εταιρίες θυγατρικές μεγάλων ευρωπαϊκών συγκροτημάτων. Ενδεικτικά αναφέρουμε την Allianz, την Commercial Union , την Nationale Nederlanden και την Generali. Οι μητρικές τους εταιρίες αποσκοπούν στο να αποκτήσουν σημαντικό μερίδιο σε μία αγορά με μεγάλες δυνατότητες ανάπτυξης, την ελληνική ασφαλιστική αγορά .

3) Ασφαλιστικές εταιρίες ιδιωτικών συμφερόντων:

Εδώ μπορούμε να αναφέρουμε την Interamerican, την Ασπίς Πρόνοια και την Ευρωπαϊκή Πίστη , οι οποίες μάλιστα είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών (ΧΑΑ). Υπάρχουν ωστόσο και κάποιες ελληνικές ασφαλιστικές επιχειρήσεις που προγραμματίζουν να εισαχθούν στο ΧΑΑ ώστε να αυξήσουν

τους πόρους χρηματοδότησής τους που είναι απαραίτητοι για μια ραγδαία αναπτυξιακή πολιτική στον τομέα της ασφάλισης.

4) Αλλοδαπές ασφαλιστικές εταιρίες:

Αυτές οι εταιρίες λειτουργούν στην Ελλάδα με τη μορφή υποκαταστήματος. Εδώ δε μπορούμε να συμπεριλάβουμε πληθώρα αλλοδαπών εταιριών που έχουν άδεια να εργασθούν με το καθεστώς της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

12. Εποπτεία της Ιδιωτικής Ασφάλισης (Ν.3229/2004.)

Άρθρο 1

Συνιστάται νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Επιτροπή Εποπτείας Ιδιωτικής Ασφάλισης» (ΕΠ.Ε.Ι.Α.) και με έδρα την Αθήνα, το οποίο εποπτεύεται από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.

Άρθρο 2

1. Σκοπός της Επιτροπής είναι η εποπτεία των ασφαλιστικών επιχειρήσεων με έδρα την Ελλάδα και των υποκαταστημάτων τους στο εξωτερικό, καθώς και των αλλοδαπών ασφαλιστικών επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα, είτε υπό καθεστώς εγκατάστασης είτε υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών και ιδίως ο έλεγχος της τήρησης των διατάξεων περί περιθωρίου φερεγγυότητας, τεχνικών αποθεματικών και η γενικότερη αξιολόγηση της οικονομικής κατάστασης, των συστημάτων εσωτερικού ελέγχου και διαχείρισης κινδύνων και των προοπτικών βιωσιμότητας των εποπτευόμενων ασφαλιστικών επιχειρήσεων, καθώς και ο έλεγχος της εφαρμογής στον ασφαλιστικό τομέα των διατάξεων περί νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

2. Για τους σκοπούς του νόμου αυτού στις ασφαλιστικές επιχειρήσεις περιλαμβάνονται και οι αντασφαλιστικές επιχειρήσεις.

Άρθρο 3

1. Προς εκπλήρωση του σκοπού της η Επιτροπή έχει ιδίως τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) Χορηγεί και ανακαλεί τις άδειες λειτουργίας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, κατ' εφαρμογή των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας για την ιδιωτική ασφάλιση. Οι αποφάσεις για τη χορήγηση και την ανάκληση άδειας δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (Δελτίο Α.Ε. και Ε.Π.Ε.). Με αποφάσεις της Επιτροπής μπορεί να εξειδικεύονται τα προβλεπόμενα από τη νομοθεσία κριτήρια χορήγησης των αδειών αυτών, εφόσον αυτό απαιτείται για την εκπλήρωση των καθηκόντων της.

β) Εποπτεύει την τήρηση της νομοθεσίας, καθώς και τη λειτουργία των ασφαλιστικών εταιριών έως και την εκκαθάρισή τους, ασκώντας όλες τις εποπτικές αρμοδιότητες του Υπουργείου Ανάπτυξης, όπως προβλέπονται στην κείμενη νομοθεσία και ιδίως στα άρθρα 3, 6 παρ. 3, 6α, 6β, 6γ, 7, 8, 9, 10, 11, 12α, 13γ, 15, 15α, 17α, 17γ, 19, 20, 24, 24α, 35, 36, 37, 42, 42β, 42γ, 42δ, 55, 57, 58 και 59 του Ν.Δ.400/1970 (ΦΕΚ 10 Α).

γ) Ρυθμίζει με κανονιστικές πράξεις κάθε ειδικότερο αντικείμενο για την εκπλήρωση του σκοπού της και εν γένει για την εφαρμογή του νόμου αυτού. Όπου παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση για ρύθμιση θεμάτων εποπτείας ασφαλιστικών επιχειρήσεων με υπουργικές αποφάσεις, τα θέματα αυτά ρυθμίζονται εφεξής με πράξεις κανονιστικού χαρακτήρα ή, ανάλογα με τη φύση τους, με αποφάσεις ατομικού περιεχομένου της Επιτροπής. Οι κανονιστικού περιεχομένου αποφάσεις της Επιτροπής δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

δ) Επεξεργάζεται και εισηγείται προς τον εποπτεύοντα Υπουργό και τον Υπουργό Ανάπτυξης και γνωμοδοτεί προς αυτούς, εφόσον της ζητηθεί, για την τροποποίηση και συμπλήρωση του θεσμικού πλαισίου της ιδιωτικής ασφάλισης.

ε) Καθορίζει το περιεχόμενο της εποπτείας των διαμεσολαβούντων προσώπων στις ασφαλίσεις, ιδίως όσον αφορά την τήρηση και το περιεχόμενο του οικείου μητρώου κατά κατηγορία διαμεσολαβούντος, την υποβολή και το περιεχόμενο οικονομικών καταστάσεων ή άλλων οικονομικών και λοιπών στοιχείων αναγκαίων για την άσκηση της εποπτείας.

στ) Καθορίζει με αποφάσεις της τις περιπτώσεις επιβολής τακτικών ή

έκτακτων ελέγχων, τη διαδικασία και τα όργανα διεξαγωγής των ελέγχων αυτών και δύναται να υποχρεώνει τις ελεγχόμενες ασφαλιστικές εταιρίες και τους διαμεσολαβούντες να υποβάλλουν, περιοδικά ή κατά περίπτωση, σε αυτήν ή στα όργανα ελέγχου, όλα τα στοιχεία που είναι αναγκαία για την άσκηση του ελέγχου.

ζ) Επιβάλλει τα προβλεπόμενα από την κείμενη ασφαλιστική νομοθεσία πρόστιμα, πειθαρχικές ποινές και λοιπές διοικητικές κυρώσεις.
η) Συνεργάζεται με άλλες αρχές για την άσκηση εποπτείας και ελέγχου στον ευρύτερο χρηματοοικονομικό τομέα, καθώς και με την Επιτροπή Ανταγωνισμού σε ό,τι αφορά ζητήματα εντοπισμού κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης ή εναρμονισμένων πρακτικών. Συνεργάζεται επίσης με τις αρμόδιες εποπτικές αρχές άλλων κρατών -μελών της Ε.Ε. και του Ε.Ο.Χ. και ανταλλάσσει με αυτές κάθε έγγραφο και κάθε πληροφορία χρήσιμη για την άσκηση της εποπτείας, καθώς και με την Ε.Λ.Τ.Ε. σε ό,τι αφορά θέματα ποιότητας λογιστικών ελέγχων των εποπτευομένων.

θ) Αποφασίζει περί της καταλληλότητας των μετόχων ή προσώπων τα οποία σκοπεύουν να αποκτήσουν ειδική συμμετοχή σε ασφαλιστική επιχείρηση που ιδρύθηκε και λειτουργεί στην Ελλάδα.

ι) Συντάσσει κάθε χρόνο έκθεση πεπραγμένων που υποβάλλει μέσα σε ένα τρίμηνο από τη λήξη του έτους στον Πρόεδρο της Βουλής, τον εποπτεύοντα Υπουργό και τον Υπουργό Ανάπτυξης.

κ) Μπορεί να επιβάλλει στις εποπτευόμενες ασφαλιστικές επιχειρήσεις τη λήψη μέτρων εξυγίανσης, περιλαμβανομένου και του μέτρου υπαγωγής της επιχείρησης υπό καθεστώς αναγκαστικής διαχείρισης και της ανάκλησης της άδειας λειτουργίας.

2. Με πράξεις της Επιτροπής, δημοσιευόμενες στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της προηγούμενης παραγράφου.

3. Η κατά τις κείμενες διατάξεις ποινική δίωξη ασκείται ύστερα από μηνυτήρια αναφορά της Επιτροπής ή αυτεπαγγέλτως.

4. Οι διατάξεις του άρθρου 50 του Ν.Δ. 400/1970 (ΦΕΚ 10 Α΄) εφαρμόζονται ανάλογα στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, τον Γενικό Διευθυντή και στα πρόσωπα που με οποιονδήποτε τρόπο ασκούν ή άσκησαν δραστηριότητα για λογαριασμό της Επιτροπής.

5. Μέχρι την έναρξη λειτουργίας της Επιτροπής οι εποπτικές, λειτουργικές, ελεγκτικές, νομικές και ερευνητικές δραστηριότητες αυτής θα ασκούνται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Ανάπτυξης. Η διαπίστωση του χρόνου έναρξης λειτουργίας της Επιτροπής γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης.

6. Η περίπτωση β' της παρ. 1 του άρθρου 51 του Ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 106 Α') αντικαθίσταται ως εξής: «β. Τα κάθε είδους Ν.Π.Δ.Δ., εξαιρουμένων των Χρηματιστηρίων Αξιών, της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς και της Επιτροπής Εποπτείας της Ιδιωτικής Ασφάλισης, είτε αυτά αποτελούν οργανισμούς κατά τόπο είτε καθ' ύλην αυτοδιοίκησης.»

Άρθρο 4

Τα όργανα διοίκησης της Επιτροπής είναι το Διοικητικό Συμβούλιο, ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου και ο Γενικός Διευθυντής.

Άρθρο 5

1. Η Επιτροπή διοικείται από επταμελές Διοικητικό Συμβούλιο (Δ.Σ.) που είναι το ανώτατο όργανό της και απαρτίζεται από:

- α) τον Πρόεδρο,
- β) έναν εκπρόσωπο της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος υποδεικνυόμενο από αυτήν,
- γ) έναν αναλογιστή εκπρόσωπο της Ένωσης Αναλογιστών Ελλάδος υποδεικνυόμενο από αυτήν,
- δ) έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών,
- ε) έναν εκπρόσωπο του Υπουργείου Ανάπτυξης υποδεικνυόμενο από τον Υπουργό Ανάπτυξης,
- στ) έναν εμπειρογνώμονα,
- ζ) έναν εκπρόσωπο των καταναλωτών, που ορίζεται από το Εθνικό Συμβούλιο Καταναλωτών.

Τα υπό α', δ' και στ' μέλη επιλέγονται από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών. Ο Υπουργός ορίζει ένα από τα μέλη ως Αντιπρόεδρο, ο οποίος είναι ο νόμιμος αναπληρωτής του Προέδρου.

2. Ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. πρέπει να είναι πρόσωπα καταξιωμένα και αναγνωρισμένα στην οικονομική και επιστημονική ζωή του

τόπου ή της δημόσιας διοίκησης. Τα μέλη του πρέπει να είναι πρόσωπα αναγνωρισμένου κύρους της οικονομικής και κοινωνικής ζωής της χώρας και να διαθέτουν ειδικές γνώσεις και εμπειρία σε θέματα της ιδιωτικής ασφάλισης και των χρηματοοικονομικών υπηρεσιών γενικότερα, ώστε να συμβάλλουν με αυτές αποτελεσματικά στην επίτευξη των σκοπών της Επιτροπής.

3. Ο Πρόεδρος, ο Αντιπρόεδρος και τα λοιπά πέντε μέλη του Δ.Σ. διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών για θητεία τεσσάρων ετών. Ο Πρόεδρος μπορεί να αναδιορίζεται για μια δεύτερη το πολύ θητεία. Τα λοιπά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου μπορούν να αναδιορίζονται χωρίς περιορισμό θητειών.

4. Στις συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου παρίσταται και ο Γενικός Διευθυντής της Επιτροπής με δικαίωμα γνώμης χωρίς ψήφο.

5. Οι αποδοχές του Προέδρου, καθώς και οι αμοιβές των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου καθορίζονται από τον εποπτεύοντα Υπουργό κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων.

6. Οι αναφερόμενοι στην παράγραφο 1 υπό στοιχεία β', γ' και ε' φορείς οφείλουν, μέσα σε ένα μήνα αφότου λάβουν το σχετικό έγγραφο του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, να ορίσουν τα προβλεπόμενα τακτικά μέλη.

Σε περίπτωση μη τήρησης της προθεσμίας ή διαφωνίας των οικείων φορέων που δεν επιτρέπει τη διαπίστωση της επικρατούσας βούλησής τους, ο διορισμός των μελών από τους αντίστοιχους φορείς γίνεται από τον Υπουργό.

7. Ο Πρόεδρος είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και δεν επιτρέπεται να ασκεί άλλη επαγγελματική δραστηριότητα, αμειβόμενη, ή να συμμετέχει στην ίδρυση ή στο μετοχικό κεφάλαιο ή σε διοικητικό όργανο επιχείρησης που τελεί υπό τον κατά νόμο έλεγχο της Επιτροπής ή συνδεδεμένης με αυτή εταιρίας κατά την έννοια του άρθρου 42ε του Κ.Ν. 2190/1920. Η απαγόρευση της συμμετοχής ισχύει και για τα λοιπά μέλη του Δ.Σ. που δεν εκπροσωπούν φορείς. Σε περίπτωση παράβασης, ανεξαρτήτως πειθαρχικών ή ποινικών κυρώσεων, ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών παύει τον παραβάτη. Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. που δεν εκπροσωπούν φορείς δεν επιτρέπεται κατά τα τρία επόμενα έτη από τη λήξη της θητείας τους να παρέχουν υπηρεσίες με οποιαδήποτε ιδιότητα σε

ασφαλιστικές επιχειρήσεις ή συνδεδεμένες με αυτές εταιρίες κατά την παραπάνω έννοια.

8. Αν για οποιονδήποτε λόγο κενωθεί θέση μέλους κατά τη διάρκεια της θητείας του Δ.Σ., διορίζεται με την ίδια διαδικασία νέο μέλος για το χρόνο μέχρι τη λήξη της θητείας των λοιπών μελών. Σε περίπτωση κενώσεως περισσότερων θέσεων και μέχρι να διορισθούν νέα μέλη, το Δ.Σ. εξακολουθεί να λειτουργεί νόμιμα, εφόσον παραμένουν τουλάχιστον πέντε από τα ορισθέντα μέλη του, συμπεριλαμβανομένου σε αυτά του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου.

9. Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών μπορεί να παύσει τον Πρόεδρο, Αντιπρόεδρο ή άλλο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Επιτροπής με απόφασή του, αν κατά τη διάρκεια της θητείας του συντρέξει σοβαρό πειθαρχικό παράπτωμα ή καταδίκη για αδίκημα που αποτελεί κώλυμα διορισμού σε δημόσια θέση ή σε περίπτωση απουσίας του από τις συνεδριάσεις του Δ.Σ. χωρίς αποχρώντα λόγο επί τέσσερις συνεχείς συνεδριάσεις ή επί οκτώ συνολικά μέσα στο ίδιο έτος.

10. Το Δ.Σ. συνεδριάζει έγκυρα, εφόσον παρίστανται αυτοπροσώπως πέντε τουλάχιστον μέλη, μεταξύ των οποίων πρέπει να είναι υποχρεωτικά ο Πρόεδρος ή, όταν αυτός απουσιάζει ή κωλύεται, ο Αντιπρόεδρος. Οι αποφάσεις του λαμβάνονται με απλή πλειοψηφία των παρόντων. Σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου. Χρέη Γραμματέα του Συμβουλίου εκτελεί ένας από τους υπαλλήλους της Επιτροπής που ορίζεται από τον Πρόεδρο.

11. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου δεν συμμετέχουν στη συζήτηση και λήψη αποφάσεων από το Διοικητικό Συμβούλιο για θέματα που αφορούν φυσικά πρόσωπα με τα οποία είναι σύζυγοι ή συγγενείς μέχρι και τον τρίτο βαθμό ή νομικά πρόσωπα, με τα οποία τελούν σε σχέση εργασίας, εντολής ή άλλη παρόμοια ή στο μετοχικό κεφάλαιο των οποίων συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα. Η παράβαση του προηγούμενου εδαφίου δεν επιφέρει ακυρότητα της απόφασης, αλλά συνεπάγεται πειθαρχική και ενδεχομένως ποινική ευθύνη του παραβάτη, ο δε εποπτεύων Υπουργός μπορεί, ανεξαρτήτως των προηγούμενων, να παύσει το μέλος αυτό.

Άρθρο 6

1. Το Δ.Σ. αποτελεί το ανώτατο όργανο της διοίκησης και διαχείρισης των υποθέσεων που εμπíπτουν στην αρμοδιότητα της Επιτροπής και ασκεί κάθε εξουσία που απορρέει από το νόμο αυτόν και τους σκοπούς του. Ιδίως:

α) Ασκεί τις αρμοδιότητες του άρθρου 3.

β) Αποφασίζει για τη διενέργεια προμηθειών και αναθέσεων έργου, για την κατάρτιση του σχετικού κανονισμού, για τη σύσταση της Επιτροπής Παραλαβής, καθώς και για τον τρόπο διαχείρισης των πάσης φύσεως εσόδων και εξόδων και γενικά για όλα τα θέματα, για τα οποία απαιτείται απόφασή του κατά τις διατάξεις του νόμου αυτού ή άλλων ειδικών νόμων.

γ) Επιλέγει με απόφασή του τον Γενικό Διευθυντή.

δ) Τοποθετεί το προσωπικό σε συγκεκριμένες θέσεις.

ε) Αναθέτει με σύμβαση έργου, μετά από εισήγηση του Γενικού Διευθυντή, σε οργανισμούς, ειδικούς επιστήμονες ή και νομικά πρόσωπα τη διεξαγωγή ερευνών, μελετών και εργασιών, οι οποίες έχουν σχέση με την εκπλήρωση του σκοπού της Επιτροπής.

στ) Εγκρίνει τον ετήσιο προϋπολογισμό και απολογισμό της Επιτροπής, καθώς και τις αναγκαίες τροποποιήσεις τους και τους υποβάλλει προς περαιτέρω έγκριση στον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.

ζ) Εκδίδει τον εσωτερικό κανονισμό της Επιτροπής στο πλαίσιο του νόμου αυτού και του Οργανισμού. Ο εσωτερικός κανονισμός περιλαμβάνει και σύστημα εσωτερικού ελέγχου. Τον εσωτερικό κανονισμό εγκρίνει ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών.

η) Εγκρίνει τις μετακινήσεις του Προέδρου και των μελών του Δ.Σ., καθώς και του προσωπικού της Επιτροπής εντός και εκτός της χώρας. Για τις αποζημιώσεις των μετακινήσεων εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για τις μετακινήσεις των δημοσίων υπαλλήλων.

2. Το Δ.Σ. μπορεί να αναθέτει με απόφασή του την άσκηση συγκεκριμένης ή συγκεκριμένων αρμοδιοτήτων για ορισμένο χρόνο σε ένα από τα μέλη του ή στον Γενικό Διευθυντή.

Άρθρο 7

1. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. ή, εφόσον αυτός κωλύεται, ο Αντιπρόεδρος εκπροσωπεί την Επιτροπή δικαστικώς και εξωδίκως. Με απόφαση του Δ.Σ. μπορεί να ανατίθεται η εκπροσώπηση της Επιτροπής για ειδικά θέματα σε άλλο πρόσωπο.

2. Ο Πρόεδρος έχει τη γενική εποπτεία της λειτουργίας της Επιτροπής και προεδρεύει του Δ.Σ., το οποίο συγκαλεί όποτε είναι αναγκαίο και τουλάχιστον δύο φορές κάθε μήνα για τη λήψη αποφάσεων επί των θεμάτων της αρμοδιότητάς του. Η ημερήσια διάταξη καταρτίζεται από τον Πρόεδρο, ο οποίος ορίζει και τον τόπο και την ώρα της συνεδρίασης. Μπορεί όμως να καταρτίζεται και από τον Αντιπρόεδρο, ο οποίος αναπληρώνει τον Πρόεδρο, εφόσον υπάρχει ειδική έγγραφη εντολή του Προέδρου προς τούτο.

Άρθρο 8

1. Ο Γενικός Διευθυντής της Επιτροπής πρέπει να έχει πτυχίο Α.Ε.Ι. και ειδικές γνώσεις σε θέματα ιδιωτικής ασφάλισης, καθώς και πενταετή τουλάχιστον εμπειρία σε θέσεις συναφείς προς το αντικείμενο της Επιτροπής, συνεκτιμωμένης της κατοχής συναφούς μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών.

2. Ο Γενικός Διευθυντής είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και προσλαμβάνεται με σύμβαση έμμισθης εντολής πενταετούς διάρκειας, ύστερα από πρόσκληση για εκδήλωση ενδιαφέροντος, που δημοσιεύεται σε δύο τουλάχιστον ημερήσιες εφημερίδες. Με τη σύμβαση αυτή καθορίζονται και οι αποδοχές του, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων. Η σύμβαση μπορεί να ανανεώνεται με την ίδια κάθε φορά διάρκεια. Η παράγραφος 7 του άρθρου 5 εφαρμόζεται αναλόγως και για τον Γενικό Διευθυντή.

3. Οι αρμοδιότητές του Γενικού Διευθυντή είναι οι ακόλουθες:

α) Μεριμνά για την εκτέλεση των αποφάσεων του Δ.Σ..

β) Έχει τη διοικητική διεύθυνση της Επιτροπής.

γ) Εισηγείται στο Δ.Σ. εκτός από τις περιπτώσεις όπου το Δ.Σ. ορίζει άλλον εισηγητή.

δ) Προϊσταται των υπηρεσιών και του απασχολούμενου προσωπικού της Επιτροπής και μεριμνά για την ομαλή και αποδοτική λειτουργία τους.

ε) Συντάσσει τον προϋπολογισμό και τον απολογισμό της Επιτροπής και τους υποβάλλει προς έγκριση στο Δ.Σ..

στ) Ασκήι όλες τις αρμοδιότητες που προβλέπονται γι' αυτόν από το νόμο αυτόν ή του ανατίθενται με απόφαση του Δ.Σ..

Άρθρο 9

1. Η Επιτροπή έχει τους εξής πόρους:

α) Εισφορά των εποπτευόμενων ασφαλιστικών επιχειρήσεων υπολογιζόμενη σε ποσοστό επί της ετήσιας συνολικής παραγωγής καθαρών ασφαλιστρων. Η εισφορά δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσοστό ένα τοις χιλίοις επί της ετήσιας παραγωγής ασφαλιστρων. Με απόφαση του εποπτεύοντος Υπουργού, μετά από εισήγηση του Δ.Σ. της Επιτροπής, καθορίζονται η εισφορά των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και κάθε άλλο σχετικό θέμα για την εφαρμογή της διάταξης αυτής.

β) Τα πρόστιμα που επιβάλλονται από την Επιτροπή και κάθε άλλο συναφές έσοδο, τα οποία εισπράττονται κατά τις διατάξεις του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων.

γ) Επιχορήγηση από τον Κρατικό Προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, που καθορίζεται κάθε φορά με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, εφόσον οι λοιποί πόροι δεν επαρκούν για την κάλυψη των δαπανών της Επιτροπής.

2. Αν οι πόροι επαρκούν για την κάλυψη του προϋπολογισμού της Επιτροπής, το προκύπτον πλεόνασμα κατά την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους χρησιμοποιείται προς κάλυψη του προϋπολογισμού του επόμενου έτους.

Άρθρο 10

1. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Ανάπτυξης, μέσα σε έξι μήνες από την ισχύ του νόμου αυτού και αποτελεί τον Οργανισμό της Επιτροπής, ρυθμίζονται οι βασικοί κανόνες οργάνωσης και λειτουργίας της Επιτροπής, περιλαμβανομένων των πειθαρχικών κανόνων που διέπουν τα μέλη του Δ.Σ. και τους υπαλλήλους της, ο αριθμός, οι οργανικές θέσεις και τα προσόντα του προσωπικού της, η υπηρεσιακή κατάσταση των ανωτέρω, η διάρθρωση και οι αρμοδιότητες των υπηρεσιών, η διαδικασία μετάταξης και απόσπασης κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων και κάθε θέμα που είναι αναγκαίο για την οργάνωση και λειτουργία της Επιτροπής. Εξειδίκευση των κανόνων αυτών μπορεί να περιέχεται στον εσωτερικό κανονισμό της Επιτροπής.

2. Η πρόσληψη και η αμοιβή του ειδικού επιστημονικού προσωπικού και των δικηγόρων γίνονται κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων περί προσλήψεων και αμοιβών στο δημόσιο τομέα, με απόφαση του Δ.Σ. της Επιτροπής εγκρινόμενη από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.

3. Το προσωπικό της Επιτροπής μπορεί να προέρχεται εν μέρει από μετάταξη ή απόσπαση από το προσωπικό της ήδη υπάρχουσας Διεύθυνσης Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων και Αναλογιστικής του Υπουργείου Ανάπτυξης, κατά προτεραιότητα, από άλλα Υπουργεία, Ν.Π.Δ.Δ. ή δημόσιους οργανισμούς.

4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, ύστερα από εισήγηση του Δ.Σ. της Επιτροπής, μπορεί να προβλεφθεί η χορήγηση ειδικού μηνιαίου επιδόματος εξειδικευμένων υπηρεσιών στους τακτικούς, πλην του ειδικού επιστημονικού προσωπικού, υπαλλήλους της Επιτροπής, καθώς και στους υπαλλήλους που αποσπώνται ή μετατάσσονται σε αυτήν κατά την προηγούμενη παράγραφο.

Άρθρο 11

1. Ο οικονομικός έλεγχος της Επιτροπής ασκείται από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών και περιλαμβάνει την έγκριση του προϋπολογισμού και του απολογισμού, καθώς και την άσκηση διαχειριστικού ελέγχου.

2. Κάθε χρόνο γίνεται έλεγχος της οικονομικής διαχείρισης της Επιτροπής για τον προηγούμενο χρόνο από δύο ορκωτούς λογιστές, που ορίζονται από το Σώμα Ορκωτών Ελεγκτών μετά από σχετική αίτηση της Επιτροπής.

Το πόρισμα του ελέγχου κοινοποιείται στον εποπτεύοντα Υπουργό μέσα σε ένα μήνα από την υποβολή του στην Επιτροπή. Ο Υπουργός μπορεί οποτεδήποτε να διατάξει έκτακτο έλεγχο οικονομικής διαχείρισης. Οι δαπάνες των ελέγχων βαρύνουν την Επιτροπή.

3. Το οικονομικό έτος αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους. Δύο μήνες πριν από την έναρξη κάθε έτους συντάσσεται ο προϋπολογισμός του επόμενου οικονομικού έτους και μέσα σε τρεις μήνες από την έναρξή του συντάσσεται ο απολογισμός του προηγούμενου οικονομικού έτους. Ο προϋπολογισμός και ο απολογισμός συντάσσονται από τον Γενικό Διευθυντή, εγκρίνονται από το Δ.Σ. και στη συνέχεια υποβάλλονται προς έγκριση στον εποπτεύοντα Υπουργό.

4. Για κάθε πίστωση που δεν προβλέπεται στον αρχικό προϋπολογισμό, καθώς και για κάθε τροποποίηση αυτού και του απολογισμού απαιτείται απόφαση του Δ.Σ. της Επιτροπής και έγκριση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών.

Άρθρο 12

1. Προμήθειες ή αναθέσεις έργου διενεργούνται με απόφαση του Δ.Σ. της Επιτροπής ή του Γενικού Διευθυντή της, ύστερα από εξουσιοδότηση του Δ.Σ., σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού προμηθειών και ανάθεσης έργου, τον οποίο καταρτίζει και εγκρίνει το Δ.Σ., στα πλαίσια των κειμένων διατάξεων περί προμηθειών και αναθέσεων έργου.

2. Οι προμήθειες, εκτελέσεις έργου, εκτυπώσεις εντύπων και κάθε συναφής δραστηριότητα διεξάγονται και οι παραλαβές διενεργούνται από Επιτροπή Προμηθειών, η οποία συνιστάται με απόφαση του Δ.Σ. στην αρχή κάθε οικονομικού έτους και αποτελείται από τρεις υπαλλήλους της Επιτροπής.

13. Κοινοτική Οδηγία για τον Κλάδο των Ασφαλιστικών Συμβούλων(2002/92)

Άρθρο 1

Το παρόν διάταγμα ρυθμίζει την ανάληψη και εκτέλεση διαμεσολαβητικών δραστηριοτήτων ασφαλιστικού και αντασφαλιστικού χαρακτήρα από φυσικά ή νομικά πρόσωπα που είναι εγκατεστημένα ή προτίθενται να εγκατασταθούν στην Ελλάδα.

Οι διατάξεις του παρόντος διατάγματος δεν έχουν εφαρμογή σε πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες διαμεσολάβησης σχετικές με ασφαλιστικές συμβάσεις, εφόσον όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις συντρέχουν:

α. η ασφαλιστική σύμβαση αξιώνει μόνο γνώση της παρεχόμενης ασφαλιστικής κάλυψης.

β. η ασφαλιστική σύμβαση δεν έχει ως αντικείμενο την ασφάλιση ζωής.

γ. η ασφαλιστική σύμβαση δεν αφορά την κάλυψη οποιωνδήποτε κινδύνων αστικής ευθύνης.

δ. η κύρια επαγγελματική δραστηριότητα του προσώπου δεν είναι η ασφαλιστική διαμεσολάβηση

ε. η ασφάλιση είναι συμπληρωματική προς το παρεχόμενο, από οποιονδήποτε προμηθευτή, προϊόν ή υπηρεσία και καλύπτει:

αα) τον κίνδυνο απώλειας, βλάβης ή ζημίας αγαθών παρεχόμενων από τον προμηθευτή αυτόν.

ββ) την απώλεια ή ζημία αποσκευών και άλλους κινδύνους σχετιζόμενους με το ταξίδι για το οποίο δεσμεύτηκε ο εν λόγω προμηθευτής και αν ακόμη η εν λόγω ασφάλιση περιλαμβάνει ασφάλιση ζωής ή κινδύνων αστικής ευθύνης, υπό τον όρο ότι η ασφαλιστική αυτή κάλυψη είναι παρεπόμενη της κύριας κάλυψης, που αντικείμενο έχει τους σχετιζόμενους με το ταξίδι κινδύνους.

στ. το ποσό του ετήσιου ασφαλίστρου δεν υπερβαίνει τα πεντακόσια (500) Ευρώ και η συνολική διάρκεια της σύμβασης ασφάλισης, η οποία περιλαμβάνει και τις οποιεσδήποτε ανανεώσεις, δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη.

Οι διατάξεις του παρόντος διατάγματος δεν έχουν εφαρμογή στις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές υπηρεσίες που αφορούν κινδύνους και δεσμεύσεις εντοπιζόμενες εκτός των ορίων της Κοινότητας.

Με την επιφύλαξη της ισχύος διατάξεων ειδικών νόμων, η ανάπτυξη στην ελληνική αγορά ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής δραστηριότητας από διαμεσολαβητές εγκατεστημένους σε τρίτη χώρα και εργαζόμενους στην ελληνική επικράτεια στο πλαίσιο της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, γίνεται τηρώντας ίση μεταχείριση ως προς όλα τα πρόσωπα που ασκούν ή εξουσιοδοτήθηκαν να ασκήσουν δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης στην αγορά αυτή.

Οι διατάξεις του παρόντος διατάγματος δεν αφορούν δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης που ενεργούνται σε τρίτες χώρες, καθώς και δραστηριότητες κοινοτικών ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών επιχειρήσεων - όπως αυτές ορίζονται στις διατάξεις που προσάρμοσαν την ημεδαπή νομοθεσία στην πρώτη οδηγία 73/239/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1973 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των σχετικών με την ανάληψη και εκτέλεση πρωτασφαλίσεων, στις οποίες δεν περιλαμβάνεται η ασφάλιση ζωής, καθώς και στην πρώτη οδηγία 791.267/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Μαρτίου 1979 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των σχετικών με την ανάληψη και εκτέλεση πρωτασφαλίσεων ζωής - που ενεργούνται μέσω ασφαλιστικών διαμεσολαβητών σε τρίτες χώρες.

Το παρόν προεδρικό διάταγμα δεν εφαρμόζεται στις αλλοδαπές ναυτιλιακές εταιρίες που έχουν εγκατασταθεί στην Ελλάδα με τις διατάξεις του α.ν. 89/68 και 378/68 του άρθρου 25 του ν. 27/75 όπως συμπληρώθηκε και τροποποιήθηκε με το άρθρο 77 παρ. 5 του ν. 1892/90 και οι οποίες ασχολούνται αποκλειστικά με την διαχείριση πλοίων με ελληνική ή ξένη σημαία και έλαβαν άδεια εκτέλεσης εργασιών ασφάλισης των πλοίων αυτών.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς του παρόντος διατάγματος:

1. ως «ασφαλιστική επιχείρηση» νοείται η επιχείρηση που έχει λάβει διοικητική άδεια για τη σύναψη ή διενέργεια πρωτασφάλισης σύμφωνα με το άρθρο 3, 20 και 35 παρ. 4 ή λειτουργεί ως υποκατάστημα σύμφωνα με το άρθρο 42α περ.Α ή δραστηριοποιείται με ελεύθερη παροχή υπηρεσιών σύμφωνα με το άρθρο 42β περ. Α του ν.δ. 400/70 όπως ισχύει.

2. ως «αντασφαλιστική επιχείρηση» νοείται η επιχείρηση, άλλη από την ασφαλιστική επιχείρηση κράτους μέλους ή τρίτης χώρας, που κύρια δραστηριότητα έχει την αποδοχή κινδύνων τους οποίους έχει αναλάβει ασφαλιστική επιχείρηση κράτους μέλους ή τρίτης χώρας ή άλλη αντασφαλιστική επιχείρηση.

3. ως «ασφαλιστική διαμεσολάβηση» νοείται κάθε δραστηριότητα που συνίσταται στην παρουσίαση ή πρόταση ή στην παροχή προπαρασκευαστικών εργασιών για τη σύναψη ασφαλιστικών συμβάσεων ή στη σύναψη αυτών ή στην παροχή συνδρομής κατά τη διαχείριση και την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων, ιδίως όταν επέλθει η ασφαλιστική περίπτωση.

«Οι δραστηριότητες αυτές δεν θεωρούνται ως ασφαλιστική διαμεσολάβηση, όταν ασκούνται από ασφαλιστική επιχείρηση ή από υπάλληλο ασφαλιστικής επιχείρησης ο οποίος συνδέεται με σχέση εργασίας με αυτήν και ο οποίος ενεργεί υπό την ευθύνη της επιχείρησης αυτής. Εάν ο υπάλληλος συνάψει με αυτήν σύμβαση έργου για την άσκηση ασφαλιστικής διαμεσολάβησης υπόκειται στις διατάξεις για τους ασφαλιστικούς συμβούλους, μη ισχύοντος του ασυμβιβάστου της ιδιότητας ασφαλιστικού υπαλλήλου με αυτήν του ασφαλιστικού συμβούλου».

Δεν θεωρούνται ως ασφαλιστική διαμεσολάβηση οι δραστηριότητες που συνίστανται στην περιστασιακή παροχή πληροφοριών στο πλαίσιο της άσκησης άλλης επαγγελματικής δραστηριότητας, υπό τον όρο ότι σκοπός αυτής της δραστηριότητας δεν είναι να βοηθηθεί ο πελάτης στη σύναψη ή την εκτέλεση ασφαλιστικής σύμβασης, καθώς και η κατ' επάγγελμα διαχείριση περιπτώσεων ζημιών ασφαλιστικής επιχείρησης ή οι δραστηριότητες εκτίμησης και διακανονισμού ζημιών. ,

4. ως «αντασφαλιστική διαμεσολάβηση» νοείται κάθε δραστηριότητα που συνίσταται στην παρουσίαση ή πρόταση ή στην παροχή προπαρασκευαστικών εργασιών για τη σύναψη αντασφαλιστικών συμβάσεων ή στη σύναψη αυτών ή στην παροχή συνδρομής κατά τη διαχείριση και την εκτέλεση των εν λόγω συμβάσεων, ιδίως όταν επέλθει η ασφαλιστική περίπτωση. Οι δραστηριότητες αυτές δεν θεωρούνται ως «αντασφαλιστική διαμεσολάβηση, όταν ασκούνται από αντασφαλιστική επιχείρηση ή από υπάλληλο αντασφαλιστικής επιχείρησης ο οποίος συνδέεται με σχέση εργασίας με αυτήν και ο οποίος ενεργεί υπό την ευθύνη της επιχείρησης αυτής. Εάν ο υπάλληλος αντασφαλιστικής επιχείρησης συνάψει με αυτήν σύμβαση έργου για την άσκηση αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης υπόκειται στις διατάξεις περί αντασφαλιστικών συμβούλων, μη ισχύοντος του ασυμβιβάστου της ιδιότητας αντασφαλιστικού υπαλλήλου με αυτήν του αντασφαλιστικού συμβούλου».

Δεν θεωρούνται ως αντασφαλιστική διαμεσολάβηση οι δραστηριότητες που συνίστανται στην περιστασιακή παροχή πληροφοριών στο πλαίσιο της άσκησης άλλης επαγγελματικής δραστηριότητας, υπό τον όρο ότι σκοπός της δραστηριότητας αυτής δεν είναι να βοηθηθεί ο πελάτης στη σύναψη ή την εκτέλεση αντασφαλιστικής σύμβασης, καθώς και η κατ' επάγγελμα διαχείριση περιπτώσεων ζημιών έναντι αντασφαλιστικής επιχείρησης ή οι δραστηριότητες εκτίμησης και διακανονισμού ζημιών.

5. ως «ασφαλιστικός διαμεσολαβητής» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που αναλαμβάνει ή ασκεί με αμοιβή δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης.

6. ως «αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που αναλαμβάνει ή ασκεί με αμοιβή δραστηριότητες αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης.

7. ως «συνδεδεμένος ασφαλιστικός διαμεσολαβητής» νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που ασκεί τη δραστηριότητα ασφαλιστικής διαμεσολάβησης επ' ονόματι και για λογαριασμό ασφαλιστικής επιχείρησης ή περισσότερων ασφαλιστικών επιχειρήσεων, των οποίων τα ασφαλιστικά προϊόντα δεν είναι ανταγωνιστικά μεταξύ τους, δεν εισπράττει τα ασφάλιστρα ή τα ποσά που προορίζονται για τον πελάτη και ενεργεί υπό την πλήρη ευθύνη των ασφαλιστικών αυτών επιχειρήσεων για τα προϊόντα που αφορούν

κάθε μία από αυτές. Θεωρείται επίσης ως συνδεδεμένος ασφαλιστικός διαμεσολαβητής που ενεργεί υπό την ευθύνη μιας ή περισσότερων ασφαλιστικών επιχειρήσεων για τα προϊόντα που αφορούν κάθε μια από αυτές, κάθε πρόσωπο που ασκεί τη δραστηριότητα ασφαλιστικής διαμεσολάβησης επιπρόσθετα προς την κύρια επαγγελματική του δραστηριότητα, εφόσον η ασφάλιση αποτελεί συμπλήρωμα των αγαθών ή υπηρεσιών που παρέχονται στο πλαίσιο της κύριας απασχόλησής του, και (το εν λόγω πρόσωπο) δεν εισπράττει τα ασφάλιστρα ή τα ποσά που προορίζονται για τον πελάτη.

Κατ' εξαίρεση και μετά από συμφωνία της ασφαλιστικής επιχείρησης για λογαριασμό της οποίας ενεργεί ο συνδεδεμένος ασφαλιστικός διαμεσολαβητής μπορεί να ανατίθεται σ' αυτόν η είσπραξη ασφαλίσεων ή ποσών που προορίζονται για τον πελάτη.

8. ως «μεγάλοι κίνδυνοι» νοούνται οι κίνδυνοι που ορίζονται στο άρθρο 13 παρ.3 του ν.δ. 400/70 όπως ισχύει

9. ως «κράτος μέλος καταγωγής» νοείται:

α) το κράτος μέλος στο οποίο διαμένει και ασκεί τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες το φυσικό πρόσωπο που ενεργεί ως διαμεσολαβητής.

β) το κράτος μέλος στο οποίο έχει την καταστατική του έδρα ή, αν δεν έχει καταστατική έδρα σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, το κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται η κεντρική διοίκηση του νομικού προσώπου που ενεργεί ως διαμεσολαβητής.

10. ως «κράτος μέλος υποδοχής» νοείται το κράτος μέλος στο οποίο ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής έχει υποκατάστημα ή παρέχει υπηρεσίες.

11. ως «αρμόδιες αρχές» νοούνται οι αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 7 παρ. 1.

12. ως «σταθερό εναπόθεμα» νοείται κάθε μέσο που παρέχει στον πελάτη τη δυνατότητα να εναποθέτει πληροφορίες που απευθύνονται προσωπικά σε αυτόν, έτσι ώστε να μπορεί να αναφέρεται ευχερώς σε αυτές για εύλογο εν όψει των σκοπών των πληροφοριών χρονικό διάστημα και που επιτρέπει την ακριβή αναπαραγωγή των εναποτεθειμένων-πληροφοριών.

Ειδικότερα, στο «σταθερό εναπόθεμα» συμπεριλαμβάνονται δισκέτες, συμπαγείς δίσκοι, δίσκοι ακτίνας και σκληροί δίσκοι προσωπικών

υπολογιστών όπου εναποτίθεται ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, αλλά δεν περιλαμβάνονται ιστοσελίδες του διαδικτύου, εκτός αν οι ιστοσελίδες αυτές ανταποκρίνονται στα κριτήρια που καθορίζονται στο προηγούμενο εδάφιο.

Άρθρο 3

Ο ασφαλιστικός και αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής εγγράφεται στο μητρώο που τηρείται από τα Επαγγελματικά Επιμελητήρια ή από τα Επαγγελματικά Τμήματα των Ενιαίων Επιμελητηρίων της εμπορικής ή επαγγελματικής κατοικίας του. Ο συνδεδεμένος ασφαλιστικός διαμεσολαβητής εγγράφεται στο μητρώο του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου ή του Επαγγελματικού Τμήματος του Ενιαίου Επιμελητηρίου της εμπορικής ή επαγγελματικής κατοικίας του όπως ορίζουν οι διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας εφαρμοζόμενες αναλόγως. Για την εγγραφή του απαιτείται προσκόμιση βεβαίωσης της ασφαλιστικής ή των ασφαλιστικών επιχειρήσεων υπό την πλήρη ευθύνη των οποίων και ενεργεί.

Το νομικό πρόσωπο που ασκεί ασφαλιστική ή αντασφαλιστική διαμεσολάβηση εγγράφεται σε ειδική μερίδα του μητρώου στην οποία και μνημονεύεται το φυσικό πρόσωπο που ασκεί τη διοίκησή του ή σε περίπτωση συλλογικής διοίκησης το ή τα φυσικά πρόσωπα που είναι μέλη της διοίκησης και διαχειρίζονται τις δραστηριότητες διαμεσολάβησης. Οι υπάλληλοι του νομικού προσώπου που συμμετέχουν άμεσα στην ασφαλιστική ή αντασφαλιστική διαμεσολάβηση.

Το αρμόδιο Επαγγελματικό Επιμελητήριο ή το Επαγγελματικό Τμήμα του Ενιαίου Επιμελητηρίου της εμπορικής ή επαγγελματικής κατοικίας του διαμεσολαβητή εκδίδει δελτίο ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή, όπου αναφέρονται η διάρκεια ισχύος του, το όνομα και το επώνυμο του διαμεσολαβητή ή η εταιρική επωνυμία του, η διεύθυνσή του, ο αριθμός μητρώου και εάν πρόκειται για νομικό πρόσωπο, τα ονόματα των αναφερόμενων στην παράγραφο 2 του παρόντος φυσικών προσώπων.

Ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής οφείλει να επιστρέψει το δελτίο στην αρχή που το εξέδωσε όταν παύσει η ισχύς του ή διαγραφεί από το οικείο μητρώο.

Εάν ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής ασκεί υπό καθεστώς ελεύθερης εγκατάστασης ή ελεύθερης παροχής υπηρεσιών και σε

άλλο κράτος ή κράτη δραστηριότητες ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής δραστηριότητας.

Άρθρο 4

1. Ο ενδιαφερόμενος να εγγραφεί ως ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής στο οικείο μητρώο, σύμφωνα με το άρθρο 3 οφείλει να υποβάλει:

Α. Αν το έργο του συνίσταται να μελετά την αγορά, να παρουσιάζει και να προτείνει λύσεις ασφαλιστικής κάλυψης των αναγκών του πελάτη ή πελατών με την κατάρτιση ασφαλιστικών συμβάσεων για λογαριασμό ασφαλιστικών επιχειρήσεων ή ασφαλιστικών πρακτόρων ή μεσιτών ή συντονιστών ασφαλιστικών συμβούλων προς το σκοπό της διεύρυνσης των εργασιών τους (ασφαλιστικός σύμβουλος):

α) απολυτήριο λυκείου ή εξατάξιου γυμνασίου ή ισότιμου ή ισοδύναμου σχολείου, ημεδαπού ή αλλοδαπού,

β) πιστοποιητικό ποινικού μητρώου από το οποίο να προκύπτει ότι δεν έχει καταδικασθεί σε φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών για έγκλημα κατά της περιουσίας ή σχετιζόμενο με χρηματοπιστωτικές δραστηριότητες και ειδικότερα για αισχροκέρδεια, απάτη, απιστία, δωροδοκία, δόλια χρεοκοπία, εκβίαση, κλοπή, λαθρεμπορία, πλαστογραφία, υπεξαίρεση και καθ' υποτροπή έκδοση ακάλυπτων επιταγών,

γ) πιστοποιητικό που να βεβαιώνει ότι δεν έχει πτωχεύσει ή, αν έχει πτωχεύσει, ότι έχει αποκατασταθεί,

δ) πιστοποιητικό που να βεβαιώνει ότι δεν έχει υποβληθεί σε στερητική ή επικουρική δικαστική συμπάρασταση,

ε) έγγραφα που να αποδεικνύουν ότι έχει γενικές εμπορικές ή επαγγελματικές γνώσεις, όπως ορίζει το άρθρο 7 του νόμου 1569/1985, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, καθώς και οι υπουργικές αποφάσεις που έχουν εκδοθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 21β του ίδιου νόμου,

στ) έγγραφο από το οποίο να αποδεικνύεται ότι έχει συνάψει ασφάλιση επαγγελματικής αστικής ευθύνης που ισχύει στο σύνολο του εδάφους της Ευρωπαϊκής κοινότητας και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού χώρου ή άλλη αντίστοιχη σύμβαση εγγύησης της επαγγελματικής αστικής ευθύνης του για

ποσό τουλάχιστον 1.000.000 ευρώ για κάθε απαίτηση και συνολικά 1.500.000 ευρώ κατ' έτος για όλες τις απαιτήσεις. Η ασφάλιση αυτή δεν απαιτείται αν η ασφαλιστική ή αντασφαλιστική ή άλλη επιχείρηση επ' ονόματι της οποίας ενεργεί ή από την οποία έχει εξουσιοδοτηθεί να ενεργεί ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής έχει παράσχει την ασφάλιση αυτή ή έχει αναλάβει πλήρως την ευθύνη για τις ενέργειές του.

Τα προαναφερόμενα χρηματικά ποσά αναπροσαρμόζονται κάθε πέντε χρόνια με απόφαση του αρμόδιου υπουργού. Η πρώτη αναπροσαρμογή θα γίνει από τον αρμόδιο υπουργό μόλις συμπληρωθεί η 1ης Ιανουαρίου 2008.

Ο ασφαλιστικός σύμβουλος συνδέεται με ασφαλιστική επιχείρηση ή ασφαλιστικό πράκτορα ή μεσίτη ή συντονιστή ασφαλιστικών συμβούλων με σύμβαση έργου, δεν δικαιούται όμως ν' αντιπροσωπεύει ασφαλιστική επιχείρηση ή ασφαλιστικό πράκτορα ή μεσίτη και να υπογράφει ασφαλιστήρια. Αντίθετη συμφωνία είναι άκυρη.

Η ασφαλιστική επιχείρηση μπορεί, με ειδική συμφωνία, ν' αναθέτει στον ασφαλιστικό σύμβουλο την είσπραξη ασφαλίσεων.

Β. Αν το έργο του συνίσταται στην έναντι αμοιβής παρουσίαση, πρόταση, προπαρασκευή, προσυπογραφή ή σύναψη από τον ίδιο ή μέσω άλλου και για λογαριασμό μιας ή περισσοτέρων ασφαλιστικών επιχειρήσεων ασφαλιστικών συμβάσεων (ασφαλιστικός πράκτορας) ή στο (κατ' εντολή του ασφαλιζόμενου, χωρίς να δεσμεύεται ως προς την επιλογή της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης, έναντι αμοιβής καταβαλλόμενης από τις ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις) να φέρει σε επαφή ασφαλιζόμενους ή αντασφαλιζόμενους και ασφαλιστές ή αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, να προβαίνει σε όλες τις προπαρασκευαστικές εργασίες για τη σύναψη ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών συμβάσεων, να λαμβάνει την αποδοχή της ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης και την έγκριση του ασφαλιζόμενου ή αντασφαλιζόμενου και να βοηθεί τη διαχείριση και την εκτέλεση του ασφαλιστηρίου, ιδίως κατά την επέλευση της ασφαλιστικής περίπτωσης (μεσίτης ασφαλίσεων):

α. τα αναφερόμενα στο προηγούμενο εδάφιο Α περ. αστ. έγγραφα ή πιστοποιητικά,

β. έγγραφα από τα οποία να προκύπτει ότι έχει εργασθεί επί αα) τέσσερα τουλάχιστον έτη ως διευθύνων σε επιχείρηση ασφαλιστικής

πρακτορείας ή μεσιτείας ή ως μεσίτης ασφαλίσεων ή ως συντονιστής ασφαλιστικών συμβούλων ή ασφαλιστικός σύμβουλος, ως υπάλληλος σε επιχειρήσεις ασφαλιστικής μεσιτείας ή πρακτορείας ή συντονισμού ασφαλιστικών συμβούλων και ασφαλιστικού συμβούλου ή ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό, ββ) ή έχει τρία τουλάχιστον έτη με οποιαδήποτε από τις προαναφερόμενες ιδιότητες, εφόσον έχει ειδική εκπαίδευση τουλάχιστο ενός έτους σε ασφαλιστικά θέματα, γγ) ή επί δύο έτη με οποιαδήποτε από τις προαναφερόμενες ιδιότητες, εφόσον έχει πτυχίο ανώτατου εκπαιδευτικού ιδρύματος της Ελλάδος ή αναγνωρισμένης ισοτίμου ή ισοδυνάμου σχολής του εξωτερικού, δδ) είτε για ένα χρόνο ως ανεξάρτητος επαγγελματίας, αν έχει μεταπτυχιακή εκπαίδευση τουλάχιστο ενός χρόνου σε ασφαλιστικά θέματα, εε) είτε για δύο χρόνια ως νόμιμος αντιπρόσωπος ή ως εκπρόσωπος ή διαχειριστής εταιρίας που είναι νόμιμος αντιπρόσωπος αλλοδαπής ασφαλιστικής επιχείρησης στην Ελλάδα ή γενικός διευθυντής ασφαλιστικής επιχείρησης.

2. Για την εγγραφή διαμεσολαβητή ως ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού πράκτορα ή μεσίτη ασφαλίσεων ή αντασφαλίσεων απαιτείται επιπλέον η κατοχή γενικών εμπορικών ή επαγγελματικών γνώσεων που αποδεικνύονται όπως προβλέπεται από τα άρθρα 7 παρ.1ε και 1α παρ.3 του ν.1569/85 όπως ισχύει.

3. Οι υπάλληλοι τραπεζικών επιχειρήσεων που ασκούν ή επιθυμούν να ασκήσουν ασφαλιστική ή αντασφαλιστική διαμεσολάβηση εγγράφονται στο οικείο μητρώο, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις του εδ. Α περ. α-στ του παρόντος.

4. Προκειμένου να εγγραφεί νομικό πρόσωπο ως ασφαλιστικός διαμεσολαβητής στο οικείο μητρώο τα αναφερόμενα στην παράγραφο Α εδάφιο α-ε του παρόντος έγγραφα και πιστοποιητικά αφορούν:

α. στις ομόρρυθμες εταιρίες, όλους τους ομόρρυθμους εταίρους και το διαχειριστή μη εταίρο

β. στις ετερόρρυθμες εταιρίες, όλους τους ετερόρρυθμους εταίρους και το διαχειριστή μη εταίρο

γ. στις εταιρίες περιορισμένης ευθύνης, το διαχειριστή ή διαχειριστές, εταίρους ή μη

δ. στις ανώνυμες εταιρίες, τον γενικό διευθυντή και τους τυχόν εντεταλμένους ή διευθύνοντες συμβούλους και αν δεν υπάρχει γενικός διευθυντής ή διευθύνων σύμβουλος, τον πρόεδρο και τα μέλη του Δ.Σ. που εκπροσωπούν την εταιρία στις εργασίες του είδους.

Ε. τους υπαλλήλους των εν λόγω εταιριών που συμμετέχουν άμεσα στην ασφαλιστική ή αντασφαλιστική διαμεσολάβηση.

5. Τα αναφερόμενα στην παράγραφο 1 έγγραφα και πιστοποιητικά υποβάλλονται στο αρμόδιο Επιμελητήριο σύμφωνα με το άρθρο 3, το οποίο και προβαίνει στον αναγκαίο για την εγγραφή ή ανανέωσή της έλεγχό τους.

6. Ο ασφαλισμένος, καταβάλλοντας καλόπιστα το ασφάλιστρο στον ασφαλιστικό ή αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή, απαλλάσσεται από την υποχρέωσή του προς τον ασφαλιστή ή αντασφαλιστή και αν ακόμη ο ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής δεν αποδώσει το ασφάλιστρο στον ασφαλιστή ή αντασφαλιστή. Ο ασφαλιστής ή αντασφαλιστής, καταβάλλοντας χρηματικά ποσά στον ασφαλιστικό ή αντασφαλιστικό διαμεσολαβητή υπέρ του ασφαλισμένου δεν απαλλάσσεται από την υποχρέωσή του παρά μόνον αν ο ασφαλισμένος εισπράξει πράγματι τα χρηματικά ποσά.

Άρθρο 5

1. Τα πρόσωπα που ασκούσαν, πριν από τον Σεπτέμβριο 2000, δραστηριότητες ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή είχαν εγγραφεί στο οικείο επαγγελματικό μητρώο και είχαν επίπεδο κατάρτισης και εμπειρίας αντίστοιχο εκείνου που απαιτεί το παρόν διάταγμα, μετεγγράφονται στο οικείο μητρώο, εφόσον ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του άρθρου 4 παρ.1 εδ. στ.

2. Τα πρόσωπα που ασκούσαν από το Σεπτέμβριο 2000 έως και την έκδοση του παρόντος δραστηριότητες ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή και είχαν εγγραφεί σε μητρώο επανεγγράφονται σε αυτό με απόφαση του οικείου Επιμελητηρίου, εφόσον εκπληρώνουν τις προϋποθέσεις του άρθρου 4 εδ. Α περ. στ.

3. Οι συντονιστές ασφαλιστικών συμβούλων που ασκούσαν αποδεδειγμένα το επάγγελμα αυτό πριν την 16η Μαΐου 1997 και

εξακολουθούν να το ασκούν εγγράφονται στο οικείο μητρώο ασφαλιστικών διαμεσολαβητών μέσα σε έξι μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Η απόδειξη της άσκησης του επαγγέλματος αυτού γίνεται με την υποβολή σχετικής σύμβασης με ασφαλιστική επιχείρηση που είχε συναφθεί πριν από την 16 Μαΐου 1997 ή σχετικής βεβαίωσης ασφαλιστικής επιχείρησης για την άσκηση του επαγγέλματος πριν από την ημερομηνία αυτή και βεβαίωση της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας ότι ο ενδιαφερόμενος είχε υποβάλει άσκηση της επαγγελματικής αυτής δραστηριότητας.

Άρθρο 6

Γνωστοποίηση της εγκατάστασης και παροχής υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη ασφαλιστικός ή ανασφαλιστικός διαμεσολαβητής ο οποίος προτίθεται να ασκήσει τις δραστηριότητές του για πρώτη φορά σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη με καθεστώς ελεύθερης εγκατάστασης ή ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ενημερώνει την κατά το άρθρο 2 παρ. 11 του παρόντος αρμόδια αρχή.

Εντός προθεσμίας ενός μηνός μετά την ενημέρωση αυτή, η εν λόγω αρμόδια αρχή γνωστοποιεί στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών υποδοχής που το επιθυμούν την πρόθεση του ασφαλιστικού ή ανασφαλιστικού διαμεσολαβητή και ενημερώνει ταυτόχρονα τον ενδιαφερόμενο διαμεσολαβητή. Ο ασφαλιστικός ή ανασφαλιστικός διαμεσολαβητής μπορεί να αρχίσει τη δραστηριότητά του ένα μήνα μετά την ημερομηνία κατά την οποία πληροφορήθηκε από την κατά το άρθρο 2 παρ. 11 του παρόντος αρμόδια αρχή για τη γνωστοποίηση που προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο. Ο διαμεσολαβητής μπορεί να αρχίσει αμέσως τη δραστηριότητά του με την προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος υποδοχής δεν επιθυμεί να λαμβάνει τη σχετική γνωστοποίηση. Ασφαλιστικός ή ανασφαλιστικός διαμεσολαβητής εγγεγραμμένος σε μητρώο άλλου κράτους μέλους δραστηριοποιείται στην Ελλάδα με καθεστώς ελεύθερης

εγκατάστασης ή ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, εφόσον η αρμόδια αρχή του κράτους καταγωγής του έχει γνωστοποιήσει στην κατά το άρθρο 2 παρ. 11 του παρόντος αρμόδια αρχή την πρόθεσή του να δραστηριοποιηθεί στην Ελλάδα και έχει παρέλθει ένας μήνας από τη σχετική γνωστοποίηση.

Κατά τη γνωστοποίηση της πρόθεσης δραστηριοποίησης στην Ελλάδα με καθεστώς ελεύθερης εγκατάστασης ή ελεύθερης παροχής υπηρεσιών η αρμόδια αρχή του κράτους καταγωγής υποβάλλει στην κατά το άρθρο 2 παρ. 11 του παρόντος αρμόδια αρχή το όνομα και το επώνυμο του διαμεσολαβητή ή την εταιρική επωνυμία του, τη διεύθυνσή του, τον αριθμό μητρώου του και τα κράτη μέλη στα οποία αυτός δραστηριοποιείται.

Σε περίπτωση νομικού προσώπου οι προϋποθέσεις των άρθρων 3 και 4 εδ. Α περ. α-στ εφαρμόζονται αναλόγως για τον νομικό αντιπρόσωπο, τον ειδικό αντιπρόσωπο ή τον φορολογικό αντιπρόσωπο.

Σε περίπτωση που αυτοί είναι νομικό πρόσωπο οι προϋποθέσεις των άρθρων 3 και 4 εδ. Α περ. α-στ εφαρμόζονται για όλα τα φυσικά πρόσωπα που μνημονεύονται στο άρθρο 4 παρ. 4 του παρόντος.

Άρθρο 7

Αρμόδια αρχή για την εφαρμογή του παρόντος ορίζεται η αναφερόμενη στο άρθρο 2 παρ. 11.

Το μητρώο των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών διαμεσολαβητών τηρείται από τα κατά τόπους Αρμόδια Επιμελητήρια.

Άρθρο 8

1. Κάθε πρόσωπο που ασκεί τη δραστηριότητα του ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή χωρίς να έχει εγγραφεί σε μητρώο επιμελητηρίου ή σε σχετικό μητρώο κράτους μέλους τιμωρείται με τις ποινές του άρθρου 175 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα, εκτός αν η πράξη του τιμωρείται βαρύτερα με άλλες διατάξεις. Σε περίπτωση νομικού προσώπου με τις πιο πάνω ποινές τιμωρούνται οι νόμιμοι εκπρόσωποί του (άρθρο 3 παρ. 2 ν. 1569/85).

2. Εκπρόσωποι ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής επιχείρησης που χρησιμοποιούν τις υπηρεσίες ασφαλιστικής ή αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης προσώπων που δεν έχουν εγγραφεί σε μητρώο επιμελητηρίου ή σε σχετικό μητρώο κράτους μέλους και δεν αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 του παρόντος τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι τρία

χρόνια, χρηματική ποινή μέχρι 300.000 ευρώ και πρόστιμο έως 100.000 ευρώ.

3. Με την ποινή και το πρόστιμο της προηγούμενης παραγράφου τιμωρείται ασφαλιστικός ή αντασφαλιστικός διαμεσολαβητής που παραβιάζει τις διατάξεις του παρόντος είτε πρόκειται περί Έλληνα υπηκόου είτε περί υπηκόου κράτους μέλους.

Άρθρο 9

1. Πελάτες, ενώσεις καταναλωτών και κάθε ενδιαφερόμενος, μπορούν να υποβάλουν έγγραφη καταγγελία, στην κατά το άρθρο 2 παρ. 11 του παρόντος αρμόδια αρχή, κατά ασφαλιστικού ή αντασφαλιστικού διαμεσολαβητή για πράξεις ή παραλείψεις που συνιστούν παραβιάσεις της ασφαλιστικής νομοθεσίας και του παρόντος, των χρηστών συναλλακτικών ηθών και της δημόσιας τάξης, ιδίως δε για πράξεις ή παραλήψεις του άρθρου 11 του π.δ. 298/1986. Αν οι πράξεις ή παραλείψεις κατά την αιτιολογημένη κρίση της Αρχής προς την οποία υποβάλλεται η καταγγελία μπορούν να καταλογισθούν στον καταγγελλόμενο διαμεσολαβητή επιβάλλονται οι κυρώσεις του άρθρου 12 του π.δ. 298/1986, κατόπιν προηγούμενης ακροάσεως τούτου και ερεύνης της Αρχής ως προς την βασιμότητα των καταγγελλομένων και των παρεχομένων εξηγήσεων υπό του καταγγελλομένου. Σε κάθε περίπτωση παρέχεται εντός ευλόγου χρόνου αιτιολογημένη απάντηση προς τον καταγγέλλοντα.

2. Εάν τα εμπλεκόμενα μέρη αποδέχονται η Αρχή της παρ.1 του παρόντος δύναται να παραπέμψει τη διαφορά στη διαδικασία της εξώδικης επίλυσης στην αρχή του Ν. 3297/23-12-2004.

Άρθρο 10

1. Ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής, πριν τη σύναψη της αρχικής ασφαλιστικής σύμβασης και εφόσον καθίσταται αναγκαίο σε περίπτωση τροποποίησης ή ανανέωσης αυτής, παρέχει στον πελάτη τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) την ταυτότητα και διεύθυνσή του,
- β) το μητρώο στο οποίο είναι εγγεγραμμένος και τα μέσα για την εξακρίβωση της εγγραφής του,

γ) οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση συμμετοχή του σε συγκεκριμένη ασφαλιστική επιχείρηση, όταν η συμμετοχή του υπερβαίνει το 10% των δικαιωμάτων Ψήφου ή του κεφαλαίου αυτής,

δ) σε περίπτωση που ο διαμεσολαβητής είναι νομικό πρόσωπο, οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση συμμετοχή σε αυτό συγκεκριμένης ασφαλιστικής επιχείρησης ή μητρικής επιχείρησης συγκεκριμένης ασφαλιστικής επιχείρησης που υπερβαίνει το 10% των δικαιωμάτων ψήφου ή του κεφαλαίου του νομικού προσώπου του ασφαλιστικού διαμεσολαβητή,

ε) τις διαδικασίες που αναφέρονται στο άρθρο 10 του παρόντος οι οποίες επιτρέπουν, τόσο στους πελάτες, όσο και σε κάθε ενδιαφερόμενο, να υποβάλλουν καταγγελίες για τους ασφαλιστικούς και αντασφαλιστικούς διαμεσολαβητές και ενδεχομένως για τις εξώδικες διαδικασίες καταγγελίας και προσφυγής που αναφέρονται στο άρθρο 10 παράγραφος 2 του παρόντος.

Ως προς την προτεινόμενη σύμβαση, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής ενημερώνει επιπλέον τον πελάτη για το κατά πόσον:

- παρέχει συμβουλές βάσει της υποχρέωσης της παραγράφου 2 να παρέχει αμερόληπτη ανάλυση, ή έχει συμβατική υποχρέωση να ασκεί δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης αποκλειστικά με μία ή περισσότερες ασφαλιστικές επιχειρήσεις, οπότε μετά από το σχετικό αίτημα του πελάτη, ενημερώνει τον τελευταίο για τις επωνυμίες των συγκεκριμένων ασφαλιστικών επιχειρήσεων,

- δεν έχει συμβατική υποχρέωση να ασκεί δραστηριότητες ασφαλιστικής διαμεσολάβησης αποκλειστικά με μία ή περισσότερες ασφαλιστικές επιχειρήσεις, ούτε παρέχει συμβουλές βάσει αμερόληπτης ανάλυσης της παραγράφου 2.

Στην περίπτωση αυτή, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής, μετά από σχετικό αίτημα του πελάτη, οφείλει να ενημερώσει τον τελευταίο για τις επωνυμίες των ασφαλιστικών επιχειρήσεων με τις οποίες όχι μόνο δύναται να ασκεί, αλλά και πράγματι ασκεί επιχειρηματικές δραστηριότητες.

2. Στην περίπτωση που ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής παρέχει συμβουλές βάσει αμερόληπτης ανάλυσης και πληροφορεί σχετικά τον πελάτη οφείλει να τις παρέχει με βάση την ανάλυση επαρκούς αριθμού ασφαλιστικών συμβάσεων που διατίθενται στην αγορά, ώστε αυτός να είναι σε θέση να

προτείνει, σύμφωνα με επαγγελματικά κριτήρια, την ασφαλιστική σύμβαση που θα ανταποκρίνεται πληρέστερα στις ανάγκες του πελάτη.

3. Πριν από τη σύναψη οποιασδήποτε σύμβασης ασφάλισης, ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής πρέπει τουλάχιστον, βάσει ιδίως των πληροφοριών τις οποίες παρέσχε ο πελάτης, να διευκρινίζει τις απαιτήσεις και τις ανάγκες του, καθώς και τους λόγους στους οποίους βασίζονται οι συμβουλές που δίδονται σ' αυτόν σχετικά με συγκεκριμένο ασφαλιστικό προϊόν.

Οι διευκρινίσεις αυτές διαφοροποιούνται ανάλογα με το σύνθετο χαρακτήρα της προτεινόμενης ασφαλιστικής σύμβασης.

4. Οι πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2 και 3 δεν χρειάζεται να παρέχονται όταν ο ασφαλιστικός διαμεσολαβητής διαμεσολαβεί στην ασφάλιση μεγάλων κινδύνων, όπως και στην περίπτωση αντασφαλιστικής διαμεσολάβησης.

Άρθρο 11

1. Κάθε πληροφορία που πρέπει να παρέχεται στους πελάτες σύμφωνα με το άρθρο 11 γνωστοποιείται:

α) γραπτώς ή επί σταθερού εναποθέματος διαθεσίμου και προσιτού στον πελάτη

β) με σαφήνεια και ακρίβεια, ώστε να είναι κατανοητή από τον πελάτη

γ) σε επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους της ασφαλιστικής υποχρέωσης ή σε οποιαδήποτε άλλη γλώσσα έχουν συμφωνήσει μεταξύ τους οι συμβαλλόμενοι.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 στοιχείο α) οι πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 11 μπορούν να παρέχονται προφορικά εφόσον το ζητήσει ο πελάτης ή εάν απαιτείται άμεση κάλυψη. Στις περιπτώσεις αυτές, οι πληροφορίες παρέχονται στον πελάτη σύμφωνα με την παράγραφο 1 αμέσως μετά τη σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης.

3. Στην περίπτωση ασφάλισης μέσω τηλεφώνου, οι πληροφορίες που δίδονται προηγουμένως στον πελάτη συνάδουν προς τους κοινοτικούς κανόνες που διέπουν την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών

υπηρεσιών προς τους καταναλωτές. Επιπλέον, παρέχονται στον πελάτη πληροφορίες σύμφωνα με την παράγραφο 1, αμέσως μετά τη σύναψη της ασφαλιστικής σύμβασης.

Άρθρο 12

Καταργείται κάθε διάταξη του ισχύοντος δικαίου που είναι αντίθετη στις διατάξεις του παρόντος διατάγματος ή ανάγεται σε θέματα ρυθμιζόμενα από αυτό.

ΚΛΑΔΟΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Αριθμός εκδοθέντος Σ/λοίου Νο:

No. 104626

ΑΙΤΗΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΠΡΟΣ ΤΡΙΤΟΥΣ

ΕΙΔΟΣ ΚΑΛΥΨΗΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ
 ΑΣΤ. ΕΥΘΥΝΗ ΑΠΟ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΣΤ. ΕΥΘΥΝΗ

STATUS

(0) ΕΚΚΡΕΜΗΣ
 (1) ΠΡΟΣ ΕΚΔΟΣΗ
 (2) ΑΚΥΡΩΣΗ ΕΚΚΡ.

ΚΩΔΙΚΟΙ

ΠΡΑΚΤ. ΕΙΣΠΡ.	ΥΠΟΚ/ΜΑ ΥΠΟΒΟΛΗΣ
Α ΠΑΡΑΓ.	Β ΠΑΡΑΓ.
ΠΡΟΜ. %	ΠΡΟΜ. %
ΚΩΔ. ΠΕΛΑΤΗ	

ΠΡΟΣΟΧΗ: ΑΥΤΗ Η ΑΙΤΗΣΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΕΙ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΠΛΗΡΩΣ ΚΑΙ ΜΕ ΣΑΦΗΝΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΙΤΟΥΝΤΑ Ή ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ. Η ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΑΥΤΗΣ ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΒΕΒΑΙΩΣΗ ΚΑΛΥΨΗΣ ΟΥΤΕ ΔΕΣΜΕΥΣΗ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑ. ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΟΜΩΣ ΤΗΝ ΒΑΣΗ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΗΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΙΣΧΥΡΟΙ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΟΙ ΟΡΟΙ ΑΥΤΟΥ, ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΛΕΤΗΘΟΥΝ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ

ΑΙΤΗΣΗΣ ΣΕΣ ΣΧΕΤΙΣΜΟΣ

ΕΠΩΝΥΜΙΑ _____
 ΕΠΩΝΥΜΟ _____ ΟΝΟΜΑ _____ ΠΑΤΡ. _____
 ΕΙΔΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ _____ ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΜΟΡΦΗ _____
 Α.Φ.Μ. _____ ΚΩΔΙΚΟΣ Δ.Ο.Υ _____
 Α.Δ.Τ. _____ ΕΙΔΟΣ ΤΑΥΤ. _____
 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ - ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ _____

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΟΔΟΣ & ΑΡΙΘΜΟΣ _____ ΠΟΛΗ _____ ΧΩΡΑ _____
 ΤΑΧ. ΚΩΔ. _____ ΤΗΛ. _____ ΦΑΞ _____ ΤΕΛΕΣ _____

ΥΠΕΥΘ. ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΚΑΤΑΝΕΜΕΤΟΣ

ΕΠΩΝΥΜΙΑ _____
 ΕΠΩΝΥΜΟ _____ ΟΝΟΜΑ _____ ΠΑΤΡ. _____
 ΕΙΔΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ _____ ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΜΟΡΦΗ _____
 Α.Φ.Μ. _____ ΚΩΔΙΚΟΣ Λ.Ο.Υ _____
 Α.Δ.Τ. _____ ΕΙΔΟΣ ΤΑΥΤ. _____
 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ - ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ _____

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

ΟΔΟΣ & ΑΡΙΘΜΟΣ _____ ΠΟΛΗ _____ ΧΩΡΑ _____
 ΤΑΧ. ΚΩΔ. _____ ΤΗΛ. _____ ΦΑΞ _____ ΤΕΛΕΣ _____

ΥΠΕΥΘ. ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥ - ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

ΤΟΠΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΤΚ ΤΗΛ
 ΤΟΠΟΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΤΚ Τ-ΗΛ
 ΥΠΕΥΘ. ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΤΡΟΠ. ΠΛΗΡ. ΑΠΑΛ. ΦΟΡΟΥ ΧΑΡΤ ΔΙΚ
 ΣΥΜΒΑΣΗ ΑΝΤΑΣΦΑΛΙΣΤ. ΚΗ ΚΩΔ. ΠΡΑΓΜ. ΗΜ. ΠΡΑΓΜ.
 ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΠΕΡΙΦ. ΚΩΔ. ΑΝΤ/ΜΕΝΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ-ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ
 ΕΝΑΡΞΗ ΛΗΞΗ ΠΡ. ΠΡ. ΕΚΚΑΘΑΡ. ΠΟΣΟ ΠΡΟΚ/ΛΗΣ
 ΚΩΔ. ΕΝ ΠΑΚΕΤΟ ΒΗΜΑ ΑΝΑΛ. ΚΑΤ/ΣΗ ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ

1. ΘΕΣΕΙΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ				
ΔΥΝΑΜΙΚΟΤΗΤΑ				
ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ				
ΔΥΝΑΜΙΚΟΤΗΤΑ				

2. ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ / ΕΤΗΣΙΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ (ΤΖΙΡΟΣ)

ΠΟΣΟ

3. ΑΜΟΙΒΕΣ

ΠΟΣΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

4. ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗ

.....

5. ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗ

ΑΝΩΤΑΤΟ ΟΡΙΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΛΥΨΕΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΡΙΖΟΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟΥ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΡΟΙΣΗ ΠΟΛΛΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΚΑΛΥΠΤΟΜΕΝΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ - ΠΟΣΑ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ

1. ΒΑΣΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

	ΑΤΟΜΟ	ΟΜΑΔΑ ΑΤΟΜΩΝ	ΑΝΩΤΑΤΟ ΟΡΙΟ ΑΘΡΟΙΣΤΙΚΑ	RATE	ΚΑΘΑΡΑ ΑΣΦΑΙΣΤΡΑ
☐ 01 ΠΑ ΣΩΜ. ΒΛΑΒΕΣ Η/ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟ					
☐ 02 ΠΑ ΣΑΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ					
☐ 03 ΠΑ ΚΑΘΕ ΓΕΓΟΝΟΣ (ΣΤΗ ΖΑΒΕΣ) ΘΑΝΑΤΟ Η/ΚΑΙ ΣΑΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ					

ΣΥΝΟΛΟ ΑΣΦ/ΣΤΡΩΝ

.....

ΚΛΑΔΟΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

03-04 ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΕΚ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΧΩΡΩΝ

* Πόσων τετραγωνικών μέτρων είναι το α) διαμέρισμα, τμ. β) γραφεία, τμ. γ) κατάστημα, τμ.

Πόσα α) διαμερίσματα β) γραφεία έχει η παλαιοκατοικία:

Πόσων ορόφων είναι:

Διαθέτει Ασανσέρ Προσωπικού: ΝΑΙ ΟΧΙ Πόσα: Δυναμ./Ατομo

Διαθέτει Ασανσέρ Εμπορευμάτων, ΝΑΙ ΟΧΙ Πόσα: Βάρους/gr

Γίνονται έκτακτες εργασίες συντήρησης εντός του έτους: ΝΑΙ ΟΧΙ

Αν ναι περιγράψτε ποιες:

* Αποθήκες τετρ. Μέτρο Ψυγεία τετρ. Μέτρο

Χρήση για:

Εφεδρικές γεννήτριες: ΝΑΙ ΟΧΙ Ωριαία αυτόρκεα σε ρεύμα:

* Αίθουσες Συνεδρίων - Θεάτρων - Ζαχαροπλασטיών κλπ.: Αναφέρατε τετρ. μέτρα:

* Αρ. Θέσεων Σε ποιά όροφο βρίσκεται Πόσα Ασανσέρ εξυπηρετούν τις ανάγκες του:

Ζημιές που υπέστησαν τα τελευταία 5 έτη:

Είδη κυριωτέρων ζημιών αναλυτικά:

05 Α.Ε. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

Είδος Ξενοδοχειακής Μονάδας:

Αριθμός Κιρίων: Αριθμός Ορόφων:

* Αριθμός Κλιών

Αριθμός Πισίνων: Γηπέδων:

Είδη Θαλασσίων Σπορ:

Αριθμός Restaurant: Δυναμικότητα/Θέσεις:

Άλλες Υπηρεσίες:

* Κάμπινγκ - Αριθμός Θέσεων:

* Τρακόπλων: Χρέωση, EURO ανά Πλήθος διακινούμενων ετήσια:

* Σκηνών: Χρέωση, EURO ανά Πλήθος διακινούμενων ετήσια:

Σκαλές Σκι - Ορειβασιός - Καταβύσεις:

Αριθμός ειδικευμένου προσωπικού: Αριθμός διακινούμενων συνδρομητών ετήσια:

Χρέωση διακινούμενων συνδρομητών κατά άτομο:

06 Α.Ε. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Αριθμός Σχολικών Κτηρίων:

* Αριθμός Μαθητών: Χρέωση Μαθητών ετήσια/άτομο:

07 Α.Ε. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Είδος Εταιρίας:

Αριθμός Συνεργατών: Αριθμός Προσωπικού:

Αριθμός Εν/σεων: Χρέωση ανά μονάδα ετήσια:

Αριθμός Συντηρήσεων:

Φύση Επιχ/σης: Ατομική Συνεταιρική

A.Ε. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ ΧΡΗΣΗΣ - ΦΥΛΑΞΗΣ ΟΧΗΜΑΤΩΝ

Αριθμός Οχημάτων / Είδος: _____

Αριθμός Προσωπικού:

Ετήσιος Κύκλος Εργασιών: _____

Αξία Διακινούμενων Εμπορευμάτων Ετησίως: _____

1-10 A.Ε. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ - ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΠΑΓΓ/ΤΩΝ - ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

Ετήσιος Κύκλος Εργασιών: _____

Τετρ. Μέτρα Κατάτος:

Μέτρα Πυρασφάλειας: _____

Επιπλέον/νότερες εστίες από τη χρήση κατάτος: _____

Άλλες παρατηρήσεις: _____

1-12 A.Ε. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΒΙΟΜ/ΚΩΝ - ΒΙΟΤΕΧ/ΚΩΝ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ

Είδος Επιχ/σης: _____

Ετήσιος Κύκλος Εργασιών: _____

Τετρ. Μέτρα στεγασμένου χώρου: * Τετρ. Μέτρα μη στεγασμένου χώρου:

Είδη μηχανημάτων παραγωγής & αριθμός: _____

Είδη μηχανημάτων φορτοαφόρτωσης & αριθμός: _____

Μέτρα πυρασφάλειας: _____

Οι πλέον επικίνδυνες εστίες: _____

Γειτονά με: _____

Άλλες παρατηρήσεις: _____

3 A.Ε. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Τετρ. Μέτρα στεγασμένου χώρου: * Τετρ. Μέτρα υπαίθριου χώρου:

Πλήθος περιπτέρων:

Προϋπολογισμός δαπάνης για αιέγωση - αποξήλωμα περιπτέρων: _____

Χρέωση συμμετοχής ανά περίπτερο: _____

Προϋπολογισμός λειτουργίας έκθεσης: _____

Μέτρα πυρασφάλειας: _____

4 ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ (ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΟΥ)

- Ασφ/νος: _____

- Σύζυγος Ασφ/νου: _____

- Ανήλικα τέκνα των: _____

- Τέκνα την επιμέλεια των οποίων έχει ο ασφ/νος ή σύζυγος: _____

- Συνοκούντες συγγενείς Α βαθμού του ασφ/νου ή συζύγου του: _____

- Εργαζόμενοι στην οικία του ασφ/νου: _____

- Κατοικίδια ζώα: _____

- Κάλυψη ποδηλάτου ΝΑΙ ΟΧΙ

Αριθμός ποδηλάτων:

- Κάλυψη βραχιολοκώματος - έκρηξης - φωτιάς - διαρροής σωληνώσεων της σκάας που διαμένει ΝΑΙ ΟΧΙ

13-17 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

ΙΑΤΡΩΝ

Ειδικότης: _____

Εργάζεσαι: σε Ιατρείο του Σε νοσοκομείο-κλινική

Ιστορικό ζημιών τελευταίων 5 ετών: _____

Α.Ε. ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ - ΚΛΙΝΙΚΩΝ

* Αριθμός Ιατρών Δ/τές Κλινικών: _____

* Ιατροί: _____

* Ασκούμενοι Ιατροί: _____

* - Αριθμός Νοσηκόμων: *Αριθμός Διακλητικού & λοιπού προσωπικού: * Αριθμός Κλινών:

- Επικίνδυνες εστίες του χώρου: _____

- Εκτελούνται έργα συντήρησης ή επέκτασης και ποιά: _____

- Ποιά η δαπάνη αυτών των έργων: _____

- Νο καλύπτεται η εργοδοτική ευθύνη σύμφωνα με τα άρθρα 657 - 658 - 932 του Α.Κ: ΝΑΙ ΟΧΙ

- Ιστορικό ζημιών τα τελευταία 5 έτη: _____

Α.Ε. ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΩΝ

- Δ/ση Φαρμακείου: _____

- Αριθμός απασχολούμενων με τον αδειούχο:

- Ιστορικό ζημιών των τελευταίων 5 ετών: _____

(Άλλες επαγγελματικές ευθύνες ή ευθύνη προϊόντων, σύμφωνα με χωριστά ερωτηματολόγια αναγόμενα)

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΚΑΛΥΨΕΙΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

	ΑΤΟΜΟ	ΟΜΑΔΑ ΑΤΟΜΩΝ	ΑΝΩΤΑΤΟ ΟΡΙΟ ΑΝΑ ΚΙΝΔΥΝΟ	ΕΠΑΣΦ. %	ΚΑΘΑΡΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ
12 ΑΓΙΑ ΠΥΡΚΑΙΑΣ					
03 ΠΑ ΚΑΘΕ ΓΕΓΟΝΟΣ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
05 ΠΑ ΚΑΘΕ ΟΧΗΜΑ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
08 ΠΑ ΚΑΘΕ ΔΙΚΥΚΛΟ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
03 ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ					
01 ΠΑ ΣΩΜ. ΒΛΑΒΕΣ ΗΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
04 ΑΓΙΑ ΚΛΟΠΗΣ					
02 ΠΑ ΚΛΟΠΗ ΑΥΤΗΤΟΥ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
08 ΠΑ ΚΛΟΠΗ ΔΙΚΥΚΛΟΥ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
05 ΑΓΙΑ ΤΡΟΦΙΚΗΣ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΗΣ					
01 ΠΑ ΣΩΜ. ΒΛΑΒΕΣ ΗΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
06 ΖΗΜΙΕΣ ΣΕ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΚΟΙΝΗΣ ΟΦΕΛΕΙΑΣ					
02 ΠΑ ΥΛΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
07 ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΑΠΟ ΧΡΗΣΗ ΕΚΡΗΚΤΙΚΩΝ ΥΛΩΝ					
03 ΠΑ ΚΑΘΕ ΓΕΓΟΝΟΣ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
08 ΑΓΙΑ ΠΛΗΜΜΥΡΑΣ					
03 ΠΑ ΚΑΘΕ ΓΕΓΟΝΟΣ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
09 ΑΓΙΑ ΜΟΛΥΝΣΗΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΑΠΟ ΑΤΥΧΗΜΑ					
03 ΠΑ ΚΑΘΕ ΓΕΓΟΝΟΣ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
10 ΑΓΙΑ ΛΕΠΟΥΡΓΙΑΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΕΡΓΩΝ					
03 ΠΑ ΚΑΘΕ ΓΕΓΟΝΟΣ	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
11 ΑΛΛΕΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΚΑΛΥΨΕΙΣ					

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ

ΚΑΘΑΡΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΑ ΔΙΚ. ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥ.....

ΦΥΕ ΧΑΡΤ/ΜΟ.....

ΟΛΙΚΑ ΑΣΦ/ΣΤΡΑ.....

ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΑΣΦ/ΝΟΥ

.....% ΕΛΑΧΙΣΤΟ..... ΜΕΓΙΣΤΟ.....

ΑΛΛΕΣ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

.....
.....
.....

Ο υπογράφων δηλώνω ότι μου παραδόθηκαν οι Γενικοί και Ειδικοί Όροι, οι σχετικά με τις πιο πάνω αιτούμενες ασφαλιστικές καλύψεις καθώς και οι πληροφορίες που προβλέπονται από το άρθρο 4 του Ν.Δ. 400/70, των οποίων έλαβα γνώση.

Κατόπιν αυτού ζητώ όπως η «ΕΘΝΙΚΗ ΑΕΕΓΑ» εκδώσει Ασφαλιστήριο συμβόλαιο το οποίο θα καλύπτει τους κινδύνους που έχουν σημειωθεί πιο πάνω από εμένα, σύμφωνα με τους προαναφερόμενους Όρους, καθώς και τις συμφωνίες και προϋποθέσεις που αφορούν στην ασφαλιστική κάλυψη που θα παρασχεθεί, των οποίων έλαβα γνώση και αποδέχομαι ανεπιφύλακτα.

Παράλληλα βεβαιώνω ότι οι απαντήσεις μου στην παρούσα αίτηση ασφάλισης είναι απόλυτα ακριβείς και αληθείς. Συνομολογώ και αποδέχομαι ότι, επειδή η παρούσα αποτελεί συστατικό στοιχείο της αιτούμενης ασφαλιστικής σύμβασης, οποιαδήποτε ανακρίβεια στις παρεχόμενες από εμένα πληροφορίες θα ληφθεί υπόψη σε περίπτωση ζημιάς και ακόμη ότι η ασφαλιστική κάλυψη μου θα ισχύσει μετά την αποδοχή της αίτησης μου από την Ασφαλιστική Εταιρία.

Τέλος, γνωρίζω ότι, σε περίπτωση μη αποδοχής της αίτησης μου, η «ΕΘΝΙΚΗ ΑΕΕΓΑ» θα μου επιστρέψει χωρίς τόκο το σύνολο του ποσού των προκαταβληθέντων ασφαλιστρών.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ

Ο ΑΙΤΩΝ

(Όνοματεπώνυμο, διεύθυνση & υπογραφή)

ως λόγους που αναγράφονται στις παραγράφους 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 4 του παρόντος
ήπωση του κινδύνου (άρθρο 6)

β) σύσταση καταβολής ληξιπρόθεσμης δόσης ασφαλιστρού (άρθρο 7)

γ) λήψη ή θέση σε αναγκαστική διακίρυξη και λήξη της ασφαλιστικής

εξουσίας στην ασφαλιστική σχέση

παραβάσεις υποχρεώσεων στην ανωτάτη ασφαλιστική

· περίπτωση αυτή επιστρέφονται τα μη δεδουλευμένα ασφαλιστρού από την ημερομηνία ακύρωσης μέχρι την λήξη της περιόδου ασφαλιστικής

ρο 6:

ΠΡΟΠΟΙΩΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Πριν την έναρξη της επίσεως της ασφαλιστικής σύμβασης ο λήπτης της ασφαλιστικής υποχρεούται να δηλώσει στον Ασφαλιστή, μέσα σε δεκαεπταήμερο (14) ημέρες από τότε που περιήλθε σε γνώση
υ, κάθε στοιχείο ή περιστάση, το οποίο μπορεί να επηρεάσει σημαντικά επίσεως του κινδύνου, σε βαθμό που, αν ο Ασφαλιστής το γνώριζε, δεν θα είχε συνάψει την ασφαλιστική ή δεν θα την είχε
λήψει με τους ίδιους όρους.

Ασφαλιστής, μόλις λάβει γνώση της επίσεως του κινδύνου, δικαιούται να καταγγείλει τη σύμβαση ή να ζητήσει την τροποποίησή της.

ο ασφαλιστικός κίνδυνος μειώθηκε ουσιωδώς, ο λήπτης της ασφαλιστικής δικαιούται να ζητήσει αναστολή μείωσης του ασφαλιστρού. Αν ο Ασφαλιστής αρνηθεί τη μείωση ή δεν απαντήσει στο
επιτόκο ή τη δόση ή δίδεται πριν του μηνός από τη υποβολής του ο λήπτης της ασφαλιστικής δικαιούται να καταγγείλει τη σύμβαση για το υπολειπόμενο διάστημα.

ο λήπτης της ασφαλιστικής ή ο ασφαλιστικός, ή ο δικαιούχος του ασφαλιστικού, κατά την σύνταξη της ασφαλιστικής εγγράφει ότι η ασφαλιστική περίπτωση είχε ήδη επέλθει, ο Ασφαλιστής δεν
υποχρεούται σε παροχή και βασικό εφόσον δεν γνώριζε την επέλευση του κινδύνου, το ασφαλιστικό μισό τέλους της ασφαλιστικής περιόδου.

ρο 7:

ΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ

λήπτης της ασφαλιστικής υποχρεούται να καταβάλει τα ασφαλιστικά που συμφωνήθηκαν και αναγράφονται στον λογαριασμό ασφαλιστρού του παρόντος σε μετρητά, είτε εφάπαξ είτε με τμηματικές

πληρωμές εφόσον έτσι έχει συμφωνηθεί. Η ασφαλιστική κάλυψη δεν αρχίζει πριν την καταβολή των εφάπαξ ασφαλιστρού, ή της πρώτης δόσης της τμηματικής καταβολής.

καταβληθεί η ασφαλιστική δόση ασφαλιστρού, δίνει το δικαίωμα στον Ασφαλιστή να καταγγείλει τη σύμβαση. Η καταγγελία γίνεται με γραπτή δήλωση στον λήπτη της ασφαλιστικής,
την οποία γνωστοποιείται ότι η περαιτέρω καθυστέρηση καταβολής ασφαλιστρού θα επηρεάσει, μετά την πάροδο ενός (1) μηνός από την καταβολή της δόσης, τη λήση της σύμβασης.

στην καταβολή των ασφαλιστρού δεν βελτιώνει την καταβολή των ποσών που αναλογούν για ασφαλιστικό φόρμας, κατάσταση κλη, για την οποία απαιτείται ειδική και ιδιαίτερη έγγραφη απόδειξη
η Ασφαλιστική με το συνολικό ποσό υπογεγραμμένη από εξουσιοδοτημένο άτομο και από τον ασφαλιστικό.

ήπος καταβολής των ασφαλιστρού κλη είναι το Τραπεζικό του Ασφαλιστή ή των Πρακτορείων του. Η κατά συνέπεια ή για δικαιοδοσία του Ασφαλισμένου προσκόμιση των εξοφλητικών αποδείξεων
κό τους υπολοίπους του Ασφαλιστή δεν αποτελεί τροποποίηση ή κατάργηση του συμφωνημένου στο παρόν τόπου πληρωμής.

ρο 8:

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ - ΔΙΑΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΑΓΡΑΠΤΗΣΩΝ - ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΑΣΦΑΛΙΣΜΑΤΟΣ

λήπτης της ασφαλιστικής υποχρεούται εντός οκτώ (8) ημερών από τότε που έλαβε γνώση της επέλευσης της ασφαλιστικής περίπτωσης να ειδοήσει τον Ασφαλιστή. Ο λήπτης της ασφαλιστικής
υποχρεούται να δώσει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες, στοιχεία και έγγραφα που αφορούν με τις περιστάσεις που συνέβησαν της επέλευσης του κινδύνου του του ζητάει ο Ασφαλιστής. Ο λήπτης
της ασφαλιστικής δεν μπορεί να αποκρυφίσει ή δεν γνωρίζει την επέλευση της ασφαλιστικής περίπτωσης, αν τότε σφαιρείται σε βάρος του αμέσως.

λήπτης της ασφαλιστικής υποχρεούται να λαμβάνει όλες τις κατάλληλες μέτρα προς αποφυγή ή μείωση της ζημιάς και να ακολουθεί τις οδηγίες των Ασφαλιστή. Το εφόδο που προκύπτει από τέτοιες

έκτακτες, εφόσον δικαιολογούνται από τις περιστάσεις, βαρύνουν τον Ασφαλιστή στο πλαίσιο των ορίων ευθύνης.

περίπτωση υπαίτιας παράδοσης των αποδείξεων της παρ. 3 αυτού του άρθρου ο λήπτης της ασφαλιστικής υποχρεούται σε αποζημίωση του Ασφαλιστή.

Ασφαλιστής απαλλάσσεται της υποχρέωσης προς καταβολή ασφαλιστικού, αν η επέλευση της ασφαλιστικής περίπτωσης, οφείλεται σε δόλο του λήπτη της ασφαλιστικής ή του ασφαλισμένου,
αίτιας κατά την οποία η ασφαλιστική περνούσε να σκευεχθεί εναντίον του ασφαλιστικού δικαιούχου τα δεδουλευμένα ασφαλιστρού.

Ασφαλιστής, μόλις αναγγείλει σε αυτόν σπύρημα, αναλαμβάνει την διερεύνηση και επίσεως, στο όνομα του ασφαλισμένου, κάθε δικαστικής υπήθεσης, έσο το δικαίωμα να απαιτεί συμβιβασμούς,
έσο ο ασφαλιστικός έχει την υποχρέωση να δώσει κάθε πληροφορία που χρειάζεται στο δικαστήριο που θα υποδεικνύει από τον Ασφαλιστή. Αν δεν εισοδηθεί εξώδικος συμβιβασμός σε περίπτωση

πρώτης αγωγής, ο ασφαλιστικός υποχρεούται να παραδώσει στον Ασφαλιστή κάθε δικαστικό ή εξώδικο έγγραφο που του κοινοποιείται, να βοηθήσει τον Ασφαλιστή στην εξακρίβωση της ευθύνης
του συμβάν και της επίσεως των ζημιών, να κατονομάσει τους μάρτυρες και να τους φέρει στο δικαστήριο κατά την διεξαγωγή των μαρτυρικών αποδείξεων.

Η παράδοση των πιο πάνω συμφωνιών απαλλάσσει τον Ασφαλιστή από κάθε υποχρέωση προς αποζημίωση.

η περίπτωση ένα σφύρημα, ο Ασφαλιστής υποχρεούται να καταβάλει το ασφαλιστικό χωρίς υπαίτια καθυστέρηση. Αν για τη δόση της επίσεως του ασφαλιστικού απαιτείται μεγάλο χρονικό
διάστημα, ο Ασφαλιστής υποχρεούται, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, σε καταβολή του ποσού για το οποίο δεν υπάρχει αμφισβήτηση.

Ασφαλιστικός έχει το δικαίωμα να απαλλάσσεται από όλες τις περαιτέρω υποχρεώσεις που σφαιρούνται στον ασφαλισμένο για ζημιές, συμμετικές βλάβες ή θάνατο, αν θέσει στη διάθεση του
κρίσιμου του ανώτερο όρο αποζημίωσης που ορίζεται στο Ασφαλιστικό για την περίπτωση. Αν ο Ασφαλιστής, ζητήσει τον δικαιολογητικό της υποθέσεως με αμφισβητού και δεν τον επιτύχει από
νήση του ασφαλισμένου λόγω απειρήσεων του παθόντος ανωτέρων από το όριο ευθύνης, τότε δεν ευθύνεται για όποια επιπλέον δόση, τόκους, έξοδα κλη.

ρο 9:

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ο γεγονός της καταβολής της αποζημίωσης ή της αναγνώρισης του δικαιώματος ή της ζημιάς από τον Ασφαλιστή, ο τελευταίος θεωρείται έννομο στους οικονομικούς του σπύρημα και γενικά κάθε
υ, δε καταβάσει τον ασφαλιστικό για όλα του τα δικαιώματα. Ο ασφαλιστικός έχει την υποχρέωση να αναγνωρίσει νόμιμο αυτή την ασφαλιστική ή υποκατάσταση, εφόσον χρειαστεί υπογράφοις
αναγκαστικά για το λόγο αυτό εννοαφ, σφιδείξη ή εξουσιοδότηση.

ρο 10:

ΣΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

σφιδείξη ορίζεται να είναι σφιδείξη από την καθοριζόμενη στο παρόν ημέρα και ώρα, σφιδείξη δε μετά την υπογραφή του Ασφαλιστικού από τους συμβαλλόμενους και την καταβολή ασφαλιστρού κλη
την οποία απαιτείται ειδική και ιδιαίτερη έγγραφη απόδειξη, όπως προβλέπεται πιο πάνω.

ρο 11:

Η ΑΣΦΑΛΙΣΗ

κάτω τη στιγμή της επέλευσης κάλυπτομένου γεγονότος το οποίο δημιουργεί υποχρέωση να αποζημίωση ανεξαρτήτως του χρόνου αιώσεως των ασφαλιστικών συμβάσεων δυνάμει του παρόντος
πληρωμής, υπάρχει και άλλη ασφαλιστική σε άλλον ασφαλιστή ή οποία παρέσει την ίδια κάλυψη στον ασφαλισμένο για τους ίδιους κινδύνους, ο ασφαλιστικός ευθύνεται μόνον για καταβολή της
επής αναλογίας του στην αποζημίωση.

ρο 12:

ΑΒΟΛΕΣ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ασφαλιστής δε θα δέχεται καμία μεταβολή του παρόντος ασφαλιστικού, εκτός αν έχει συγκαταστήσει ή αυτό με πρόθεση πράξη, δυνάμει υπογεγραμμένη

κατάλληλη τροποποίηση των όρων ή των συμφωνιών του παρόντος ασφαλιστικού ενός έλαφρο μόνον με την υπγραφή της σχετικής προς τη μεταβολή πρόσθετης πράξεως.

ρο 13:

ΔΙΚΑ

υπαλλόμενοι ορίζουν σφιδείξη με το παρόν ότι κάθε διαφορά αντικείμενη ή διένεξη ήθελε προκύψει βάσει του παρόντος ασφαλιστικού εκδίνεται προς λύση στα καθ' ύλην αρμόδια δικαστήρια
όλης της Αθήνας, εκτός εάν ήθελε σφιδείξη συμφωνηθεί ή υπαναγή της διαφοράς αυτής στην διαταγή.

ρο 14:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

οδύνησε τέλη και τυχόν συμβολαιογραφικά δικαιώματα για την εξώδικη της αποζημίωσης βαρύνουν τον ασφαλισμένο, καθώς και όλα τα έξοδα στα οποία ήθελε υχόν υποβληθεί ο ασφαλιστής
εκπληρωθεί και κοινοποιήθηκαν σ' αυτόν ή από καταστάσεις που επιβλήθηκαν κατά του ασφαλισμένου, στα χέρια του, σαν τρίτου. Επίσης σε κάθε περίπτωση εξώδικης απειθείας από τον
υπαίτη αποζημίωσης που επιβλήθηκε από δικαστήριο κατά του ασφαλισμένου ή καταβολής σε άλλον ασφαλιστή με συμβιβασμό που προηγήθηκε, τα τέλη, συμβολαιογραφικά δικαιώματα κλη,
καταβάλλονται σαν δαπάνες στο ασφαλισμένο κεφάλαιο, εφόσον από το οποίο ο ασφαλιστής σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να επιβαρυνθεί.

ρο 15:

ΣΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Στοιχοί του παρόντος ασφαλιστικού επικρατούν των Γενικών.

ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΔΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

ΠΟΛΥΠΡΟΣΩΠΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΔΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Η ασφάλιστρο είναι ανά κλάση κινδύνου. Η ασφαλιστική εταιρεία δε φέρει ευθύνη για ζημιές που προκύπτουν από ατυχήματα.

1 ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΗΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ (ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ)

Όνομα και επώνυμο ασφαλισμένου: _____

Όνομα εταιρείας: _____ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Εργοστάσιο/Είδος δραστηριότητας: _____

Όνομα: _____

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΑ ΔΣ

Όνομα ασφαλιστή: _____ Εταιρεία: _____

Ποσό: _____ Τ€ _____ Στ. _____ Κε. _____

2 ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΟΜΕΝΟΥ (για ασφαλιστή που δεν είναι κάτοχος του ασφαλισμένου ή του εργοστασίου)

Όνομα ασφαλισμένου: _____

Όνομα εταιρείας: _____ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Εργοστάσιο/Είδος δραστηριότητας: _____

Όνομα: _____ Εταιρεία: _____

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΑ ΔΣ

Όνομα ασφαλιστή: _____ Εταιρεία: _____

Ποσό: _____ Τ€ _____ Στ. _____ Κε. _____

3 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΟΜΕΝΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Όνομα ασφαλιστή: _____ Εταιρεία: _____

Ποσό: _____ Τ€ _____ Στ. _____ Κε. _____

4 ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ & ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

Είδος Ασφάλισης: ΠΑΡΑΧΕΙΡΙΑΣΤΗΡΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ Η/Ή _____ Επιδόματα πρόσμυσης/αποδοχών: _____

Τρόπος Πληρωμής: Ευρώτα? _____ Κινητότα? _____ ΑΝΟΝΥΜΑ? _____

5 ΕΠΙΘΥΜΗΤΟ ΕΙΔΟΣ ΔΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ*

☐ 1. Τροχαία Ατυχήματα	☐ 2. Αεροπορικά Ατυχήματα	☐ 3. Αεροπορική Αεροναυτική
☐ 2. Βοηθητικές Λειτουργίες	☐ 4. Αεροπορική Αεροναυτική	☐ 4. Αεροπορική Αεροναυτική
☐ 3. Αεροπορική Αεροναυτική	☐ 5. Αεροπορική Αεροναυτική	☐ 5. Αεροπορική Αεροναυτική
☐ 4. Αεροπορική Αεροναυτική	☐ 6. Αεροπορική Αεροναυτική	☐ 6. Αεροπορική Αεροναυτική

* Σημειώνεται ότι το ποσό της ασφάλισης είναι ανά κλάση κινδύνου.

1. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΔΕΠΝΗ ΕΥΘΥΝΗ ΠΑΤΡΟΣ

Για πόσο χρόνο εργάζεστε ή δουλεύετε; Έσοδα μηνιαία (σε ευρώ)

Εργάζεστε σε οποιοδήποτε κλάδο ΝΑ ΟΧΙ

Εν ΝΑ: ποιο είδος εργασίας;

Εργάζεστε στην ίδια επιχείρηση ΝΑ ΟΧΙ

Εν ΟΧΙ: Δουλεύετε σε (επιλέξτε τον κλάδο που εργάζεστε)

Δουλεύετε σε κάποιο ταξίωμα; ΝΑ ΟΧΙ

Εν ΝΑ: Δουλεύετε στην (επιλέξτε τον κλάδο)

Εργάζεστε ως κάποιος υπάλληλος κάποιου εργοδότη; ΝΑ ΟΧΙ

2. ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΔΕΠΝΗ ΕΥΘΥΝΗ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΥ

Πόσο χρόνο δουλεύετε ως φαρμακοποιός; Μηνιαία έσοδα (σε ευρώ)

Εν ΝΑ: Δουλεύετε σε (επιλέξτε τον κλάδο)

Εργάζεστε ως κάποιος υπάλληλος κάποιου εργοδότη; ΝΑ ΟΧΙ

3. ΔΕΠΝΗ ΕΥΘΥΝΗ ΔΙΑΧΕΙΡΕΣΤΗ ΤΟΜΑΤΕΣΟΚΑΣΤ

Είστε κάποιος υπάλληλος; ΝΑ ΟΧΙ ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΟΧΙ

4. ΔΕΠΝΗ ΕΥΘΥΝΗ ΑΠΟ ΤΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΕΛΘΟΥ

Ελάτε ως ασθενής; ΝΑ ΟΧΙ ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΟΧΙ

Πόσο χρόνο έχετε είναι ο χρόνος που καταβάλλετε εισφορές;

Καθαρά εισόδημα (σε ευρώ)

Καθαρά εισοδήματα (σε ευρώ)

Είστε κάποιος υπάλληλος (εργάζεστε ως υπάλληλος); ΝΑ ΟΧΙ

Εν ΝΑ: Εργάζεστε ως (επιλέξτε τον κλάδο)

Εργάζεστε ως κάποιος υπάλληλος; ΝΑ ΟΧΙ

Εν ΝΑ: Δουλεύετε στην (επιλέξτε τον κλάδο)

Εν ΟΧΙ: Εργάζεστε ως κάποιος υπάλληλος κάποιου εργοδότη; ΝΑ ΟΧΙ

Εν ΟΧΙ: Εργάζεστε ως κάποιος υπάλληλος κάποιου εργοδότη; ΝΑ ΟΧΙ

Εν ΟΧΙ: Εργάζεστε ως κάποιος υπάλληλος κάποιου εργοδότη; ΝΑ ΟΧΙ

Εν ΟΧΙ: Εργάζεστε ως κάποιος υπάλληλος κάποιου εργοδότη; ΝΑ ΟΧΙ

Εν ΟΧΙ: Εργάζεστε ως κάποιος υπάλληλος κάποιου εργοδότη; ΝΑ ΟΧΙ

Εν ΟΧΙ: Εργάζεστε ως κάποιος υπάλληλος κάποιου εργοδότη; ΝΑ ΟΧΙ

Εν ΟΧΙ: Εργάζεστε ως κάποιος υπάλληλος κάποιου εργοδότη; ΝΑ ΟΧΙ

5. ΔΕΠΝΗ ΕΥΘΥΝΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΔΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΗ (Εάν απασχολείται ως διευθυντής οικογένειας)

Ονοματεπώνυμο

Ημερομηνία Γέννησης

Συνολική ή μηνιαία εισοδήματα

6. ΔΙΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗ ΣΚΛΗΡΟΥ ΑΝΑΓΥΡΗ

Όνομα οφθαλμού: _____ Αριθμός Μητρώου: Αρ. 00000000

Όνομα: _____ ΨΕΥΔΟΝΥΜΟ: _____

Επώνυμο: _____ Μηνιαίο εισόδημα: _____

Πρόσβαση: ΟΧΙ ΝΑ ΟΧΙ ΝΑ ΟΧΙ ΝΑ ΟΧΙ

ΧΡΗΣΗ ΣΗΜΑΤΟΣ

- Πάροχος υπηρεσιών υγείας (για παράδειγμα, γιατροί, νοσηλεύτριες, φαρμακοποιοί, κ.λπ.)
- Άλλος υπάλληλος υγείας (για παράδειγμα, φαρμακοποιοί, κ.λπ.)
- Το επώνυμό σας ή ο τίτλος σας χρησιμοποιείται για να προωθηθεί η υπηρεσία υγείας
- Το επώνυμό σας ή ο τίτλος σας χρησιμοποιείται για να προωθηθεί η υπηρεσία υγείας

ΤΥΠΟΣ ΣΗΜΑΤΟΣ

- Μηνιαίο εισόδημα: _____
- Μηνιαίο εισόδημα: _____
- Μηνιαίο εισόδημα: _____

ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣ

Είδος	Μηνιαίο Έσοδο	Ετος	HF	Ποσοστό	Αριθμός Ημερών
Επιπλέον					
Επιπλέον					
Επιπλέον					
Άλλο					
Άλλο					

ΚΑΥΣΜΑ

Είδος: _____ Αιτία/αιτίες: Δοσολογία _____ Συμπτώματα/δυσκολιών _____ 0

Αιτίες: και άλλες πληροφορίες μιλών _____

Αναφέρετε ως ποια κατάσταση βιώνονται οι ασθενείς οι μισοί οι ασθενείς οι ασθενείς _____

Είναι το σκαφός αέθλιο ΝΑ ΟΧΙ

Πότε επικοινωνία είναι χειρότερη σε ποσοστό σκάφους με αυτό που αναφέρεται _____

Υπάρχει επικοινωνιακό πρόβλημα ΝΑ ΟΧΙ

Εάν ΝΑΙ, αναφέρετε σύντομα _____

Διαφέρει το πρόβλημα εντός του σκάφους ΝΑΙ ΟΧΙ

Μέγιστος αριθμός επιβατικών (εξαιρουμένου του χειριστή και τυχόν συνοδηγού) _____

Παραχρησάει _____

Επείγεται πρόβλημα, κίνηση σκάφους για επικοινωνία με _____ ΝΑ ΟΧΙ

100 και πάνω _____

ΚΙΝΗΣΗ - ΑΚΙΝΗΣΙΑ ΠΡΟΠΤΑΣΙΜΟΣ

Χρησιμοποιεί ο κινητήρας του σκάφους _____ ΠΝΟ

Χρησιμοποιεί ο ελπίκτης κινητήρα σκάφους _____ ΠΝΟ

Χρησιμοποιεί ο ελπίκτης σκάφους _____ ΠΝΟ

Χρησιμοποιεί ο ελπίκτης σκάφους _____ ΠΝΟ

Χρησιμοποιεί ο ελπίκτης σκάφους _____ ΠΝΟ

Χρησιμοποιεί ο ελπίκτης σκάφους _____ ΠΝΟ

Σε περίπτωση που επιθυμείτε μία ή περισσότερες από τις παρακάτω ασφαλιστικές καλύψεις, παρακαλούμε να σημειώσετε ανάλογα

Αστική ευθύνη προς γείτονες/είληψη ασπί

ΝΑΙ ΟΧΙ

Αστική ευθύνη κεραιών

ΝΑΙ ΟΧΙ

Αστική ευθύνη για την παρεμπόδιση των πεζοπόρων περπατώντας

ΝΑΙ ΟΧΙ

12. ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΠΡΟΣ ΕΝΑΝΤΙ ΓΕΙΤΟΝΩΝ ΓΙΑ ΥΛΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ

Ποιότητα υλικών υφιστάμενων στο χώρο σας (πλάκες, υαλοπίνακες, κλπ) μπορεί να προκαλέσει μη ελεγχόμενη βλάβη/ζημία στο γείτονό σας λόγω του υφιστάμενου υλικού/κατασκευαστικού υλικού:

Υφιστάμενα υλικά υφιστάμενων: _____ Σε περίπτωση βλάβης/ζημίας υφιστάμενων υλικών: _____

ΣΕ ΠΙΣΤΗΤΙΜΕΥΟΥΝ (ΑΕΡΟΤΟΜΕΡΩΣ)

Το σπίτι σας:

Το σπίτι σας:

Ο γείτονας:

Επισημαίνεται κάποιο πρόβλημα που μπορεί να προκαλέσει ζημιά γείτονος:

Ασπί/ροα: _____ Στάσιμα νερά: _____ Πλάκα: _____

Στη διάρκεια της επίσκεψης παραβλεπήθηκε κάποιο πρόβλημα που μπορεί να προκαλέσει βλάβη/ζημία γείτονος (βλάβη/ζημία): _____

Επισημαίνεται πρόβλημα στην: (Παρακαλώ να επισημαίνεται με το αντίστοιχο γράμμα)

«Ασπί/ροα»

Ροα/στάσιμα νερά

Πλάκα/πλακάκια

Άλλο:

Ποιος συνολικά υπεύθυνος είναι:

Γείτονας

Μου/Στη

Άνω των 5HP*

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΑΝΑΓΡΑΨΤΕ ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΛΥΨΗΣ

Συνολική βλάβη/ζημία/βλάβη/ζημία: *

Υλική βλάβη:

Οικονομικό κόστος:

Συνολο βλάβης/ζημίας/βλάβης/ζημίας:

Στη διάρκεια της επίσκεψης επισημαίνεται βλάβη/ζημία γείτονος ή στα μέσα ή σε γειτονικό χώρο:

13. ΆΛΛΑ ΕΙΔΗ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Άλλο είδος στοιχείο που αφορά: (Παρακαλώ να επισημαίνεται με το αντίστοιχο γράμμα)

6 ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ & ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟ

7 ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΛΥΨΗΣ

 Σχέδιο Α

 Σχέδιο Β

 Σχέδιο Γ

 Σχέδιο Δ

Στο πλαίσιο Αξιογρά Ευθύνης αναφέρονται αναλυτικά τα δικαιώματα επιπέδων και οι ειδικότερες κατά ομάδα

ΑΝΑΓΡΑΦΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΠΟΥ ΕΠΙΛΕΞΑΤΕ

Συνολικές Βλάβες / Ονόμας ενός ατόμου + _____

Υλικό / Ξημέρι + _____

Ομαδικό σπυτζ + _____

Συνολο καθαριότητας εταιρίας + _____

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Γραφείο Σχέδιο Α Σχέδιο Β

Εκπαιδευτήριο Σχέδιο Α Σχέδιο Β

Επιχειρήσει / Κέντρο Διεκδότησης Σχέδιο Α Σχέδιο Β

Επιχειρήσει / Κοινωνική Επιχειρήσει Σχέδιο Α Σχέδιο Β

Εργασιακά Κέντρα Σχέδιο Α Σχέδιο Β

Κοινωνιακά Δίκτυα (π.χ. Ανομή) Σχέδιο Α Σχέδιο Β

Κλίσεις σταθμοί Αποκλιτήτων Σχέδιο Α Σχέδιο Β

Στο πλαίσιο των Επισημασμένων Προσδοκώμενων αποτελεσμάτων αναφέρονται οι επιδόσεις που επιθυμείτε να επιτύχετε

ΑΝΑΓΡΑΦΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΠΟΥ ΕΠΙΛΕΞΑΤΕ

Συνολικές Βλάβες / Ονόμας ενός ατόμου + _____

Υλικό / Ξημέρι + _____

Ομαδικό σπυτζ + _____

Συνολο καθαριότητας εταιρίας + _____

8 ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ

Ανεπιθύμητη ή μη επιθυμητή που ισχύει για το σχέδιο που επέλεξετε αναφέρετε

Για κάθε όφρη + _____

Για κάθε υλικό Ξημέρι + _____

9 ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΖΗΜΙΩΝ

Ζημιές που έχετε πληρώσει το τελευταίο 5 χρόνια (χρονολογία και είδος Ζημιάς)

Είχατε ασφαλιστεί με κάποιο ταξί; ΝΑΙ ΟΧΙ

Εάν ΝΑΙ σε ποιο Ασφαλιστή Εταιρία, για ποια τύπο και ποια ταξί; ΝΑΙ ΟΧΙ

Σας έχουν αρνηθεί στο παρελθόν πρότασή σας να ασφαλιστεί των παραπάνω ταξί; ΝΑΙ ΟΧΙ

Εάν ΝΑΙ ποια Ασφαλιστική Εταιρία +α, πότε _____

ΕΚΘΕΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΟΥ

Έχετε τη δυνατότητα πρόσβασης σε ασφαλιστικό κείμενο

ΝΑΙ ΟΧΙ

Συμφωνείτε την αποδοχή αυτής της πρότασης

ΝΑΙ ΟΧΙ

Παραφορμάτε τον ασφαλιστικό για το δικό σας κείμενο όπως τις προτάσεις

ΝΑΙ ΟΧΙ

Αν ΝΑΙ, ποια είναι η διαδικασία επεξεργασίας

Συμφωνείτε να παραληφθεί από ασφαλιστικό κείμενο οποιαδήποτε αναφορά στην ασφαλιστική εταιρεία που προτείνεται

Ημερομηνία

Όνομα επωνυμία

Καθήκον/ταθής

Μεταφορές ασφαλιστικού Συμβούλου

ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗ

Διάβαστε τα παραπάνω με την ασφαλιστική εταιρεία

Ημερομηνία

Όνομα επωνυμία

Επιπλέον ασφαλιστικός Σύμβουλος

Ε Ν Η Μ Ε Ρ Ω Τ Ι Κ Ο Ε Ν Τ Υ Π Ο

Ενημερωτικό Έντυπο Πληροφοριών (άρθρο 4, παρ. 2, του Ν. Ν.Δ. 400/70). Σε σχέση με την από συναφή Ασφαλιστική Σύμβαση με την Εταιρεία μας, σας περιχέονται οι κατωτέρω πληροφορίες:

1. Η πλήρης επωνυμία του συμβολοδότης Απολαύσιμης Πρωτοβουλίας έχει ως εξής: **ΙΝΤΕΡΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΙΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΖΗΜΙΩΝ Α.Ε.**

2. Η έδρα της Ασφαλιστικής Εταιρείας βρίσκεται στην Ελλάδα, επί της οδού Λαομαχίας Κηφισίας 117 & Αχαΐας Κωνσταντίνου

στο Λαομαχία Ηλείας.

3. Εφαρμοσμένο δικαίωμα θα είναι της Ασφαλιστικής Συμβασιμότητας Ελληνικό.

4. Ένας κύριος κεντρική διατηρησιμότητα. Η Ασφαλιστική Εταιρεία θα είναι ενθουσιασμένη σε κάθε προσπάθεια ή παρατήρησή σας για το θέμα πληρωμάτων και θα κινείται πρωτοβουλιακά. Σε κάθε άλλη περίπτωση θα καθιστάται το ταχύτερο δυνατό κάθε αίτημα της πολιτικής ασφαλιστικής.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

Αριθμός Ασφαλιστηρίου
Ασφαλιζόμενος

Λήπτης της Ασφάλισης

ΚΑ 9106512

Τοποθεσία Κινδύνου	15343				
Αντικείμενο Ασφάλισης	ΙΑΤΡΟΣ				
Όριο Αποζημίωσης	Σωμ. Βλάβες/ Υλ. Ζημιές κατά γεγονός	150.000,00	EUR		
	Ανώτατο Όριο Ευθύνης Ασφαλιστή *	300.000,00	EUR		
* Αφορά στο σύνολο των ατυχημάτων και/ ή ζημιογόνων γεγονότων, αθροιστικά για σωματικές βλάβες και υλικές ζημιές που θα συμβούν καθ' όλη την διάρκεια της ασφαλιστικής περιόδου.					
Διάρκεια Ασφάλισης	365 Ημέρες				
	Έναρξη 25/02/2005	Ωρα 12:00	Λήξη 25/02/2006	Ωρα 12:00	
Λογαριασμός Ασφαλιστρών	Καθαρά Ασφάλιστρα	331,95	EUR		
	Δικαίωμα Συμβολαίου	49,79	EUR		
	Φ.Κ.Ε.	38,17	EUR		
	Χαρτόσημο	10,08	EUR		
	Ολικά Ασφάλιστρα	429,99	EUR		
Τρόπος Πληρωμής	Εφ' άπαξ				

A. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ (αναφερόμενη εφ' εξής ως "ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΣ"), ασφαλίζει με το παρόν ασφαλιστήριο συμβόλαιο τις οικονομικές υποχρεώσεις του Ασφαλισμένου, οι οποίες ενδέχεται να δημιουργηθούν από την κατά νόμο Αστική Ευθύνη αυτού έναντι τρίτων, όπως προβλέπεται από τις περί αδικαπραξίας διατάξεις του Αστικού Κώδικα (άρθρα 914 έως 938) και/ή από άλλα νομοθετήματα και απορρέει από τις ιδιότητες ή δραστηριότητές του, για τις οποίες γίνεται αναφορά στην περιγραφή του ασφαλιζόμενου κινδύνου του παρόντος.

Το παρόν ασφαλιστήριο διέπεται τόσο από τους συνημμένους Ασφαλιστικούς Όρους, δηλαδή τους Γενικούς Όρους, τις Γενικές Εξαιρέσεις, τους Ειδικούς Όρους, τις Ειδικές Εξαιρέσεις και Ειδικές Συμφωνίες, που επισυνάπτονται στο ασφαλιστήριο, όσο και από τα στοιχεία που δηλώθηκαν στην σχετική Πρόταση / Αίτηση Ασφάλισης που υπέβαλε ο Ασφαλισμένος/Λήπτης της ασφάλισης στην Εταιρία μας.

Οποιαδήποτε συμπλήρωση και/ή μεταβολή του περιεχομένου αυτών είναι άκυρη εφ' όσον δεν φέρει την υπογραφή νόμιμα εξουσιοδοτημένου εκπροσώπου του "ΑΣΦΑΛΙΣΤΗ".

Το παρόν ασφαλιστήριο διέπεται από το Ελληνικό Δίκαιο.

Προϋπόθεση υλοποίησης της παρεχόμενης ασφαλιστικής κάλυψης αποτελεί η καταβολή των ασφαλιστρών που αναγράφονται στο λογαριασμό ασφαλιστρών του παρόντος, ή της πρώτης από τις συμφωνηθείσες δόσεις αυτού, (άρθρο 6 Ν. 2496/16.05.97)

Β. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΣΦΑΛΙΖΟΜΕΝΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Η κάλυψη που παρέχεται με το παρόν ασφαλιστήριο συμβόλαιο αφορά στην επαγγελματική αστική ευθύνη του ασφαλισμένου η οποία θα προκύψει από την άσκηση του επαγγέλματος του σύμφωνα με την ιδιότητα που αναφέρεται στο αντικείμενο ασφάλισης και σύμφωνα με τα όσα αναφέρονται στους ειδικούς όρους του συμβολαίου.

Η ειδικότητα της ασφαλιζομένης είναι χειρουργός ατορνολαρυγγολόγος.

Γ. ΟΡΙΑ ΚΑΛΥΨΕΩΝ (ΟΡΙΑ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΤΗ)

ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΒΛΑΒΕΣ/ΥΛΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ ΑΝΑ ΓΕΓΟΝΟΣ150.000,00 EUR

Δ. ΕΠΕΚΤΑΣΕΙΣ ΚΑΛΥΨΗΣ

Η Ασφάλιση μετά από συμφωνία επεκτείνεται ώστε να περιλαμβάνει και

ΑΣΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΕΡΓΟΔΟΤΗ

(όπως αναλύεται στον ΕΙΔΙΚΟ ΟΡΟ 'ΚΑΛΥΨΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΕΡΓΟΔΟΤΗ', που επισυνάπτεται, σύμφωνα με τα παρακάτω αναφερόμενα όρια, τα οποία αποτελούν επί μέρους όρια των ορίων καλύψεων της παραγράφου Γ και δεν λειτουργούν αθροιστικά.)

ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΒΛΑΒΕΣ ΚΑΤ' ΑΤΟΜΟ0,00 EUR

ΣΩΜΑΤΙΚΕΣ ΒΛΑΒΕΣ ΚΑΤΑ ΓΕΓΟΝΟΣ0,00 EUR

ΑΝΩΤΑΤΟ ΟΡΙΟ ΠΕΡΙΟΔΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ0,00 EUR

Ε. ΑΦΑΙΡΕΤΕΕΣ ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ

Η παρεχόμενη με το παρόν Ασφαλιστήριο κάλυψη υπόκειται στην αφαίρεση του ποσού που αναφέρεται πιο κάτω, από κάθε σπώλεια ή ζημιά, το οποίο ορίζεται ως απαλλαγή και θα βαρύνει τον Ασφαλισμένο.

ΑΠΑΛΛΑΓΗ 150,00 EUR ΣΕ ΚΑΘΕ ΥΛΙΚΗ ΖΗΜΙΑ

ΣΤ. ΕΙΔΙΚΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ**Ζ. ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ**

Ο Ασφαλιστής δεν φέρει ευθύνη ή υποχρέωση για αποζημίωση από το παρόν ασφαλιστήριο, για τις περιπτώσεις οι οποίες αναφέρονται :

- α) ως Γενικές Εξαιρέσεις - άρθρο 2 των Γενικών Όρων, των συνημμένων στο Ασφαλιστήριο και
- β) ως Ειδικές Εξαιρέσεις των Ειδικών Όρων, επίσης συνημμένων στο Ασφαλιστήριο.

Η. ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΙΣ

Το παρόν Ασφαλιστήριο εκδόθηκε με τις πιο κάτω παρεκκλίσεις από την αίτηση για ασφάλιση

Ο Ασφαλισμένος έχει το δικαίωμα εναντίωσης στο παρόν Ασφαλιστήριο. Για το δικαίωμά του αυτό γίνεται αναλυτική αναφορά στην παράγραφο Θ του παρόντος Ασφαλιστηρίου.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Το περιεχόμενο της πρότασης ασφάλισης αποτελεί τη βάση της παρούσας ασφαλιστικής σύμβασης, όσον αφορά τις δηλώσεις που περιέχονται σε αυτό, τμήμα της δε, όσον αφορά τους όρους ασφάλισης που περιλαμβάνει. Η ασφαλιστική σύμβαση ρυθμίζεται επιπλέον στα τρις συνημμένους Γενικούς και Ειδικούς ασφαλιστικούς όρους.

Σχετικά με το Δικαιώματα Εναντίωσης βλέπετε αναλυτικά στη σελίδα 4 του παρόντος.

ΑΡΙΘ. ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΡΙΟΥ: 9283881

Κατηγορία Κινδύνου: 001 ΑΣΤ.ΕΥΘ ΙΑΤΡΩΝ:ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ-ΝΟΜ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ-ΧΩΡΟΥ

Τόπος & Χρόνος Έκδοσης: Καλλιθέα 20.07.2005 Κωδικός Ασφαλιστικού Συμβολαίου

ΛΗΠΤΗΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ (ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ):

ΑΦΜ:

ΑΔΤ/Αριθ. Διαβατηρίου:

Επάγγελμα/Είδος Επιχείρησης: ΙΑΤΡΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Διεύθυνση Αλληλίας(Οδός & Αριθ.):

Τ.Κ: 24100 Πόλη: ΚΑΛΑΜΑΤΑ

ΤΗΛ:

FAX:

ΑΣΦΑΛΙΖΟΜΕΝΟΣ:

ΑΦΜ:

ΑΔΤ/Αριθ. Διαβατηρίου:

Επάγγελμα/Είδος Επιχείρησης: ΙΑΤΡΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Διεύθυνση Αλληλίας(Οδός & Αριθ.):

Τ.Κ: 24100 Πόλη: ΚΑΛΑΜΑΤΑ

ΤΗΛ:

FAX:

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ(ΟΔΟΣ & ΑΡΙΘ.):

Τ.Κ:

Πόλη:

Διάρκεια Ασφάλισης:

Από Της 12ης Μεσημβρινής 15. 7.2005

Μέχρι Της 12ης Μεσημβρινής: 15. 7.2006

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΡΩΝ	Καθαρά Ασφάλιστρα	ευρώ	177,56
	Δικαίωμα Συμβολαίου	*	26,63
	Φ.Κ.Ε.	*	20,42
	Χαρτόσημο	*	5,39
	Ολικά Ασφάλιστρα	*	230,00

Τρόπος Πληρωμής: ΕΦ'ΑΠΑΞ

Αριθ.Δόσεων: 0001 Ποσό Δόσης ΕΥΡΩ: 230,00

Ημερομηνίες Πληρωμής: 15. 7.2005

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΚΑΛΥΨΕΩΝ

ΚΑΛΥΨΕΙΣ	ΟΡΙΑ ΣΕ ΕΥΡΩ	ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΜΕΧΡΙ
ΣΩΜ. ΒΛΑΒΕΣ/ΑΠΟΛΕΙΑ ΖΩΗΣ 1 ΑΤΟΜΟΥ	2.000,00 100.000,00	ΝΟΜΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΑΣΤ.ΕΥΘ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΧΩΡΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ
ΥΛΙΚΕΣ ΖΗΜΙΕΣ	2.000,00 8.000,00	ΝΟΜΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΑΣΤ.ΕΥΘ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΧΩΡΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ
ΟΜΑΔΙΚΟ ΑΤΥΧΗΜΑ	2.000,00 100.000,00	ΝΟΜΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΑΣΤ.ΕΥΘ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΧΩΡΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ
ΣΥΝΔΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΕΤΑΙΡΙΑΣ	2.000,00 200.000,00	ΝΟΜΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΑΣΤ.ΕΥΘ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΧΩΡΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

- Στις Σωματικές Βλάβες/Απώλεια Ζωής ενός ατόμου, συμπεριλαμβάνεται και η χρηματική ικανοποίηση για ηθική βλάβη ή ψυχική αδύνη.
- Οι Υλικές Ζημιές αφορούν πράγματα ή ζώα που ανήκουν σε τρίτους, για κάθε ατύχημα ή σειρά ατυχημάτων που έχουν την ίδια αιτία, ανεξάρτητα από τον αριθμό των δικαιούχων.
- Το Ομαδικό Ατύχημα αφορά σωματικές βλάβες όσων και να είναι οι παθόντες ή δικαιούχοι.
- Το Ανά συμβάν αφορά είτε υλικές/οικονομικές ζημιές μόνο είτε σθροιστικά με σωματικές βλάβες, ανάλογα με το είδος της κάλυψης, όσων και να είναι οι παθόντες ή δικαιούχοι.
- Το Σύνολο Ευθύνης Εταιρείας αφορά περισσότερα από ένα ατυχήματα που τυχόν θα συμβαίνουν κατά τη διάρκεια ισχύος της παρούσας ασφαλιστικής σύμβασης, σθροιστικά για σωματικές βλάβες και υλικές ζημιές.

Α. ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ

Από τις καλύψεις που παρέχονται με την παρούσα Ασφαλιστική Σύμβαση εξαιρούνται:

1. Οι περιπτώσεις που αναλυτικά αναφέρονται στο άρθρο 10 των Γενικών Όρων του Ασφαλιστηρίου υπό τον τίτλο "Γενικές Εξαιρέσεις".
2. Οι περιπτώσεις που αναλυτικά περιγράφονται στο άρθρο 12 παρ. 3 των Γενικών Όρων.

Β. ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ

Από τις καλύψεις που παρέχονται με την παρούσα Ασφαλιστική Σύμβαση εξαιρούνται οι περιπτώσεις που αναλυτικά αναφέρονται στο άρθρο 3 των Ειδικών Όρων του Ασφαλιστηρίου, υπό τον τίτλο 'Εξαιρέσεις'.

Γ. ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ

Το παρόν ασφαλιστήριο εκδόθηκε χωρίς απαλλαγές.

Δ. ΠΑΡΕΚΚΛΙΣΕΙΣ

Το παρόν ασφαλιστήριο εκδόθηκε χωρίς παρεκκλίσεις από την αίτηση για ασφάλιση.

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΛΗΠΤΗ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

1. ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΝΑΝΤΙΩΣΗΣ

Για το αναφερόμενο παραπάνω υπό στοιχεία Α,Β,Γ και Δ καθώς και για κάθε άλλη διαταγή του περιεχομένου του ασφαλιστηρίου που ενδεχομένως θα μπορούσε να θεωρηθεί παρέκκλιση του από την αίτηση για ασφάλιση, ο λήπτης της ασφάλισης έχει δικαίωμα εναντίωσης. Το δικαίωμα αυτό ασκείται με τη συμπλήρωση και αποστολή στα Κεντρικά Γραφεία της Εταιρίας του συνημμένου έντυπου υποδείγματος Α' δήλωσης εναντίωσης αποκλειστικά και μόνο με συστημένο ταχυδρομείο, εντός ενός (1) μηνός από την παράδοση του ασφαλιστηρίου. Η παραλαβή του ασφαλιστηρίου τεκμαίρεται από την πληρωμή των ασφαλιστρών.

Γίνεται αναφορά ότι παραδόθηκαν στο λήπτη της ασφάλισης: α) τα προβλεπόμενα από το Νόμο πληροφοριακά στοιχεία, με έντυπο κατά την υποβολή της αίτησης ασφάλισης και β) οι Γενικοί και Ειδικοί Όροι κατά την παράδοση του ασφαλιστηρίου. Η μη παράδοση οποιουδήποτε από αυτά δίνει στο λήπτη της ασφάλισης δικαίωμα εναντίωσης στο ασφαλιστήριο, που ασκείται με τον ίδιο τρόπο που περιγράφεται παραπάνω και με βάση το συνημμένο υπόδειγμα Β', μέσω σε προθεσμία δεκατεσσάρων (14) ημερών από την παραλαβή του ασφαλιστηρίου.

2. ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΥΠΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ

Εάν η ασφαλιστική σύμβαση έχει διάρκεια μεγαλύτερη του ενός έτους, ο λήπτης της ασφάλισης δικαιούται, για λόγους ανεξάρτητους από τους ανωτέρω, να υπαναχωρήσει από αυτήν εντός δεκατεσσάρων (14) ημερών από την παράδοση του ασφαλιστηρίου σε αυτόν. Το δικαίωμα αυτό ασκείται με έγγραφη δήλωση που στέλνεται αποκλειστικά και μόνο με συστημένη επιστολή στα Κεντρικά Γραφεία της Εταιρίας.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΑΣΚΗΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΕΝΑΝΤΙΩΣΗΣ Η ΥΠΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ

Σε περίπτωση που ο λήπτης της ασφάλισης ασκήσει οποιοδήποτε από τα παραπάνω δικαιώματα εναντίωσης και υπαναχώρησης, το ασφαλιστήριο ακυρώνεται εξ' υιοθέτησης, αμέσως και αυτομάτως από την παράδοση στο ταχυδρομείο της προαναφερμένης συστημένης επιστολής ή έντυπου εναντίωσης και θεωρείται σαν μην έχει ποτέ εκδοθεί.

Διευκρινίζεται ότι το δικαίωμα εναντίωσης ή υπαναχώρησης δεν μπορεί να ασκηθεί εάν μέχρι την παράδοση της συστημένης επιστολής στο ταχυδρομείο ή και μετά από αυτή και μέχρι την περιέλευση στα κεντρικά γραφεία της Εταιρίας έχει καταβληθεί ασφαλισμός βάσει του ασφαλιστηρίου για ειλεθόντα ασφαλιστικό κίνδυνο.

Ε. ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

1. Σχετικά με τους λόγους ακύρωσης της ασφαλιστικής σύμβασης, την επιστροφή ασφαλιστρών και την καταγγελία λόγω επέλευσης της ασφαλιστικής περίπτωσης, βλ. άρθρο 6 παρ. 1 και παρ. 5 και 6 των Γενικών Όρων.
2. Σχετικά με την πολλαπλή ασφάλιση, βλ. άρθρο 7 παρ. 2, 3 και 4 των Γενικών Όρων.
3. Σχετικά με τα έξοδα απεμπόσης ή περιορισμού της ζημίας βλ. άρθρο 11 παρ. 2 των Γενικών Όρων.
4. Για τη βάση υπολογισμού της αποζημίωσης, βλ. άρθρο 12 παρ. 1 των Γενικών Όρων.
5. Για την εκχώρηση δικαιωμάτων του λήπτη της ασφάλισης ή και του ασφαλιζομένου προς την Εταιρία και την περίπτωση ματαίωσης του αναγωγικού της δικαιώματος, βλ. άρθρο 14 των Γενικών Όρων.
6. Για τη διάρκεια-ανανέωση της ασφαλιστικής σύμβασης, βλ. άρθρο 16 των Γενικών Όρων.
7. Για τα έξοδα σύνταξης της ασφάλισης, καταβολής αποζημίωσης ή άλλα, βλ. Άρθρο 18 παρ. 3 των Γενικών Όρων.

Για θέματα που δεν ρυθμίζονται από το ασφαλιστήριο δηλαδή συμπεριλαμβανομένων και όλων των Γενικών και Ειδικών Όρων που το διέπουν και επισημαίνονται σε αυτό εφαρμόζονται οι διατάξεις του Νόμου 2496/97 περί Ασφαλιστικής Σύμβασης.

ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ

Με το παρόν Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο καλύπτεται η Αστική Ευθύνη του ασφαλιζόμενου Ιατρού έναντι τρίτων για απώλεια ζωής, σωματικές βλάβες ή και υλικές ζημιές που τυχόν προκληθούν από αμέλεια ή παράλειψη αυτού ή των προσώπων που έχει στην υπηρεσία του και σχετίζονται άμεσα και αποκλειστικά με την άσκηση των εισηγημάτων του, όπως δηλώθηκε στη σχετική αίτηση ασφάλισης και σύμφωνα με τους Γενικούς, Ειδικούς Όρους, περιορισμούς και εξαφάνσεις του ασφαλιστηρίου συμβολαίου.

Η κάλυψη ευθύνης λειτουργίας επαγγελματικού χώρου ισχύει για το ιδιωτικό ιατρείο του ασφαλιζόμενου Ιατρού.

Στην κάλυψη συμπεριλαμβάνονται και δαπάνες που προέρχονται άμεσα από την υπόκρουση αξιώσεων των τρίτων και αφορούν αποκλειστικά τους ως άνω καλυπτόμενους κινδύνους.

ΕΠΙΣΥΝΑΠΤΟΝΤΑΙ ΟΙ ΓΕΝΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ, ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΟΡΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ Ο ΕΙΔΙΚΟΣ ΟΡΟΣ ΑΞΙΩΣΕΩΝ ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΩΝ ΣΕ ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ

Ο λήπτης της ασφάλισης ή/ και ασφαλιζόμενος τελεί σε γνώση και αποδέχεται τους Γενικούς και Ειδικούς Όρους ασφάλισης Αστικής Ευθύνης τους οποίους παρέλαβε. Στην ασφαλιστική σύμβαση επισυνάπτονται έντυπα Υποδείγματα Δηλώσεων Εναντιώσης σε αυτή.

Για την Εταιρία
Με την εξουσιοδότηση του Διοικητικού Συμβουλίου

Εκδόθηκε στη Καλλιθέα την 20. 7.2005

Δημήτρης Πάτρας
Διευθυντής Ευθύνης και Αυτοκινήτων

Θεοδώρα Μπούζου
Προισταμένη Εκδόσεων
Κλάδου Αστικής Ευθύνης

Βιβλιογραφία

Βουρλούμης Παναγιώτης, «Το Ασφαλιστικό με Απλά Λόγια», Εκδόσεις Ποταμός, Αθήνα 2002.

Δημόπουλος Ζ., «Ευθύνη από Διακινδύνευση», Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα 2003.

Κιάντος Δ. Βασίλειος, «Ασφαλιστικό Δίκαιο», Εκδόσεις Σάκκουλα (Αθήνα-Θεσσαλονίκη), 1999 (Έβδομη Έκδοση).

Κρεμάλης Δ. Κωνσταντίνος, «Δίκαιο Κοινωνικών Ασφαλίσεων», Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Κομοτηνή 1985.

Κρεμαλής Δ. Κωνσταντίνος, « Προβλήματα οριοθέτησης της ιδιωτικής από την κοινωνική ασφάλιση : Περιθώρια συμπλήρωσης ή και μερικής υποκατάστασης της κοινωνικής από την ιδιωτική ασφάλιση», Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα 1996.

Μακρής Χ. Κώστας, «Κωδικοποίηση νομοθεσίας ιδιωτικής ασφάλισης», Εκδόσεις Ένωσης Ελληνικών Ασφαλιστικών Εταιρειών, Αθήνα 1987.

Νεκτάριος Μιλτιάδης, «Αστική ιατρική ευθύνη : Γενική εισαγωγή, δογματική και δικαιοπολιτική θεώρηση, θεμελιώδεις έννοιες», Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα 2003.

Νεκτάριος Μιλτιάδης, «Εισαγωγή στην Ιδιωτική Ασφάλιση», Εκδόσεις Financial Forum, Αθήνα 1998.

Πριναράκης Ελ. Μιχάλης, «Γενικές Αρχές της Ιδιωτικής Ασφάλισης» Εκδόσεις Financial Forum, Αθήνα 1987 (Δεύτερη Έκδοση).

Ρόκας Κ. Ιωάννης, «Δίκαιο της ασφαλιστικής σύμβασης της ασφαλιστικής επιχείρησης και των διαμεσολαβούντων», Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα 2004.

Ρόκας Κ. Ιωάννης, «Ιδιωτική Ασφάλιση», Εκδόσεις Σάκκουλα(Αθήνα), 2003(Όγδοη Έκδοση).

Σκουλούδης Σ. Ζαχαρίας,«Δίκαιο της ιδιωτικής ασφάλισης : γενικό μέρος, νομοθεσία της ασφαλιστικής επιχείρησης και στοιχεία ασφαλιστικών κλάδων», Εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα 1991.

«Η Ιδιωτική Ασφάλιση στην Ελλάδα το 2003», Εκδόσεις Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος, Αθήνα 2004.

Ελληνικό Ινστιτούτο Ασφαλιστικών Σπουδών, Σεμινάριο Αστικής Ευθύνης,«Επαγγελματική Αστική Ευθύνη Ιατρών(Medical Malpractice)»,Περίληψη Εισήγησης κας. Ε. Αθανασίου, Αθήνα 2003.

Comite Européen Des Assurances, «Ετήσια Οικονομική Αναφορά των Ασφαλιστικών Εταιριών στην Ευρώπη για το 2002-2003».

«Δυσπροσάρμοστη η Ελλάδα στην οδηγία περί δια μεσολάβησης»,του Γιώργου Νικολάκου Περιοδικό:Ιδιωτική Ασφάλιση, τεύχος Ιουνίου 2004.

«Ασφαλιστικός διαμεσολαβητής και ασφάλιση επαγγελματικής αστικής ευθύνης», Περιοδικό: Ιδιωτική Ασφάλιση, τεύχος Απριλίου 2004.

«Πότε και πόσο ευθύνονται οι ασφαλιστικοί σύμβουλοι, πράκτορες και μεσίτες», Περιοδικό: Ιδιωτική Ασφάλιση, τεύχος Απριλίου 2005

«Προεδρικό Διάταγμα Περί Διαμεσολάβησης», Περιοδικό: Ιδιωτική Ασφάλιση, τεύχος Μαΐου 2005.

«Σημαντικές τροποποιήσεις προτείνει η Ένωση για τους διαμεσολαβούντες», Περιοδικό:Ιδιωτική Ασφάλιση, τεύχος Μαΐου 2005.

«Κάθε Γιατρός Χρειάζεται ένα Ασφαλιστικό Συμβόλαιο», του Δημήτρη Η. Πάτρας, Προέδρου Επιτροπής Αστικής Ευθύνης.

«Η Ασφάλιση της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης στην Ελλάδα», του Βασίλη Νούτση, Περιοδικό: Ιδιωτική Ασφάλιση, τεύχος Δεκεμβρίου 2004.

«Ιατρικό Λάθος και Αστική Ευθύνη των γιατρών» του Γιώργου Αναστασιάδη, Περιοδικό: Ιατρικά Θέματα, τεύχος 32.

«Επαγγελματική Ευθύνη Ιατρών» του Θανάση Ανδρεόπουλου, Περιοδικό: Αγορά, τεύχος Μαΐου 2004.

Ιστοσελίδα της ΕΑΕΕ: www.eaee.gr.

Ιστοσελίδα Disabled.gr: www.disabled.gr, «Η ιδιωτική ασφάλιση σε νέο πεδίο δράσης με προοπτικές ανάπτυξης».

Ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών: cea.assur.org

Ιστοσελίδα της Lawnet: www.lawnet.gr, «Επαγγελματική Ευθύνη και Επιχειρηματικός Κίνδυνος από Ιατροασφαλιστικές Συμβάσεις».

Ιστοσελίδα ασφαλιστικού γραφείου Γ. Κουτίνας: www.gkoutinas.gr, «Επαγγελματική Αστική Ευθύνη».

Ιστοσελίδα: www.asklipios.org, «Αστική Ιατρική Ευθύνη».

Ιστοσελίδα: www.esee.gr, «Κοινωνική Ασφάλιση».

Ιστοσελίδα: www.agroin.gr, «Ευρωπαϊκή και Ελληνική Ασφαλιστική Αγορά».

Ιστοσελίδα: www.actuar.aegean.gr, «Γενικές Ασφαλίσεις» της κας. Ανδριτσάκη.

Συνέντευξη: από τον κ. Φασόη, Διευθυντή της Στατιστικής Υπηρεσίας της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος.

Συνέντευξη : από την κα. Πανά, Διευθύντρια του Κλάδου Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης της Ένωσης Ασφαλιστικών Εταιριών Ελλάδος.

Συνέντευξη: από τον κ. Πάτρα, Πρόεδρος του Κλάδου Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης της Interamerican.

Συνέντευξη : από τον κ. Μοραΐτη, Νομικός Σύμβουλος και Πρόεδρος του Κλάδου της Επαγγελματικής Αστικής Ευθύνης στην Εθνική Ασφαλιστική.